

ИЗДАЈЕ
ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ 83

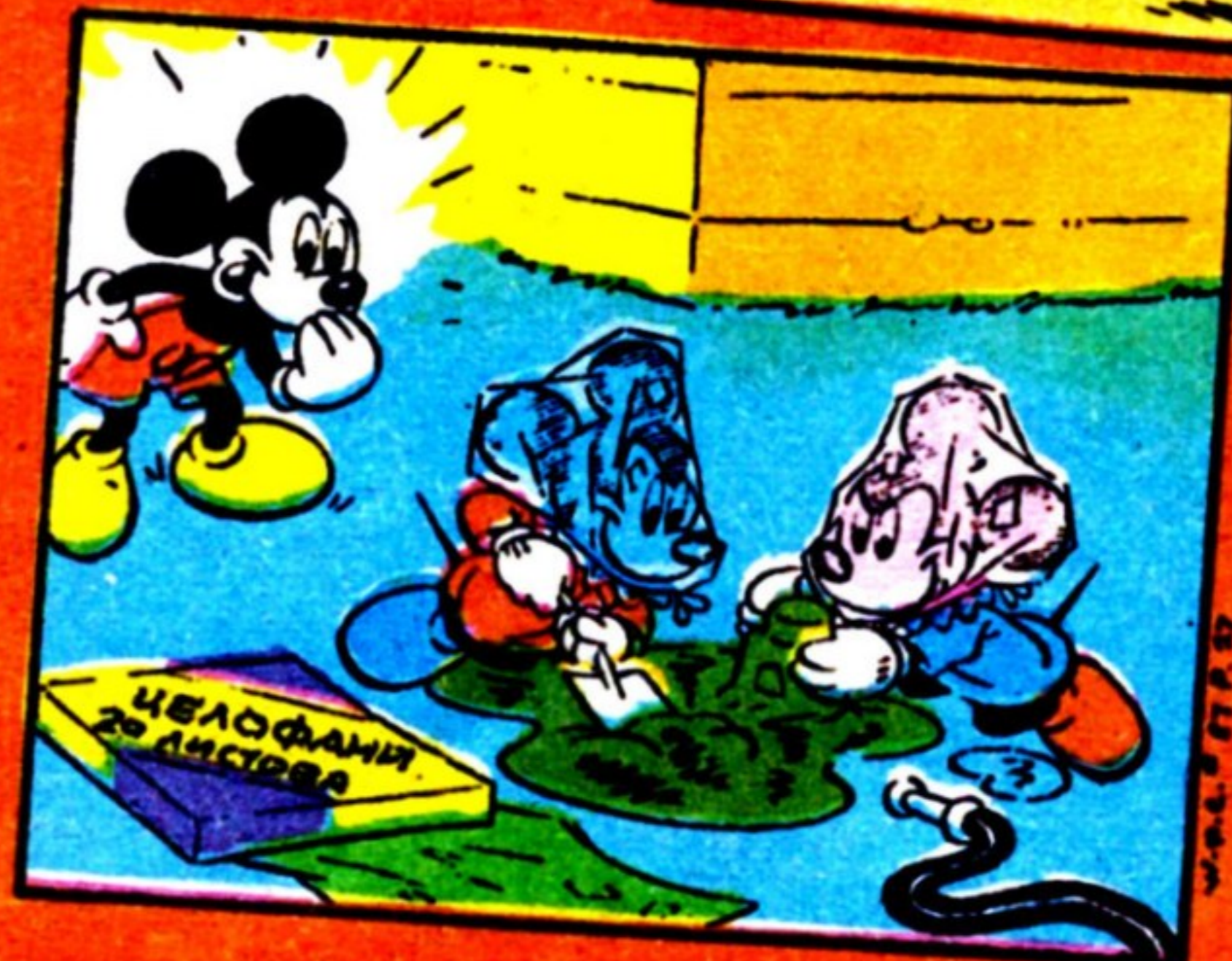
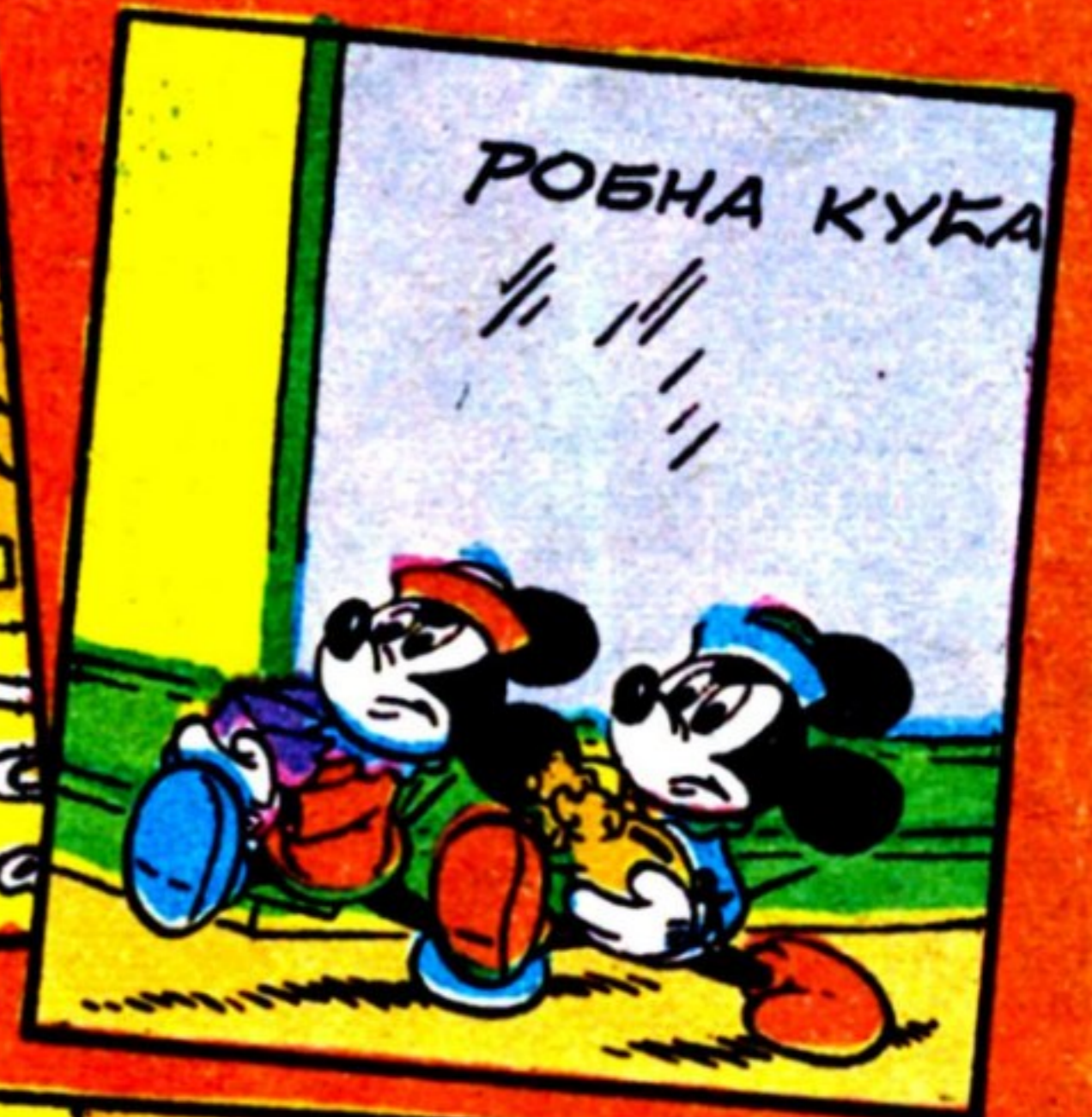
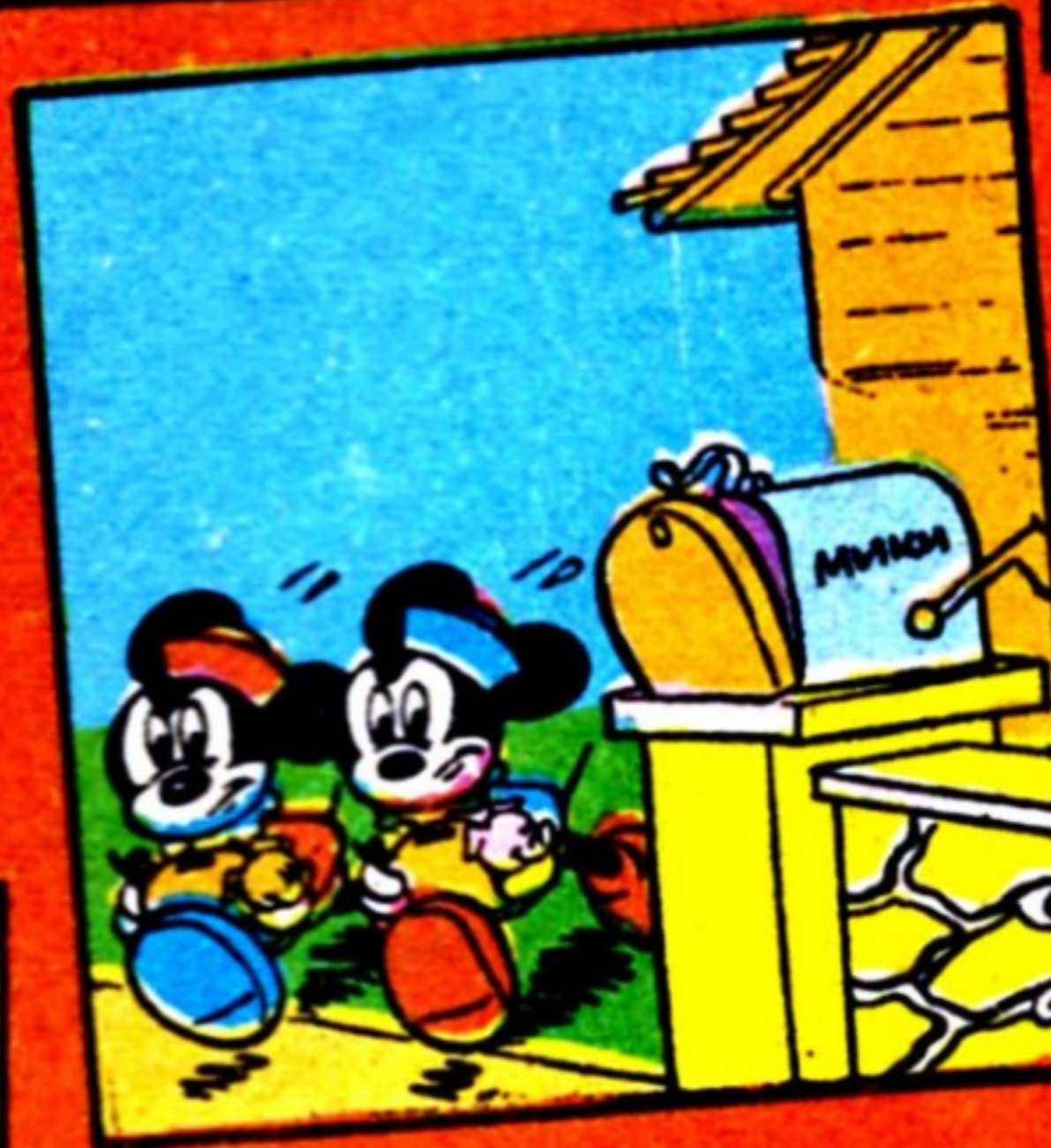
Микијев ЗАБАВНИК

10.V 1976. • ИЗЛАЗИ ПОНЕДЕЉКОМ • ГОДИНА III • ЦЕНА 4 ДИН.

WALT DISNEY

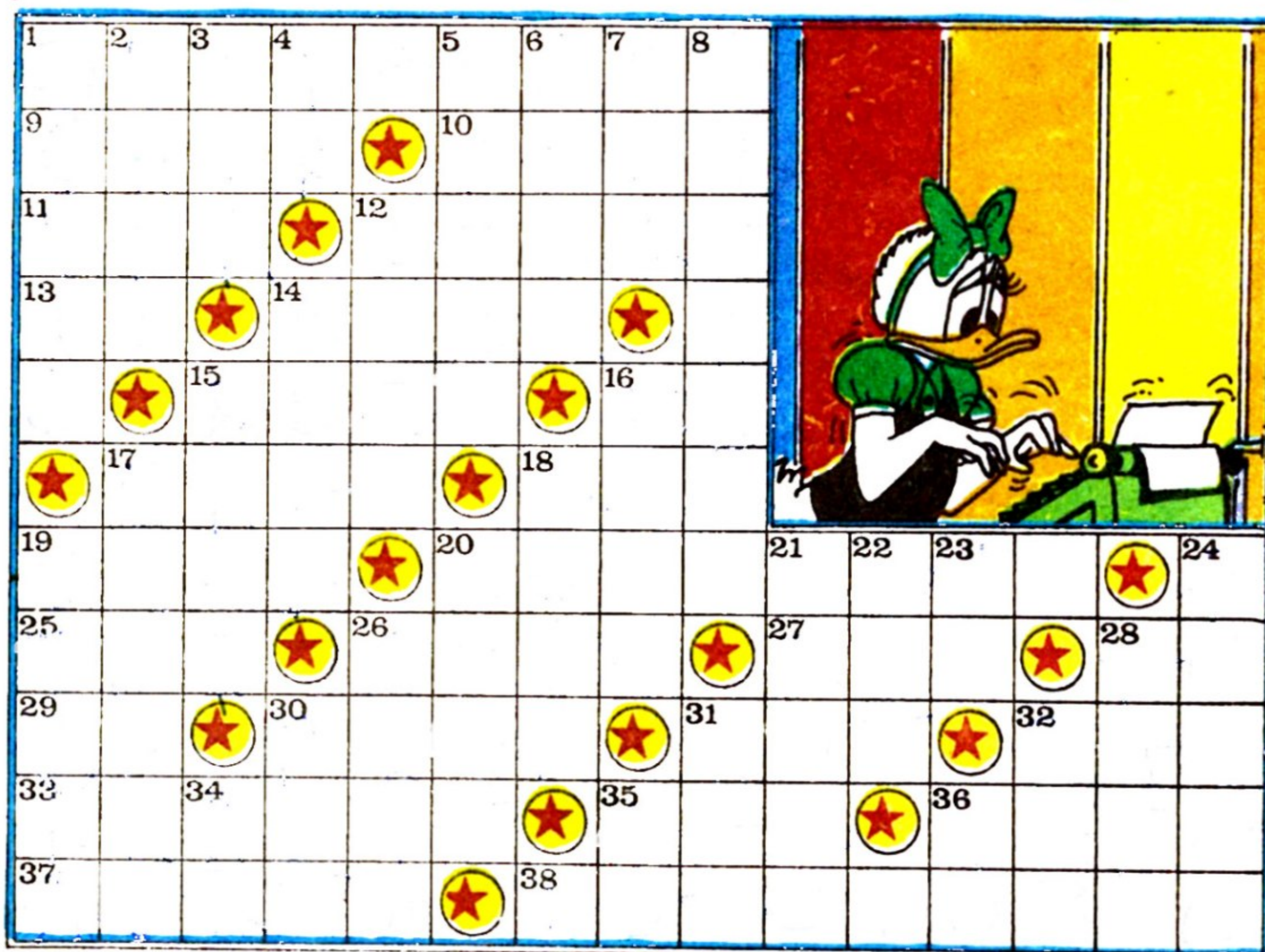
МИКИ

ФК ВАРДАР

В

МИКИЈЕВА УКРШТЕНИЦА

ВОДОРРАВНО: 1) сарадници неког листа изван места у којем је редакција, 9) управљач емиратом, 10) речни рибар, 11) врста јужног плода, шипак, 12) фискултура, 13) знак за иридијум, 14) цртанка, 15) француски филмски редитељ (Рене), 16) ознака на аутомобилима из Зајечара, 17) снежни нанос, 18) главни град Западне Немачке, 19) канцелација, биро, 20) у математици: резултат делења два броја, 25) катран, 26) змија, 27) главни град једне нама суседне државе, 28) ознака на аутомобилима из Тетова, 29) велика сибирска река, 30) град у Истри, 31) припадник једног огранка Старих Словена, 32) превремен, 33) сасушена рана, 35) птица северних мора слична галебу, 36) Пајина другарица (види на слици!), 37) главна жила куцавица, 38) врста превозног средства.

УСПРАВНО: 1) дечак, главни јунак из популарног стрипа, 2) име глумца Шарифа, 3) гозба, 4) десето и двадесето слово ћирилице, 5) напрезање, 6) место у Срему, на Дунаву, 7) император, 8) становници Истре, 12) фискултурна приредба, 14) место у СР

Словенији на истоименом језеру, 15) припадник старог азијског народа у Индокини, 16) француски писац (Емил), 17) племенит метал, 18) средство за бојење, фарба, 19) река која утиче у другу реку, језеро и сл. притока, 20) висока добранбена грађевина на средњовековним тврђавама, 21) загребачки глумац (Звонимир), 22) конач, 23) иницијали нашег књижевника („Смрт Смаил-Аге Ченгића“), 24) једанаестерац, 26) лице из „Микијевог забавника“, 28) француски комичар (Жак), 30) узвик којим се ућуткује, 31) женски глас, 32) наше јадранско острво, 34) мера за површину земљишта, 35) први и пети самогласник, 36) река у Италији.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА:

ВОДОРРАВНО: 1) златник, м, 8) веслач, 9) По, 10) од, 11) О (ливер) Т (вист), 12) Лим, 13) њак, 15) агава, 17) Арса, 19) ово, 20) Ва, 21) лала, м, а, 24) наум, 25) кук, 27) Клуз, 31) Ли, 32) Танаско, 35) Арл, 36) гост, 38) Нона, 39) ми, 41) Ла, 42) алкар, 44) тт, 45) „КАНДИТ“, 47) саонице, 48) играчка.

Издаје НИП „Политика“, као посебно издање „Политикиног забавника“, 11000 Београд, М. нска 29. Директор Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић.
Претплата за нашу земљу: годишње 176,00 дин, полугодишња 88,00 дин, тромесечна 44,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 352,00 дин, полугодишња 176,00 дин, тромесечна 88,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у иностранству валути: ДМ 60.—, Долар 24.—, Фф. 112.— Сфр. 70.—, Шкр. 102.—, Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292.32000-000-00054. Поштански факс 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. X 74. не плаћа се порез на промет.

© 1974 Walt Disney Productions.

Штампа НИП „Нова Македонија“ — Скопје

МИКИ:

ТАЈНА ДРЕЈКОВОГ ОСТРВА

ОВО СА ИЗНАЈМЉИВАЊЕМ БРОДОВА НИЈЕ БАШ БИО МУДАР ПОСЛОВНИ ПОТЕЗ!

АХА! МНОГО, БРАТЕ, КОНКУРЕНЦИЈЕ!

МОГЛИ БИСМО И ДА ЗАТАРАБИМО ДУКАН! СПРЕМА СЕ НЕПОГОДА!

ЛЕПО БЕМО САД БЕЗАТИ НАШУ „ЕСМЕРАЛДУ“ А СУТРА БЕМО ЈЕ ПРОДАТИ! АКО СЕ НАЂЕ НЕКО ЛУД ДА ЈЕ КУПИ!

ВИ, МОМЦИ, УНАЈМЉУЈЕТЕ БРОД?

ДА! А КАДА БИСТЕ ЖЕЛЕЛИ...?

САД ОДМАХ!

САД? НЕ БИСМО МОГЛИ! СПРЕМА СЕ БУРА!

АМ' ЈА МОРАМ ДА СТИГНЕМ ОНАЈ ТАМО ТЕРЕТЊАК! ТРЕБАЛО ЈЕ ДА СЕ УКРЧАМ НА ЊЕГА ПРЕ ПОЛА САТА, АМ' САМ ЗАДОЦНИО! ДАЈЕМ ВАМ ПЕ-ДЕСЕТ ХИЉАДА ДА МЕ ПРЕБАЦИТЕ!

ЖАО МИ ЈЕ...
НИ ЗА
СТО ПЕ-
ДЕСЕТ!

ДО ВРАГА! АМ' ЈА МО-
РАМ ДА ГА СТИГНЕМ!
ДАЈЕМ ДВЕС-
ТА!

НЕ! СУВИШЕ
ЈЕ ОПАСНО!
„ЕСМЕРАЛ-
ДА“ НИЈЕ
ЗА УЗБУР-
КАНО
МОРЕ!

ДВЕСТА ПЕ- ОВАЈ... БОЉЕ ПРИСТА-
ДЕСЕТ! НИ,
МИКИ!

ЗАШТО?

ПОТЕМ' О ЈЕ РЕВОЛВЕР!

ЖАО МИ ЈЕ
ШТО НА ОВАЈ
НАЧИН МОРАМ
ДА ВАС
УБЕБУЈЕМ,
АМИ...

ДО... ДОБРО! УСКАЧИТЕ!

ПОСЛЕ ВАС,
ГОСПОДИ-
НЕ!

М.М. # 153-Р.2

УСКОРО...

СТИЖЕМО ТЕРЕТЊАК!
СИЛА СТЕ, МОМЦИ!

КВАЛА НА
КОМПЛИМЕНТУ! САМО...
ИПАК БУ ВАС ПРИ-
ЈАВИТИ ЛУЧКИМ
ВЛАСТИМА!

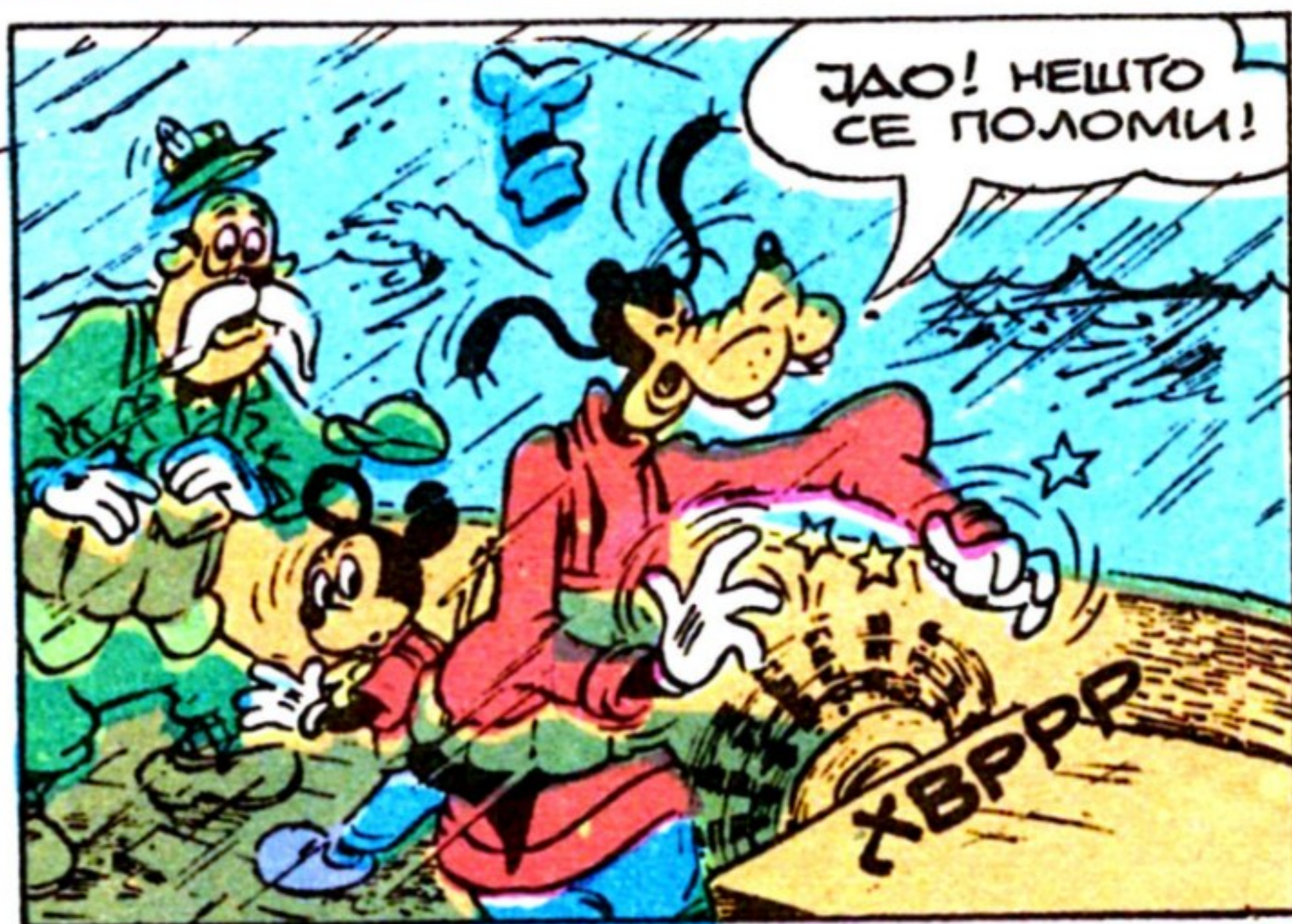
АКО СЕ ИКАД ВРАТИМО
У ЛУКУ!

ДРЖ'
СЕ!

ХВУШ

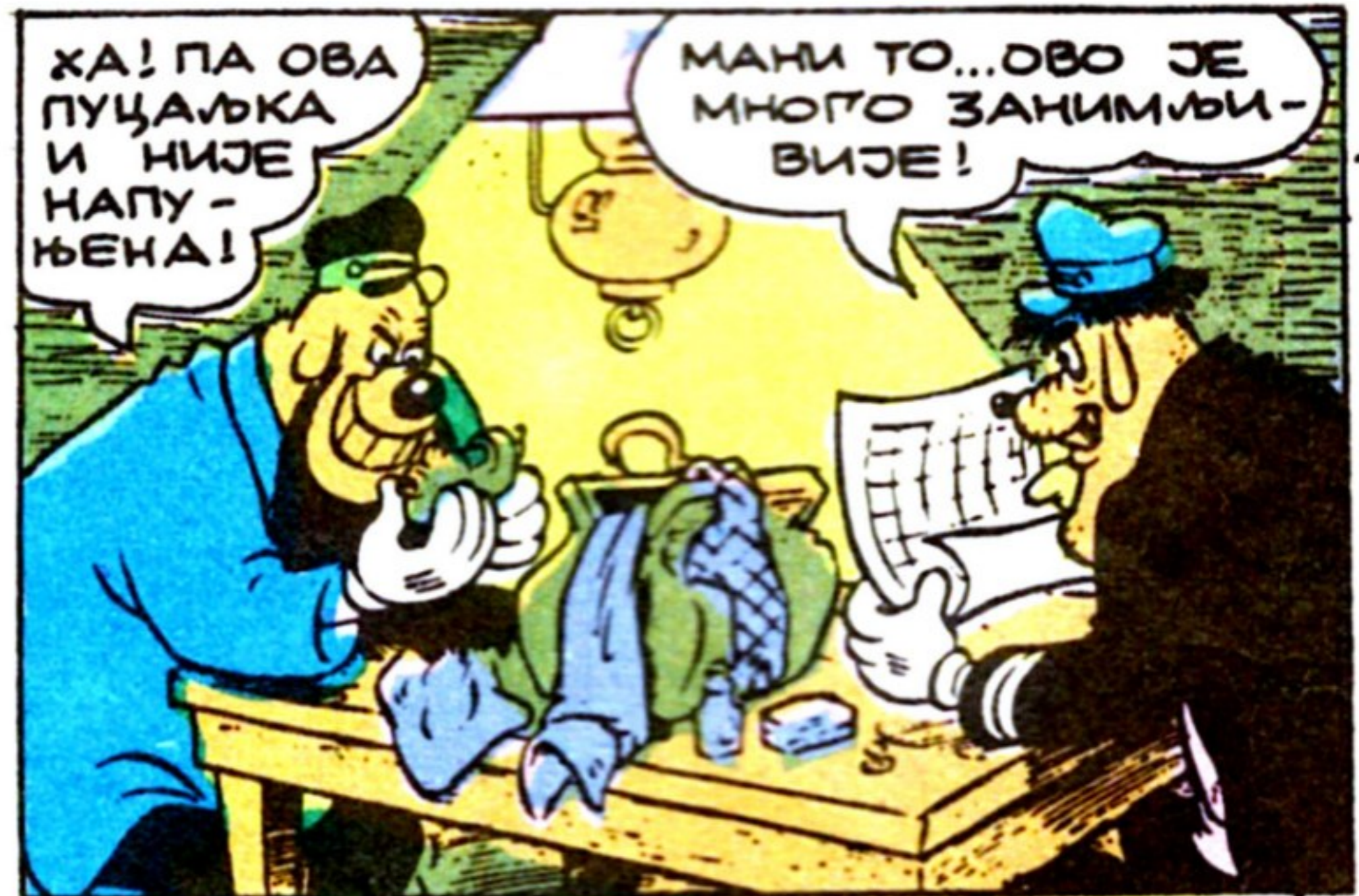
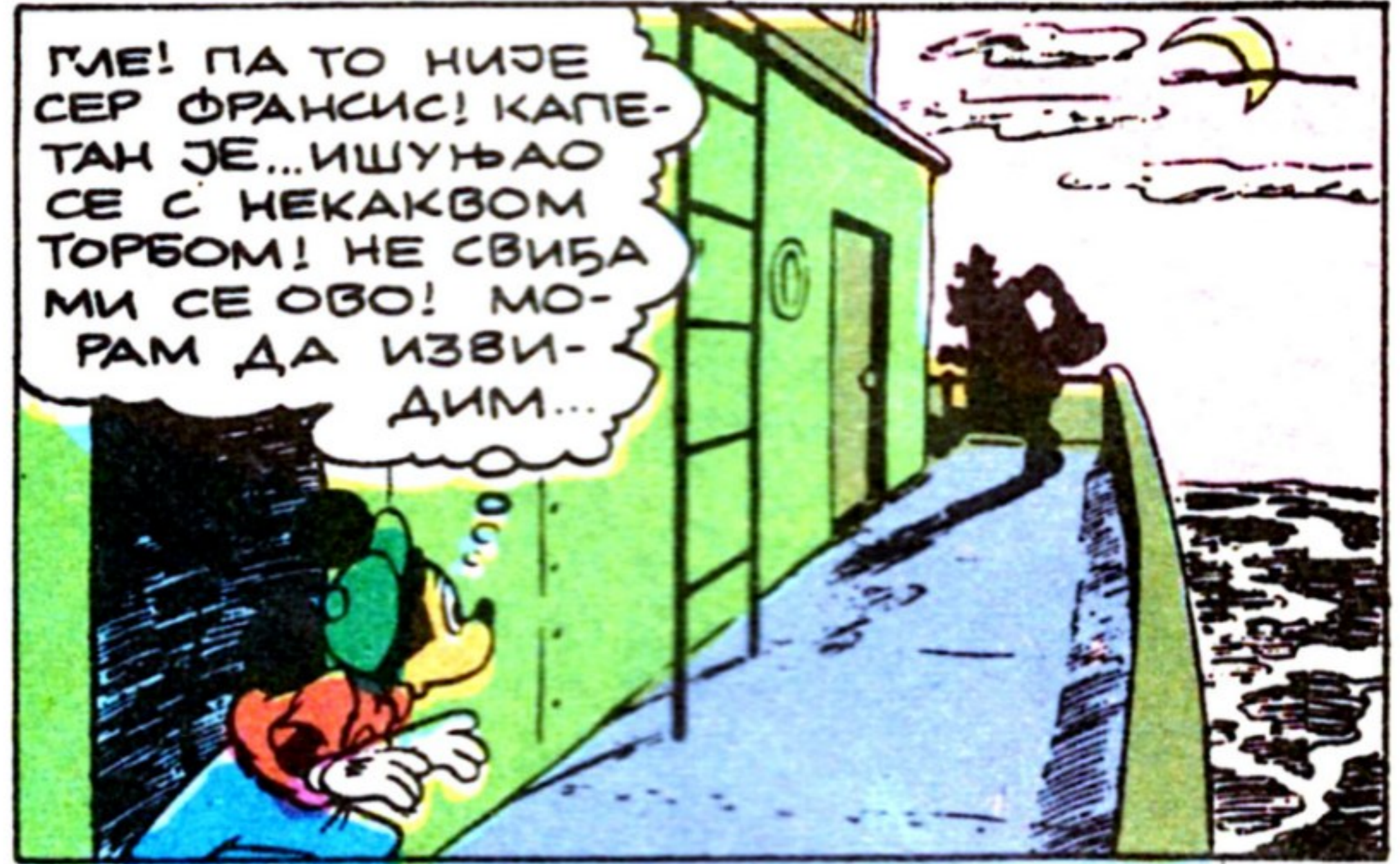
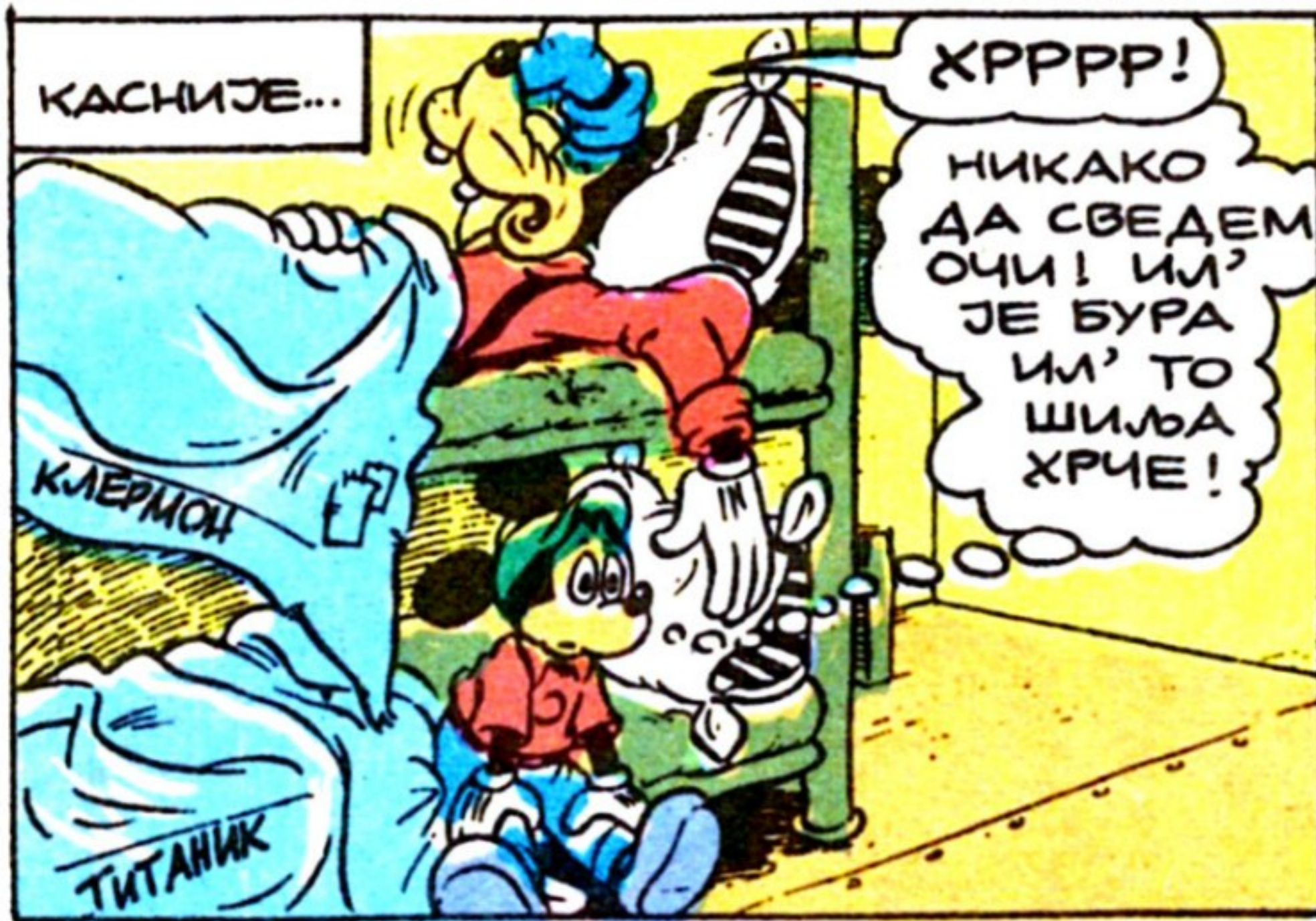

КРРЦ

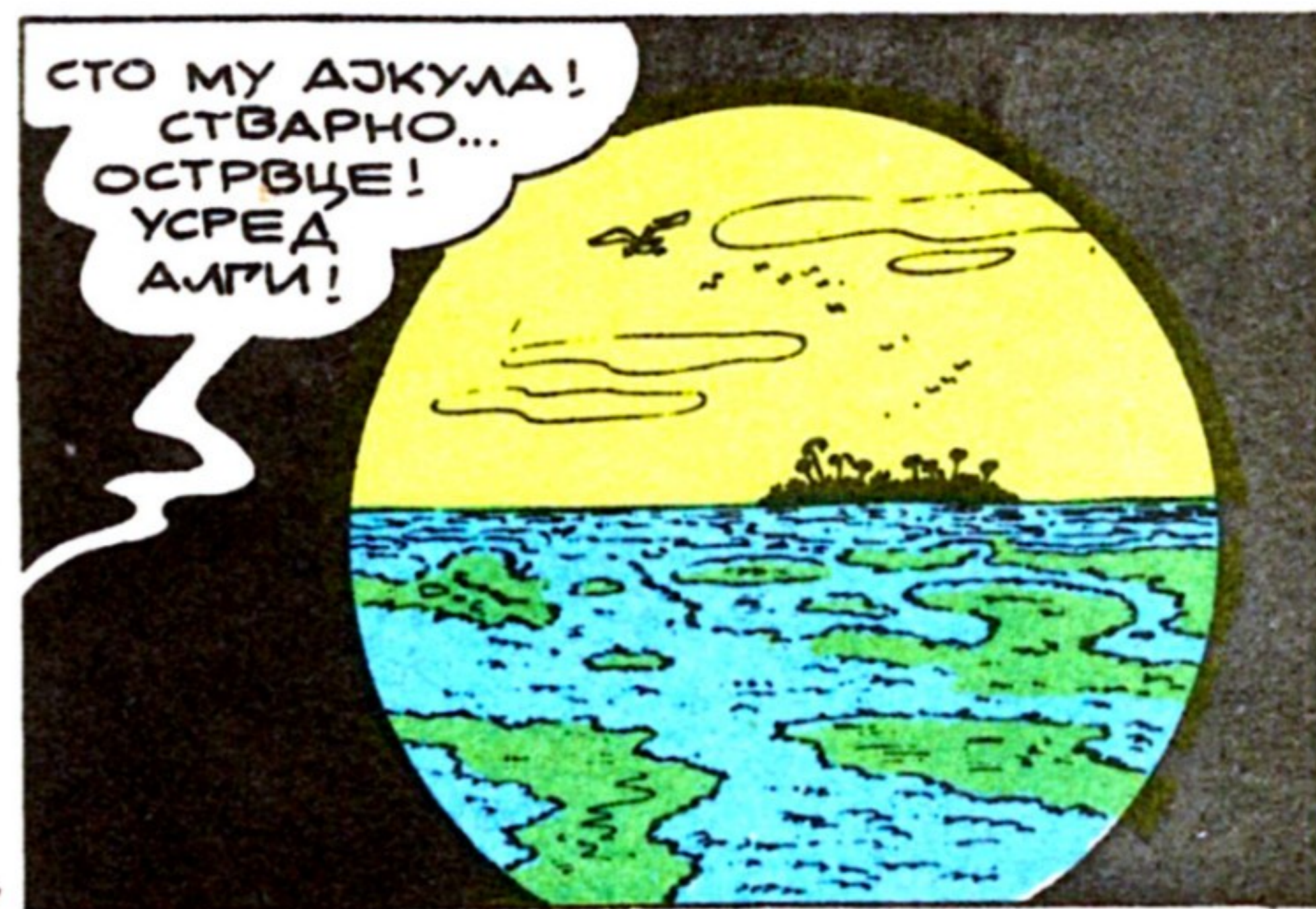

УСКОРО...

А ЈА БУ СКЛОНИТИ БРОД! ВЕЗУ БЕМО ОДРЖАВАТИ РАДИЈОМ!

АХА!

НИЈЕ БАШ НЕКАКВО ОСТРВО! ЈЕДВА ДА ЈЕ ДУГАЧКО ТРИДЕСЕТАК МЕТАРА!

ХУ! ШТО СЕ ТЕШКО ВЕСЛА ЗБОГ АЛГИ!

НЕГО! А ШТА МИСЛИШ, ЗАШТО САМ ВАС ПОВЕО? ХА! ХА!

ОДВУЦИТЕ ЧАМАЦ У ОНУ ОЛУПИНУ... ДА СЕ НЕ ВИДИ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

НЕКЕТЕ, ВАЉДА, ЗАМЕРИТИ ШТО БУ ДА ВАС ВЕЖЕМ! ТО САМО ДОК ПРЕГЛЕДАМ ОСТРВО!

НЕ БУНИТЕ СЕ! БАШ ОМНО! БРЗО БУ ЈА!

ХУУУУУУУ!

ШТА ТИ ЈЕ, МИКИ? МОДАР СИ У ЛИЦУ К'О ЧИВИТ...

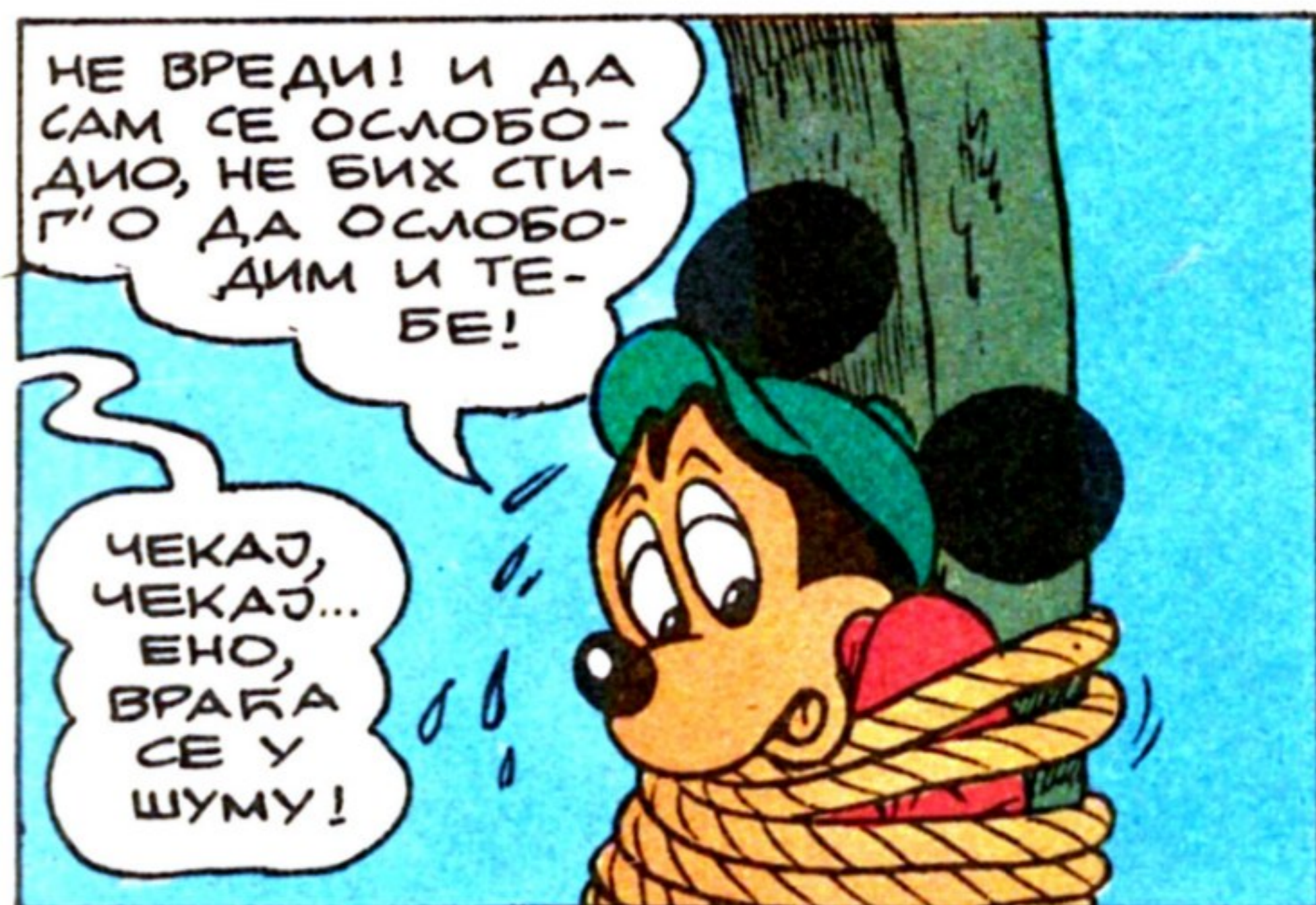
ХУ! ХУ!

И ТИ БИ БИО ДА СИ ОВОЛИКО ЗАДРЖАВ'О ДАХ!

А? А ШТО ТИ ЈЕ ТО ТРЕБАМО?

М.М. # 153-Р.И

АХММ! ЈА, СЕР ФРАНСИС ДРЕЈК, ИНДИРЕКТНИ ПОТОМАК ВЕЛИКОГ, СЛАВНОГ, ХРАБРОГ ЕНГЛЕСКОГ АДМИРАЛА ИСТОГ ИМЕНА, ПРОГЛАШАВАМ ОВО ОСТРВО СВОЈОМ СВОЈНОМ!

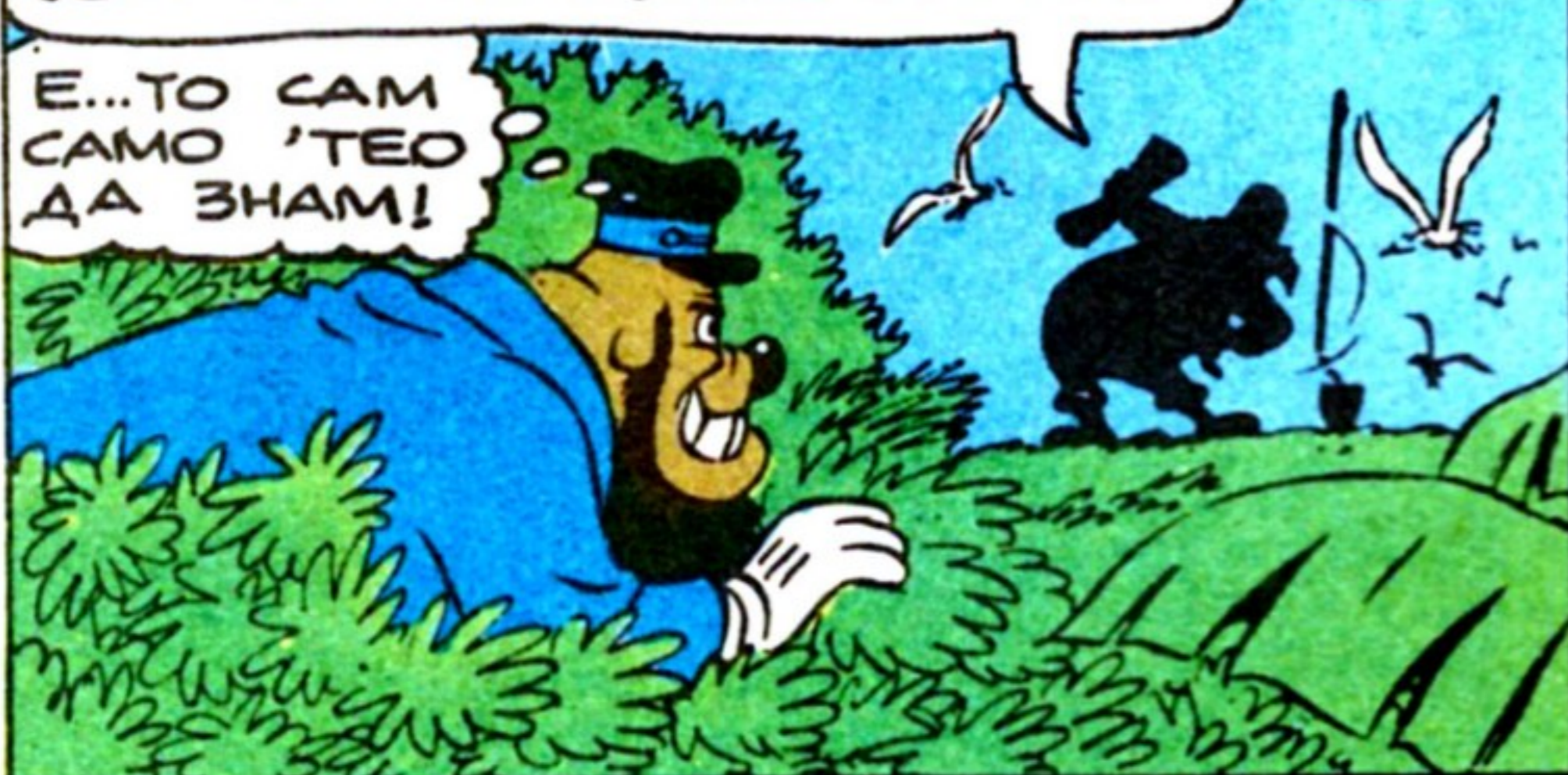
ЧУЈМО!
ЧУЈМО!

КРА!

КРА!

ХВАЛА, ВЕРНИ МОЈИ ПОДАНИЦИ! А САДА, АКО МИ ИЗВОЛИТЕ ОПРОСТИТИ, ЈА БИХ ПРИОНОУ НА ПОСАО... ТО ЈЕСТ НА ОТКРИВАЊЕ БЛАГА!

Е...ТО САМ САМО 'ТЕО ДА ЗНАМ!

ПОЛАКО, СЕР ФРАНСИСЕ! ЈА САМ СТИГ' О ПРВИ!

Ш...ШТА? ЦРНОБРАДИ!?

ШТА ВИ ОВДЕ ТРАЖИТЕ?

ИСТО ШТО И ВИ!
БЛАГО!

НАЗАД!
А САД ДА ТЕБЕ ОДРЕШИМ!

Б...БЛАГО? НЕ ЗНАМ О ЧЕМУ ГОВОРИТЕ!
ДЕ, ДЕ! ЈОШ СТЕ ГЛУМАЦ! МАЛОЧАС СТЕ САМИ ПОМЕНУЛИ БЛАГО!

ОХ, ТО! ЈА...ЗА НАУЧНИКА ЈЕ РЕТКА ВРСТА АЛГИ ПРАВО ЗЛАТО!

ДРУГОМ ТИ ТО!
ГОВОРИ!

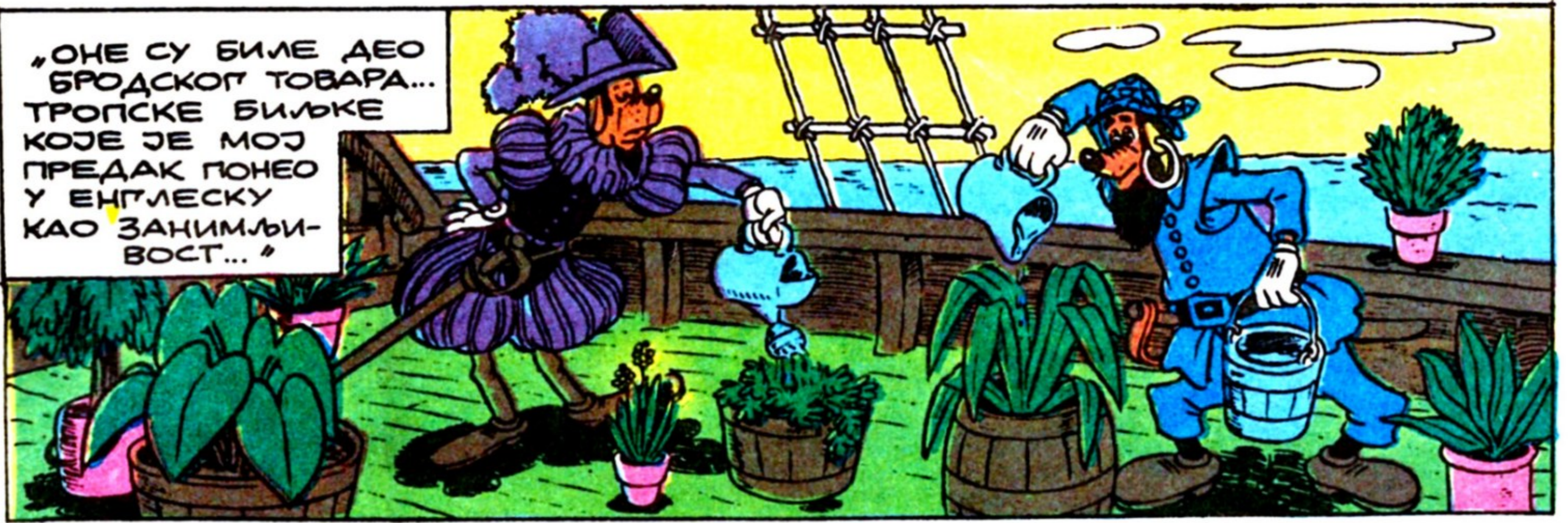
ШТА БЕШ ТО, МИКИ?

ДА ЛАСОМ УХВАТИМ ЦРНОБРАДОТ!

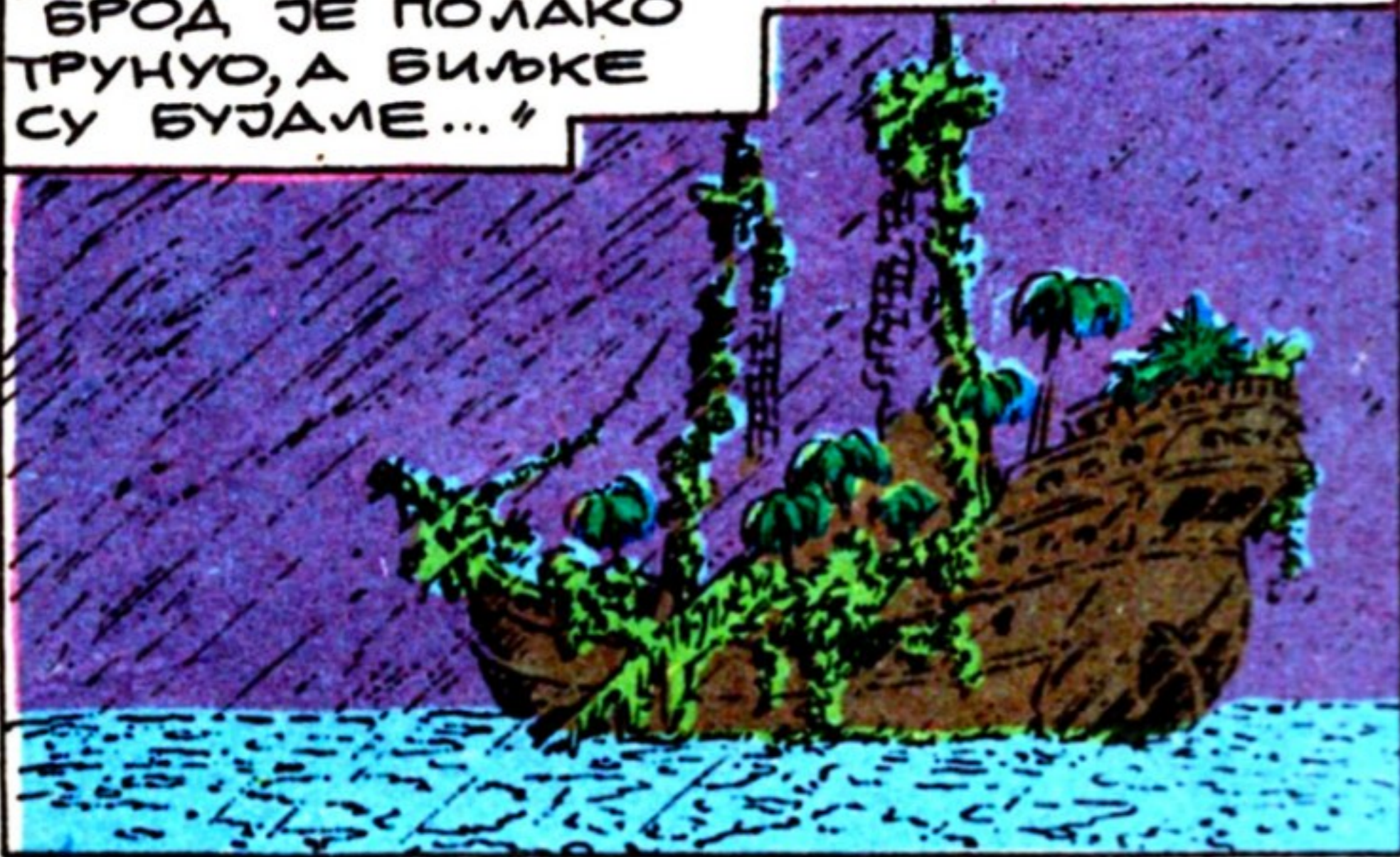

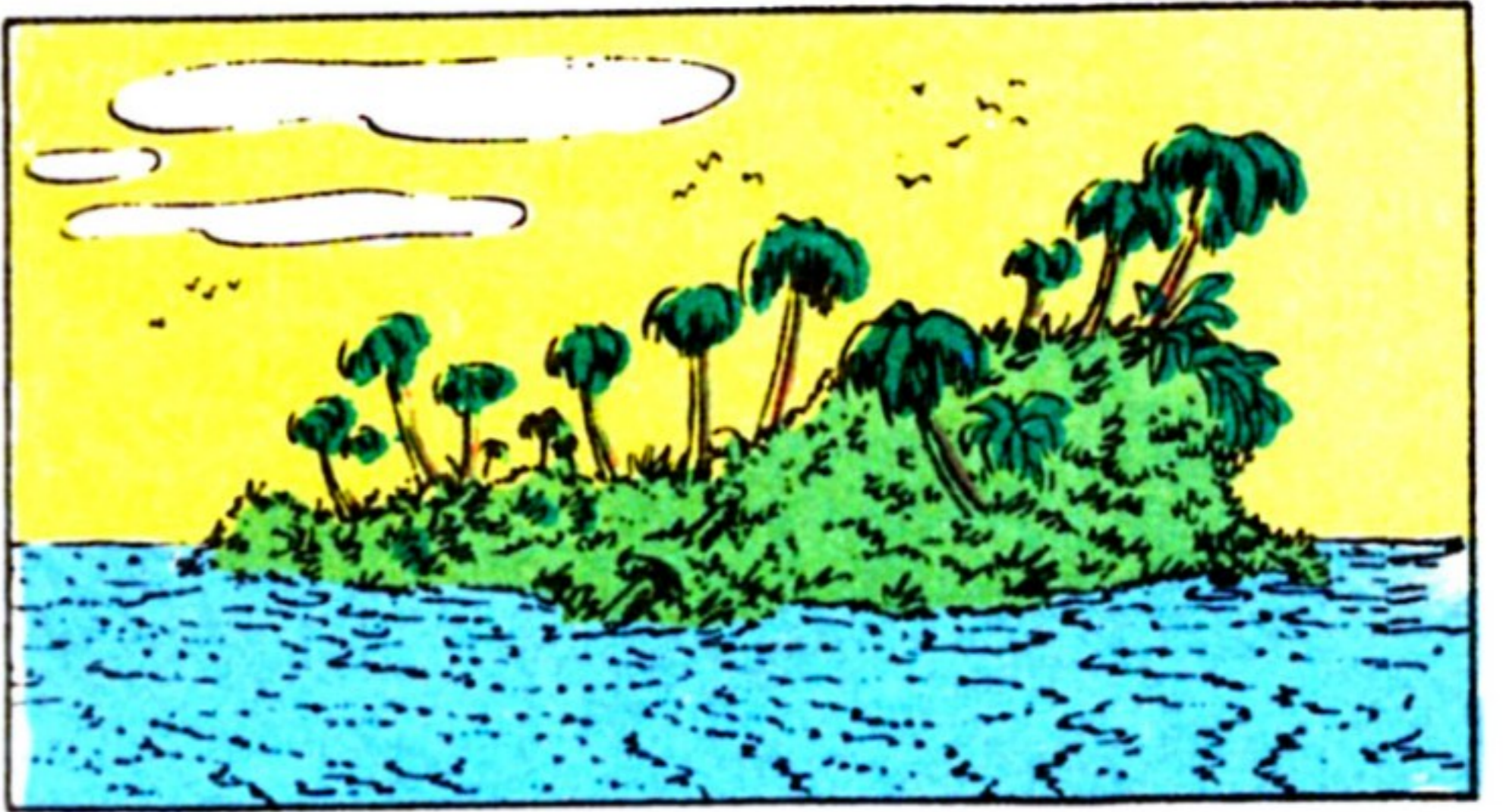
„ОНЕ СУ БИЛЕ ДЕО БРОДСКОГ ТОВАРА... ТРОПСКЕ БИЉКЕ КОЈЕ ЈЕ МОЈ ПРЕДАК ПОНЕО У ЕНГЛЕСКУ КАО ЗАНИМЉИВОСТ...“

„ПОШТО ГА ЈЕ ПОСАДА НАПУСТИЛА, БРОД ЈЕ ПОЛАКО ТРУНУО, А БИЉКЕ СУ БУЈАЛЕ...“

„И ЕВО, ВЕК ЧЕТИРИ ВЕКА БРОД ПЛУТА ИВИЦОМ САРГАСКОГ МОРА! СВЕ МАЊЕ ЈЕ ЛИЧИО НА БРОД...“

СИЛНИМ ПРОРАЧУНИМА ОДРЕДИО САМ КАД ЂЕ СЕ БРОД -ОСТРВО НАЂИ БАШ НА ОВОМ МЕСТУ!

А НА ОСНОВУ ЧЕГА?

У СВОМ ЗАМКУ ОТКРИО САМ СТАРИ БРОДСКИ ДНЕВНИК! РАСПРОДАО САМ СВЕ ШТО САМ ИМАО И КРЕНУО НА ПУТ! ЧЕКАЈТЕ... САД ДЕСЕТ КОРАКА НА СЕВЕР!

САД СМО ТАЧНО ИЗНАД КАПЕТАНСКЕ КАБИНЕ! БЛАГО БИ ТРЕБАЛО ДА МИ ЈЕ ИСПОД НОГУ!

ДА КОПАМО!

НА ЖАЛОСТ, ИМАМ САМО ЈЕДАН АШОВ!

КОПАЋЕМО ШИЉА И ЈА, НАИЗМЕНЦЕ! ВИ ПАЗИТЕ ДА КОЈИМ СЛУЧАЈЕМ НЕ НАИБЕ ЦРНОБРАДИ... ИЛИ КАПЕТАН КИД!

М.М. # 153-Р. 10

МАЛО КАСНИЈЕ...

УРА! ШИЉО, ИДИ ЗОВИ СЕР ФРАНСИСА! ЊЕ-МУ ТРЕБА ДА ПРИПАДНЕ ЧАСТ ДА ГА ОТВОРИ!

НЕ ТРЕБА! ЕВО ГА!

МИКИ! ДИМ НА ХОРИЗОНТУ! БОЈИМ СЕ ДА ЈЕ КИД!

ТОГА САМ СЕ И ЈА БОЈАО! МОРА ДА СЕ ЗАБРИНУО КАД МУ СЕ ЦРНОБРАДИ НИЈЕ ЈАВНО!

М.М. # 153-Р.20

ОХ! НАШЛИ СТЕ ГА!

ОТВОРИТЕ ГА, СЕР ФРАНСИСЕ! МОЖЕТЕ ДА УПОТРЕБИТЕ АШОВ УМЕСТО ПОЛУПЕ!

ОХ! ШТО САМ НЕРВОЗАН...КАО ДЕТЕ ПРЕД НОВУ ГОДИНУ!

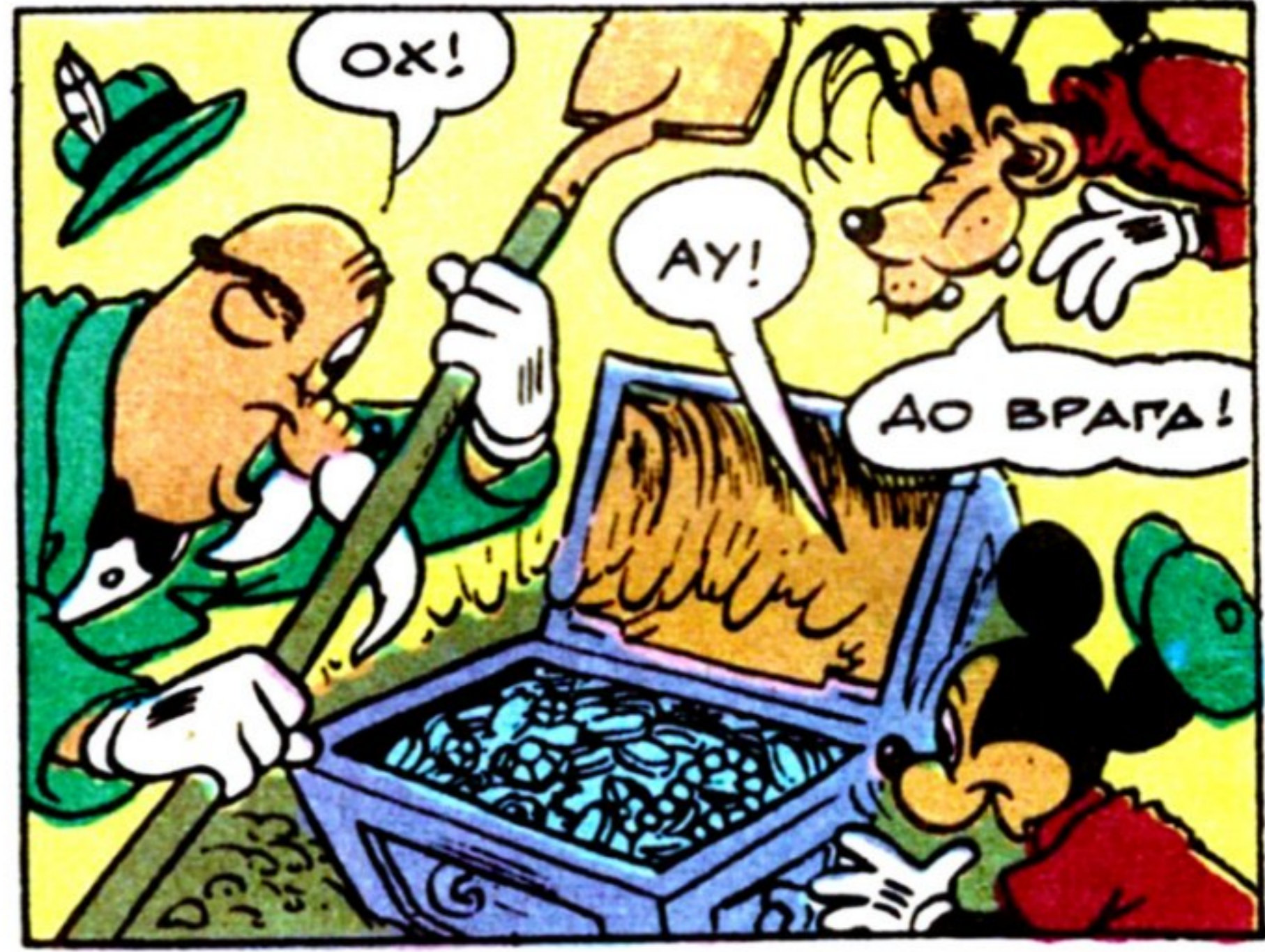
НИ ЈА БАШ НИСАМ МРТАВ 'ЛА-ДАН!

ОХ!

АУ!

ДО ВРАГА!

ПОЛА ЈЕ ВАШЕ, ГОСПОДО! ТО ЈЕ НАЈМАЊЕ ШТО МОГУ ДА УЧИНИМ!

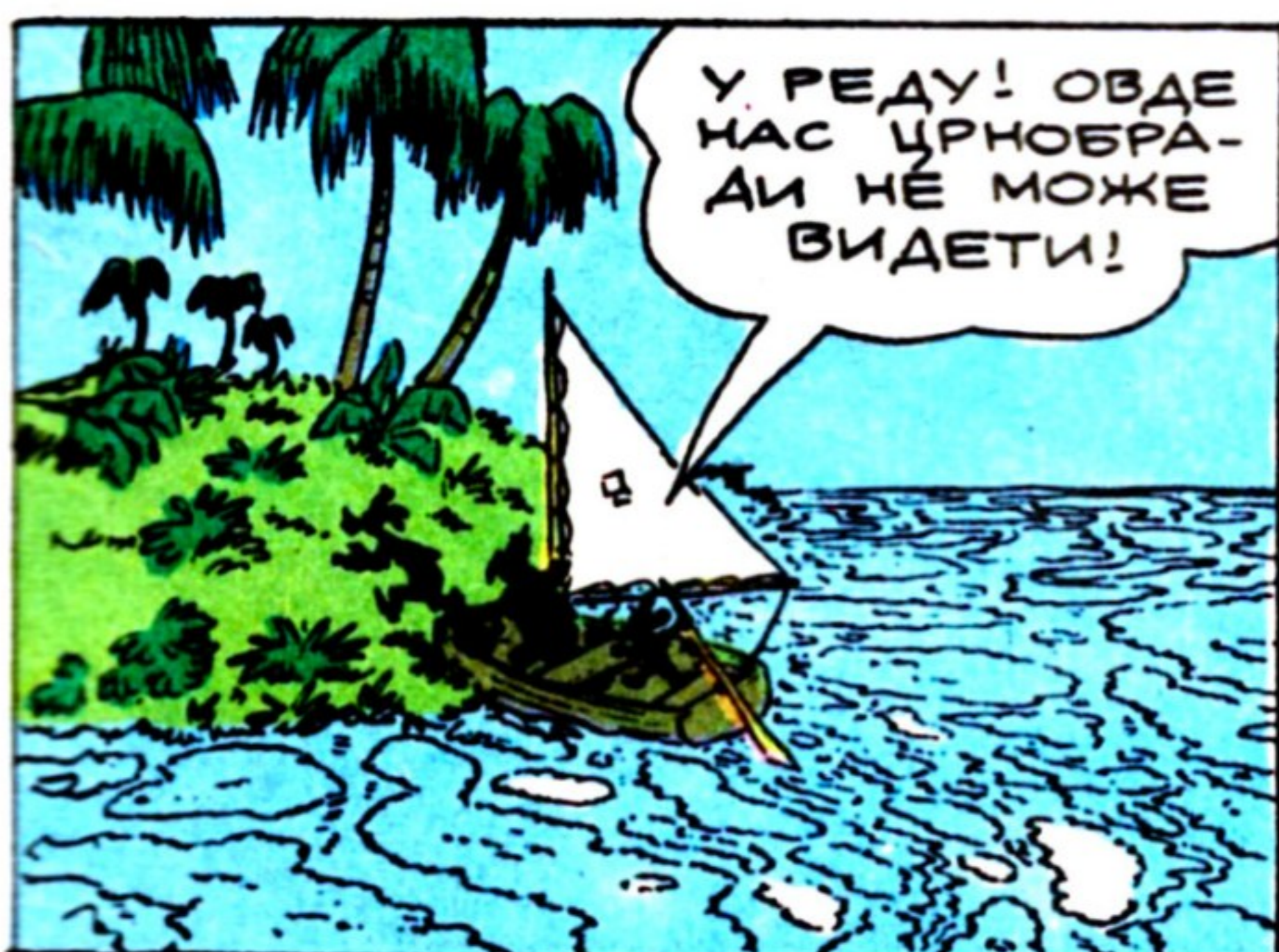
ХВАЛА! ЈОШ САМО ДА С ТИМ ЖИВИ КУБАМА СТИГНЕМО!

КАКО ТО МИСЛИТЕ?

КИД БИ МОГ'О ДА НАС ПРЕСРЕТНЕ ОСИМ АКО...

ШТО НЕ СТАНЕ
У ТОРБУ, УВИ-
ДЕМО У МОЈ
КАПУТ!

И НИШТА НИСТЕ СЛАГАЛИ
КАД СТЕ РЕКЛИ ДА ОС-
ТАВЉАТЕ КОВЧЕП! СТВАР.
НО СТЕ ГА
ОСТАВИ-
ЛИ!

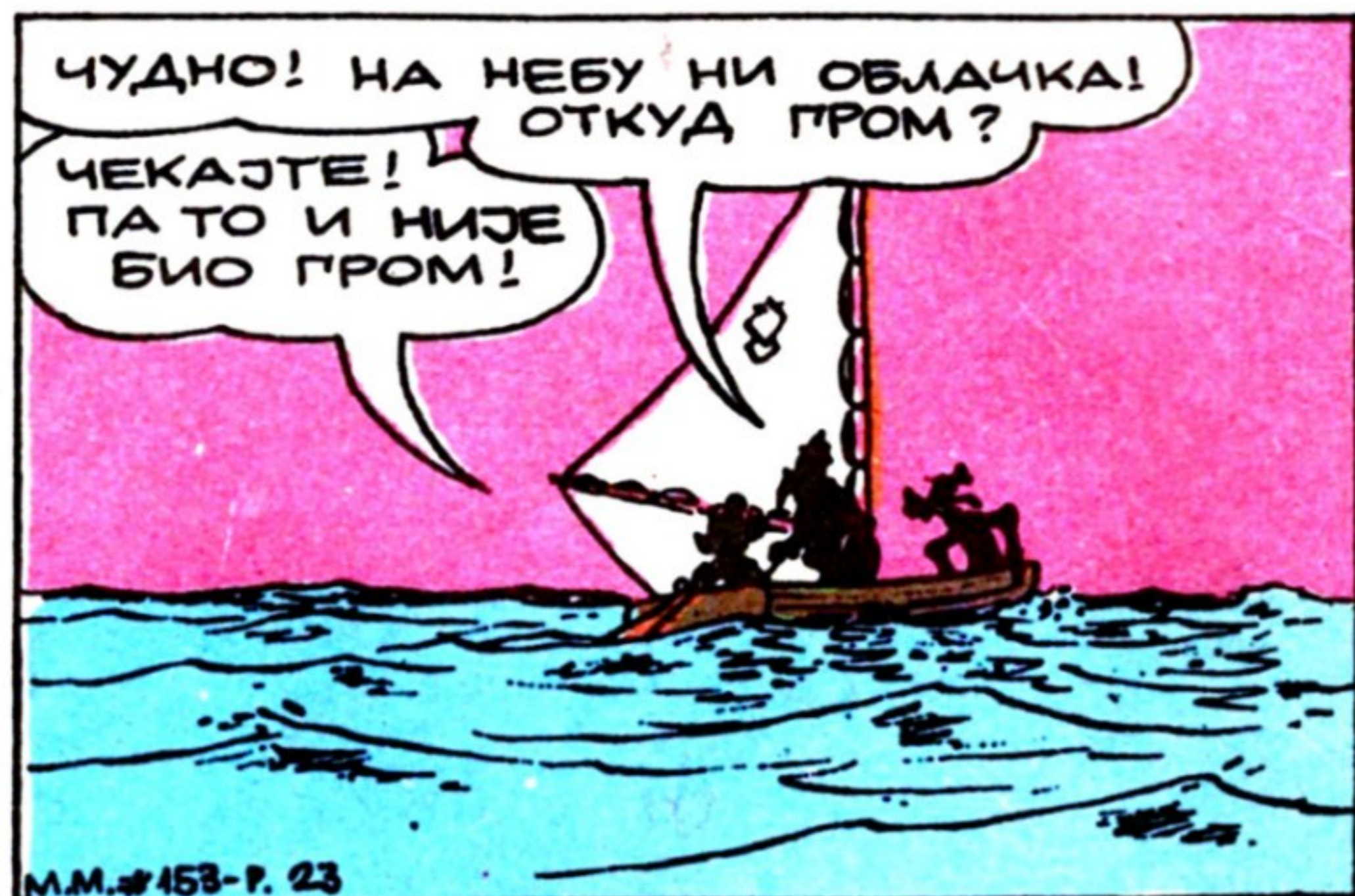
КАСНИЈЕ..

ИМАМО ДОБАР ВЕТАР!
КИД НАС НЕ МОЖЕ
СТИГТИ!

ОХ! КАО
ДА ЈЕ УДА-
РИО ГРОМ!
НЕГЕ, ВАЉДА,
НЕПОГОДА!

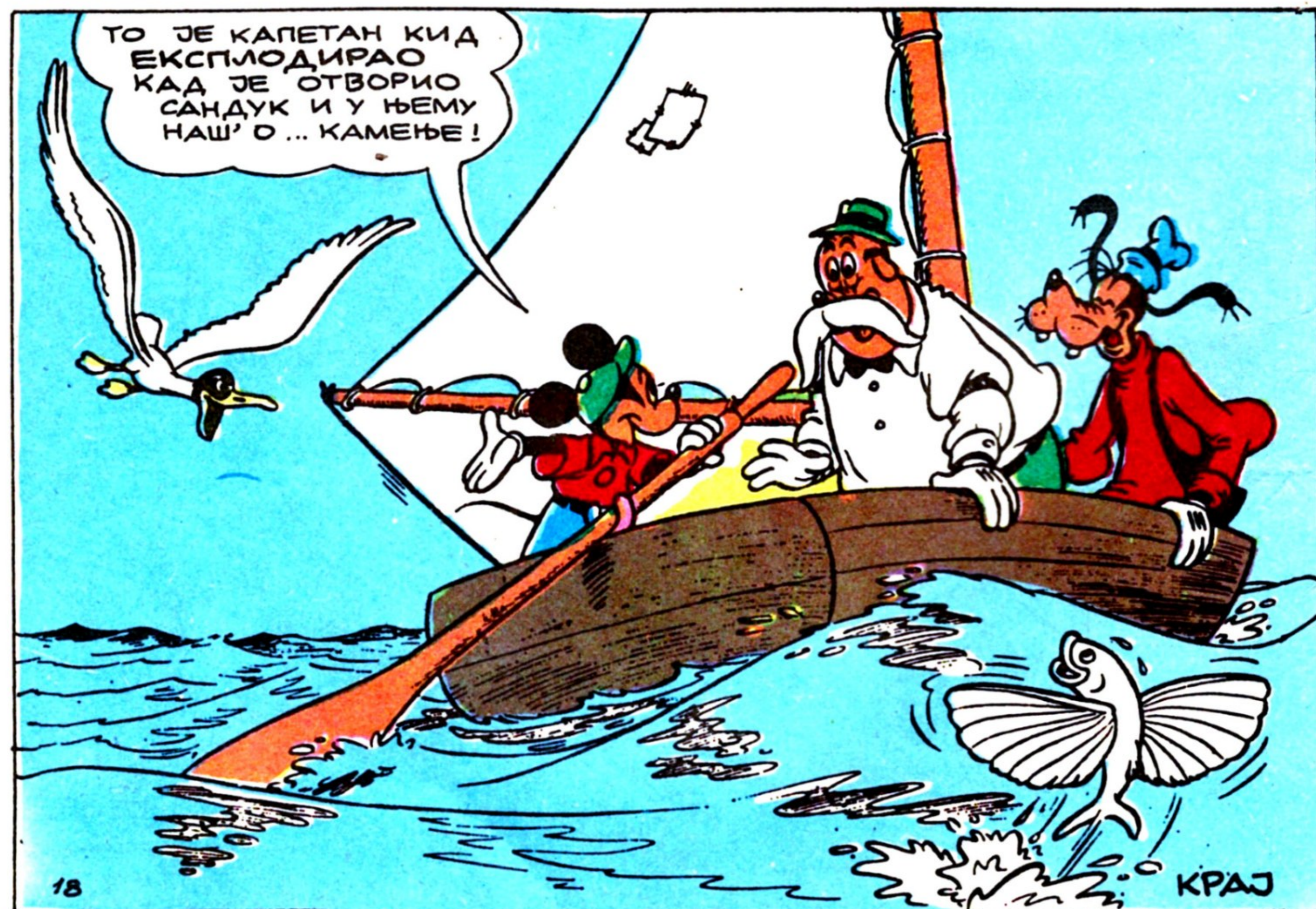
НАДАМ
СЕ ДА
НЕГЕ!

ЧУДНО! НА НЕБУ НИ ОБЛАЧКА!
ОТКУД ГРОМ?

ЧЕКАЈТЕ!
ПА ТО И НИЈЕ
БИО ГРОМ!

М.М. #153-Р. 23

ТО ЈЕ КАПЕТАН КИД
ЕКСПЛОДИРАО
КАД ЈЕ ОТВОРИО
САНДУК И У ЊЕМУ
НАШ' О... КАМЕЊЕ!

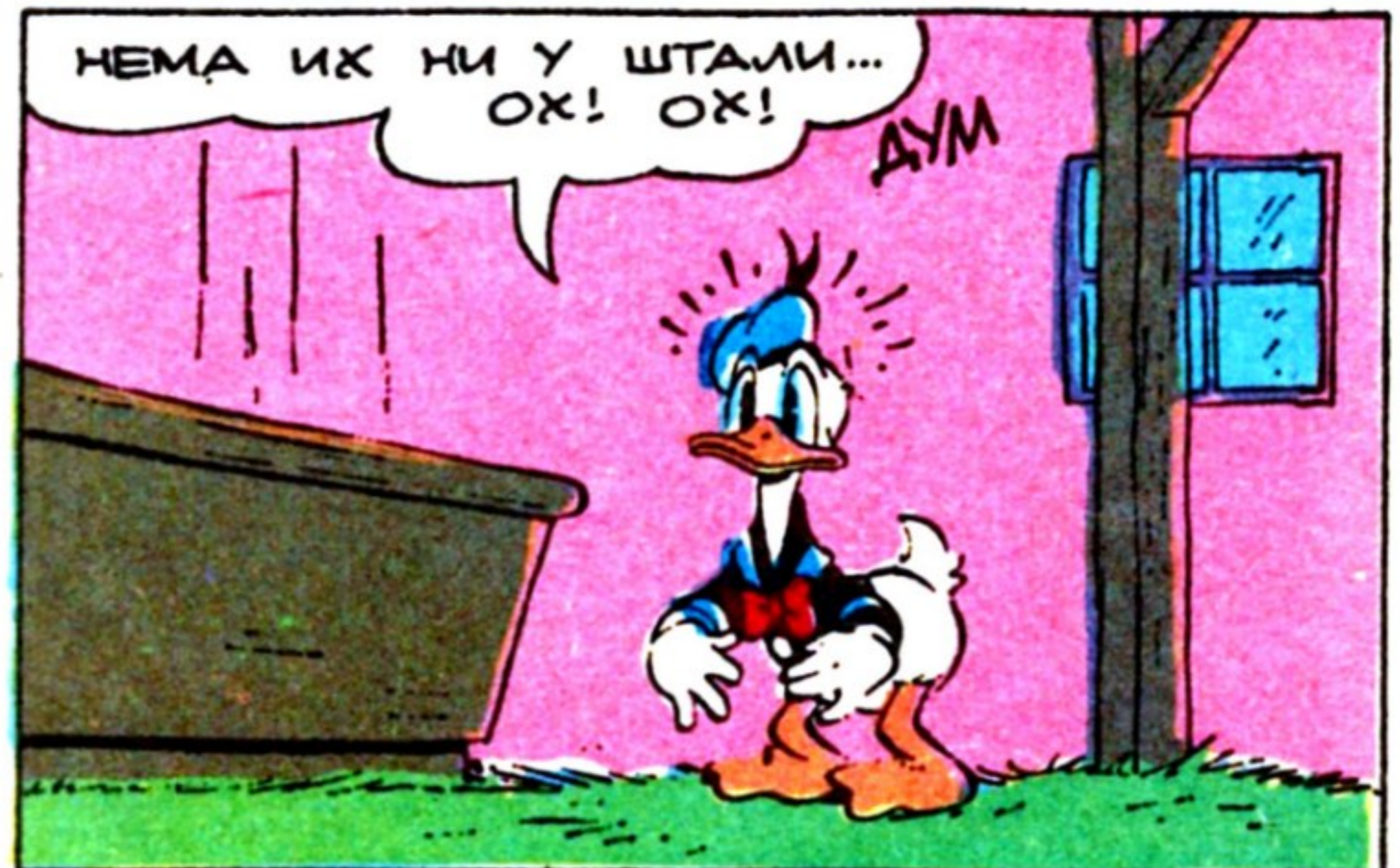
18

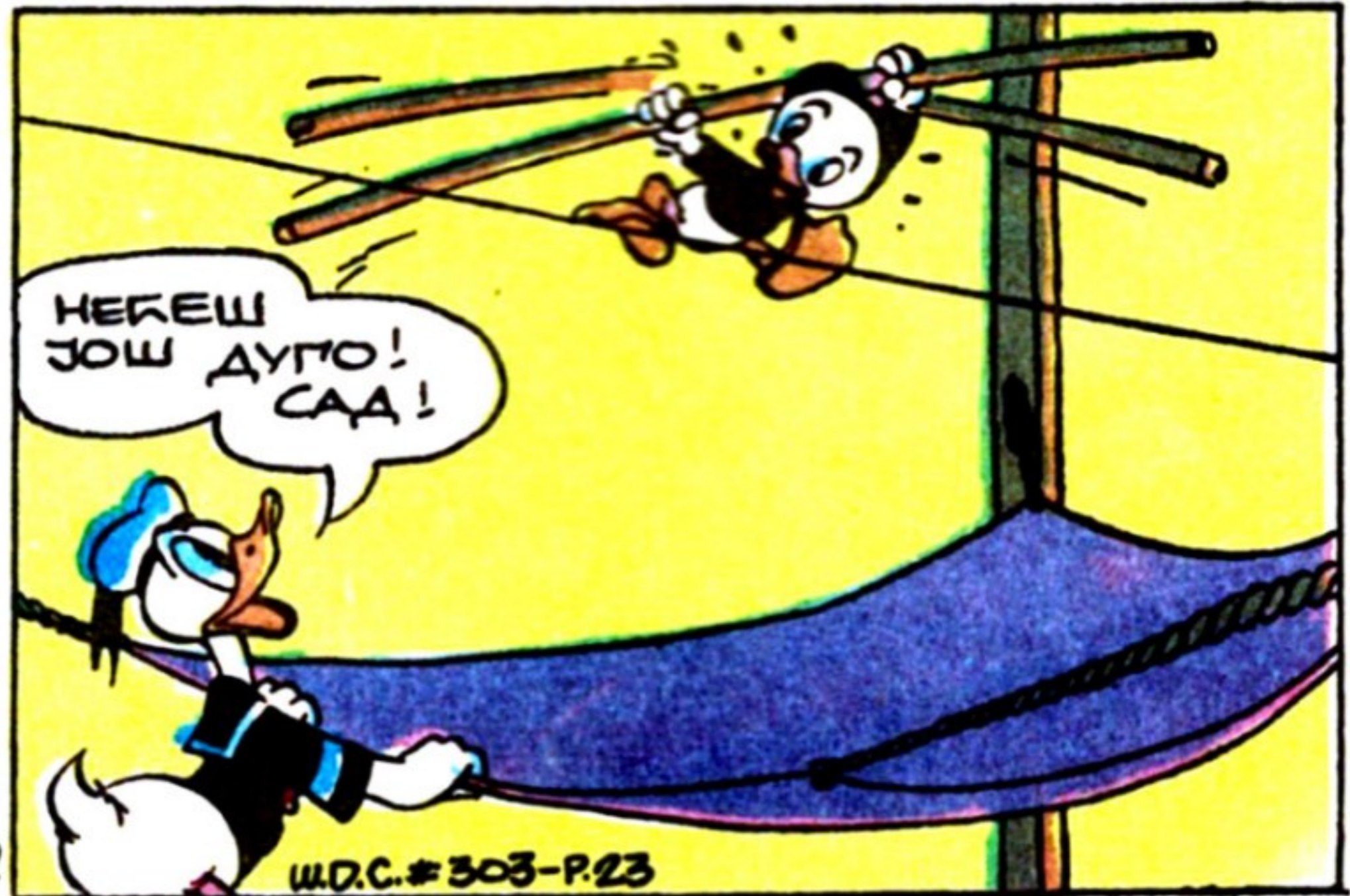
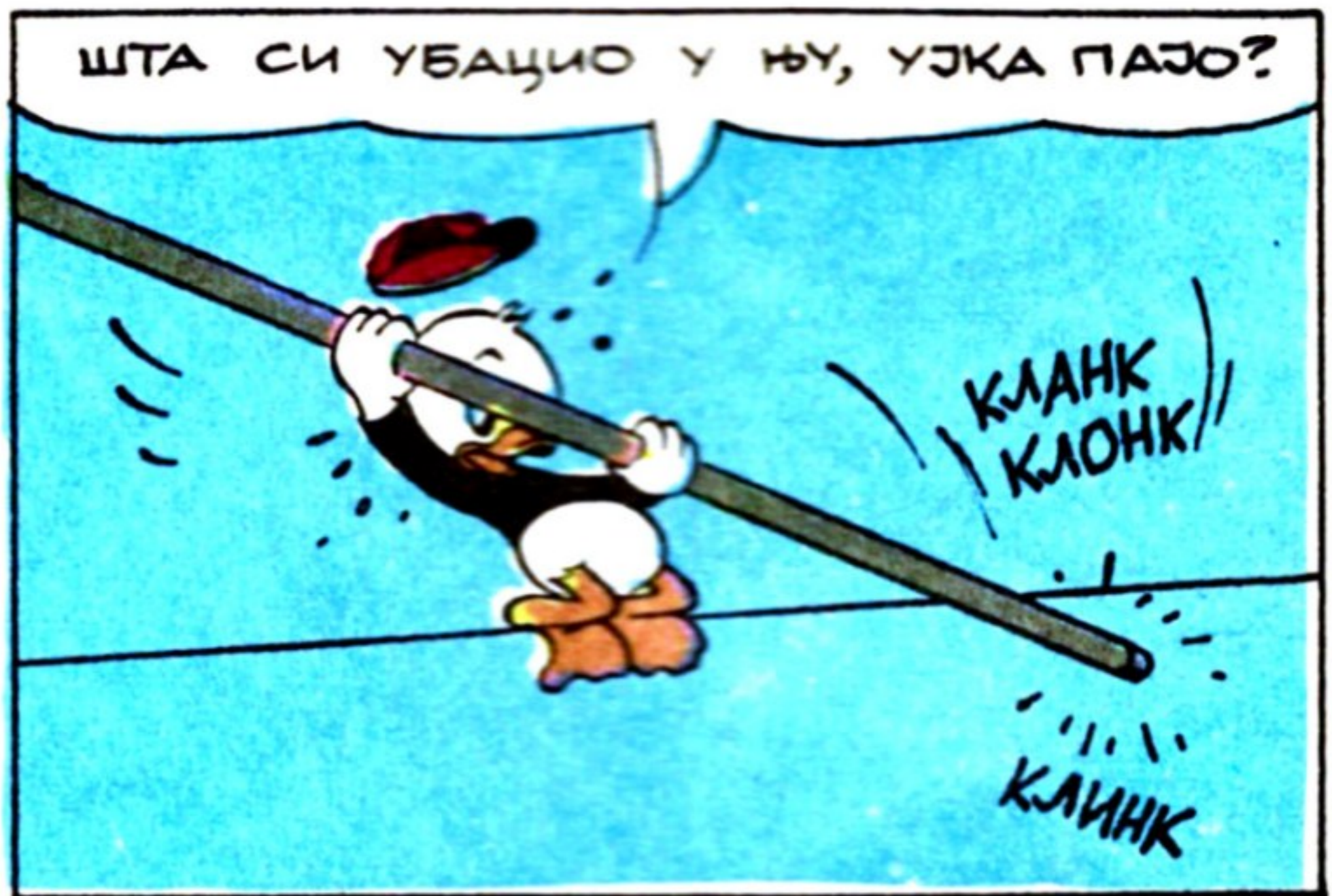
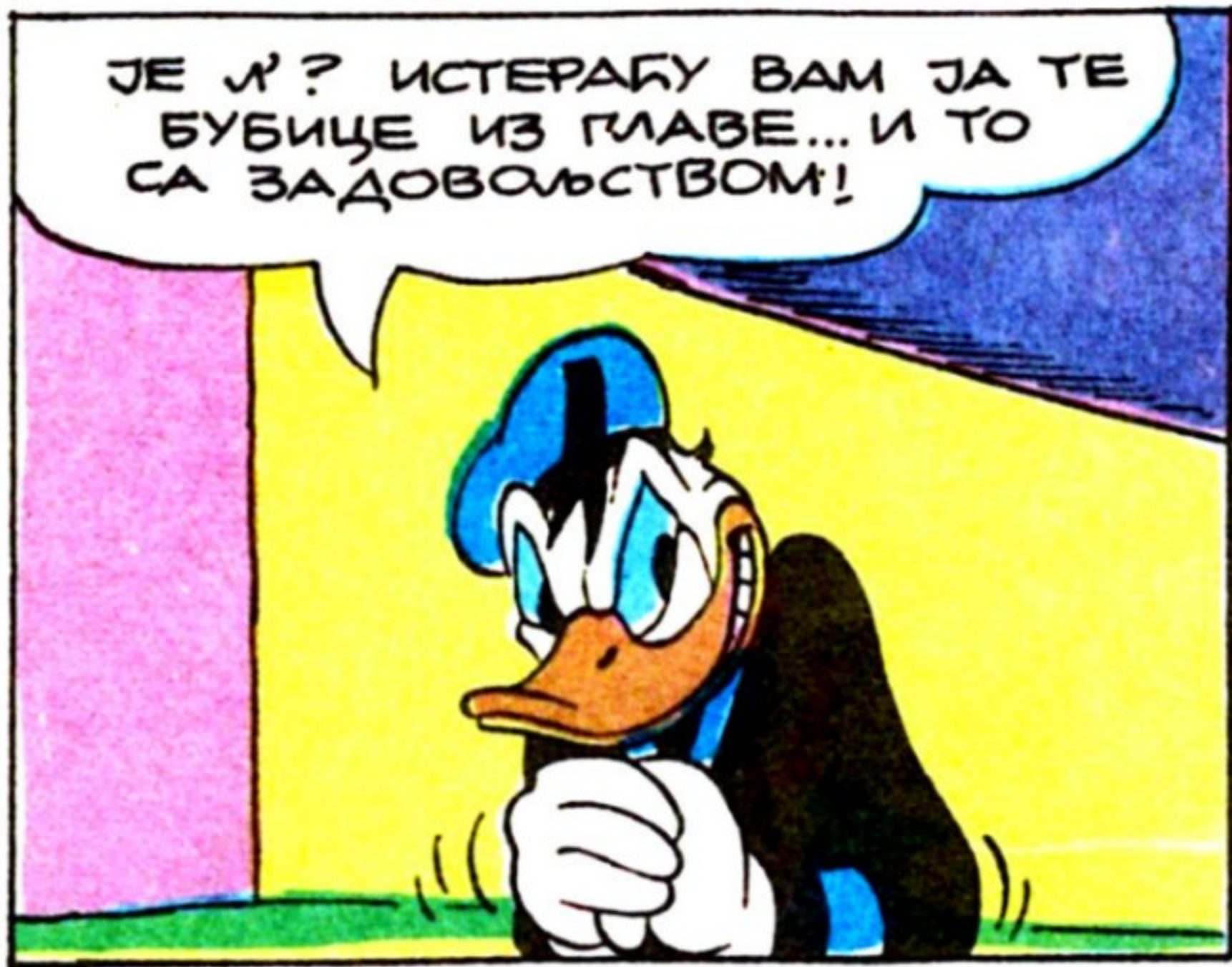
КРАЈ

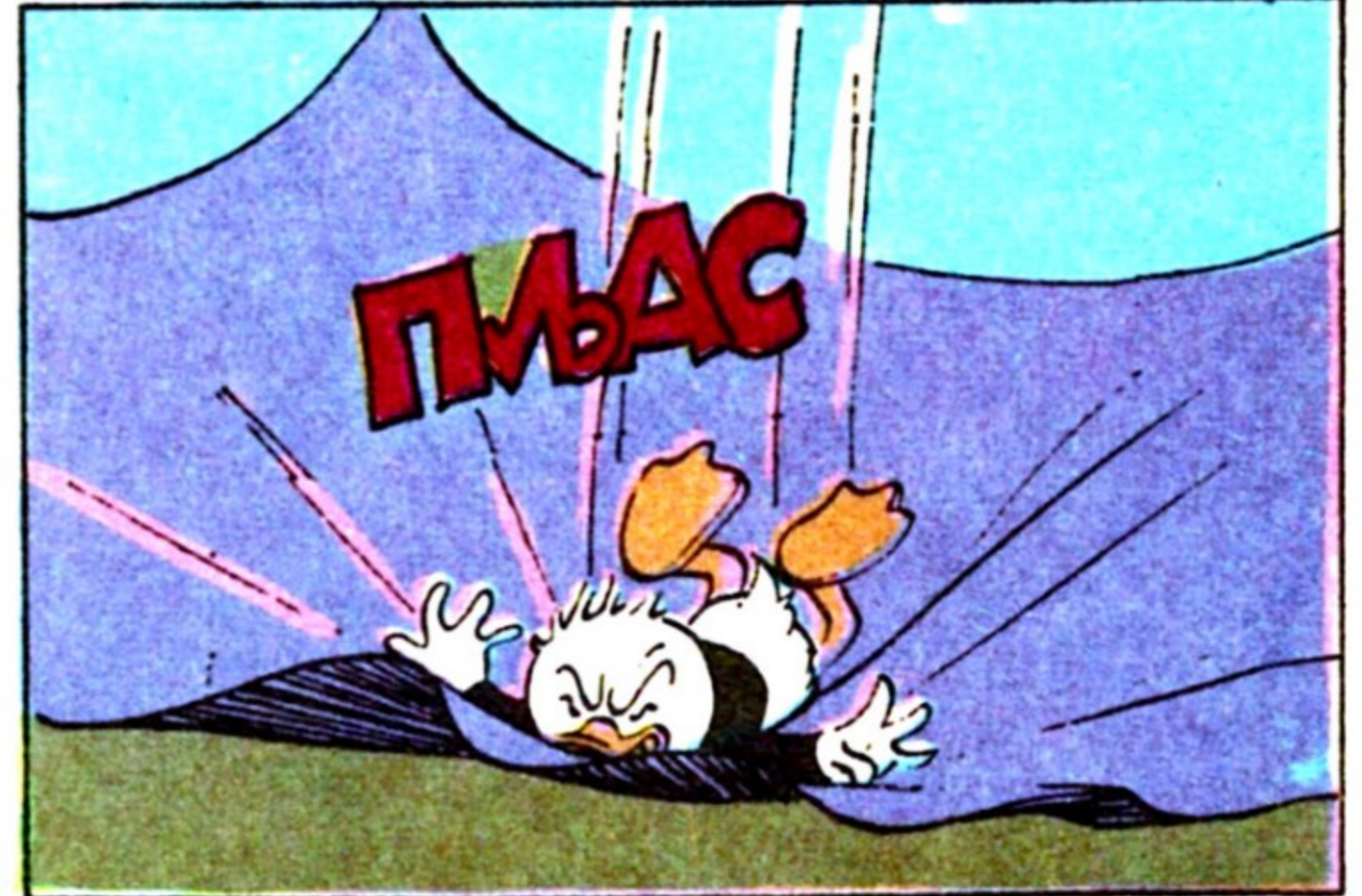
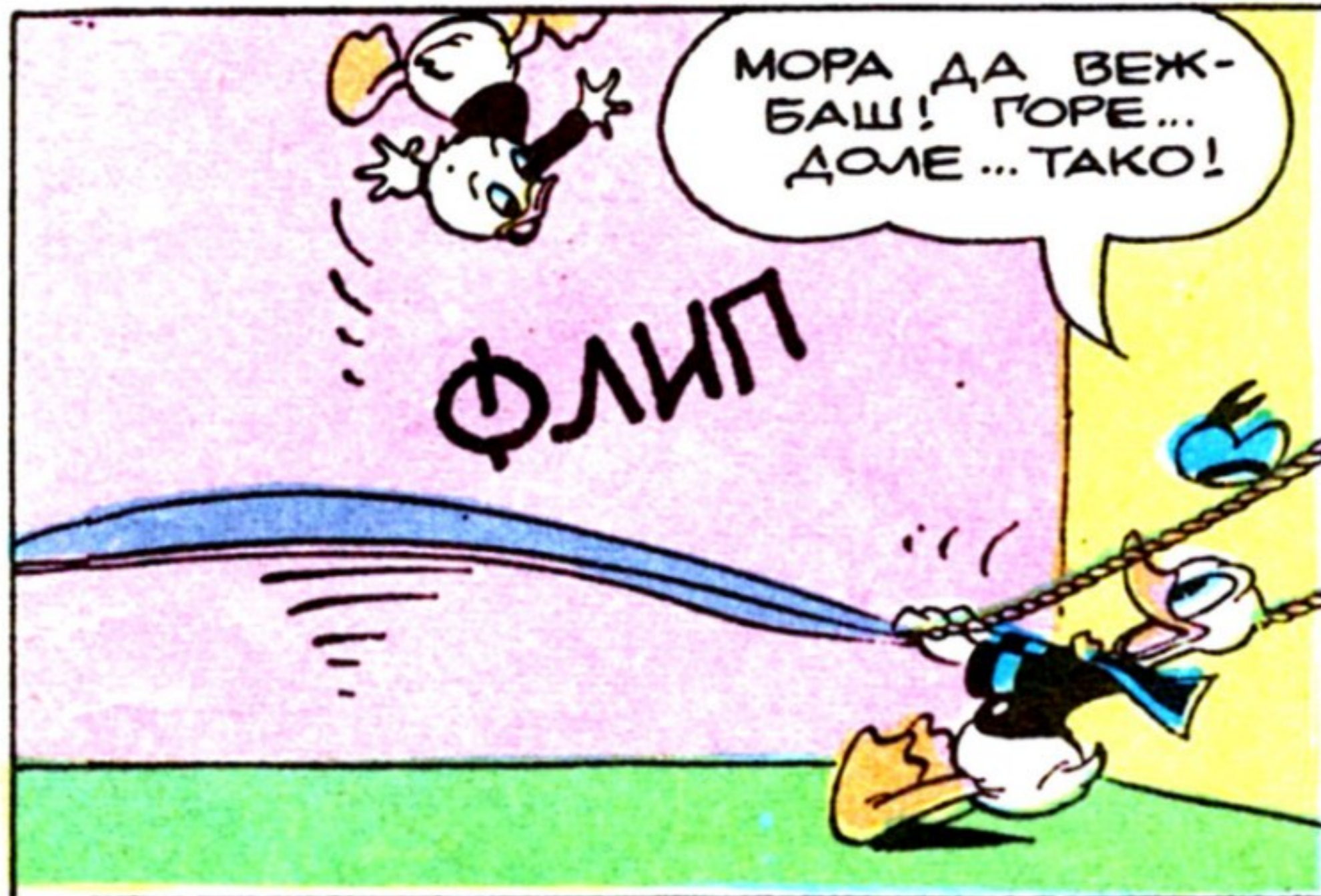
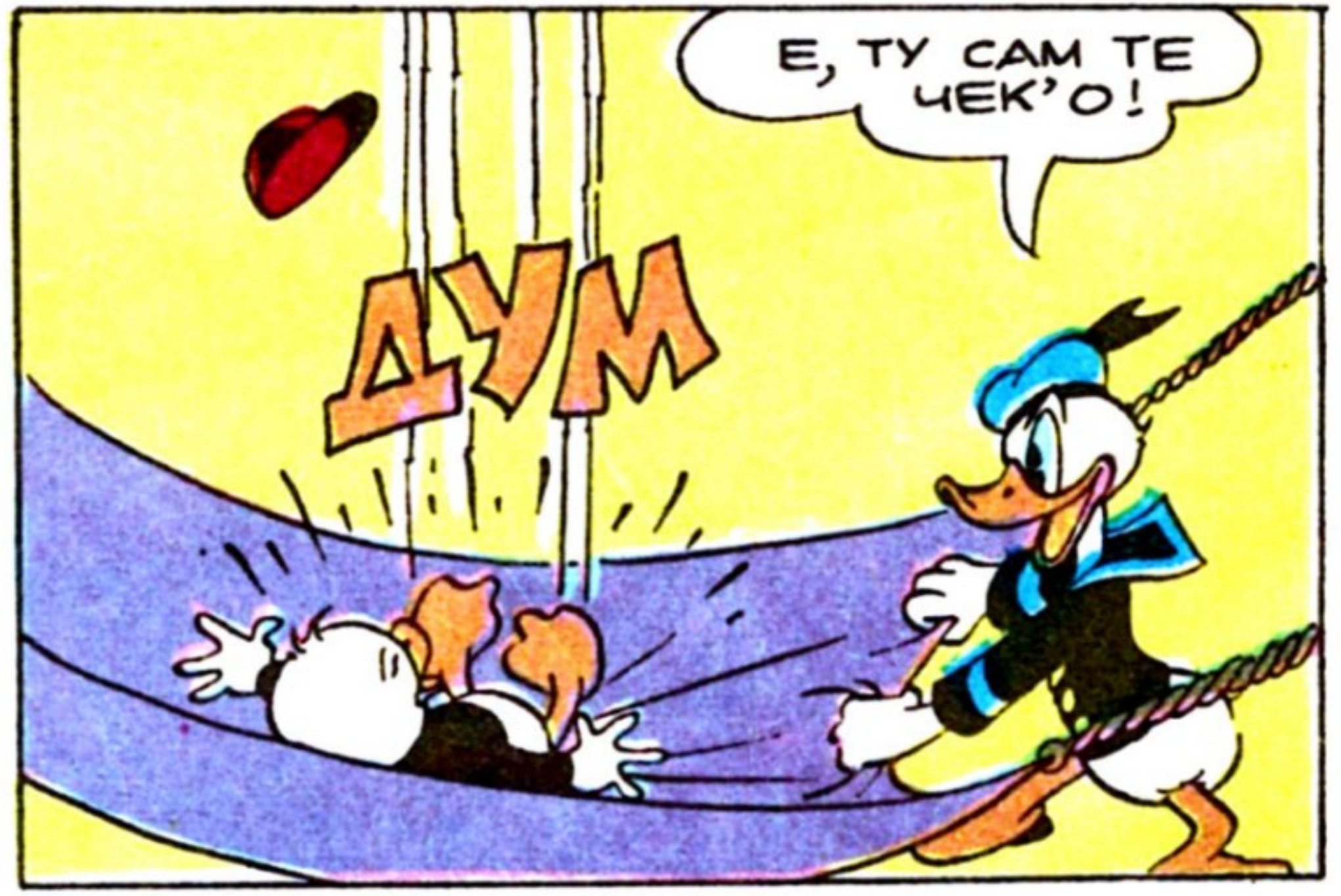
WALT DISNEY **ПАЈА ПАТАК:**

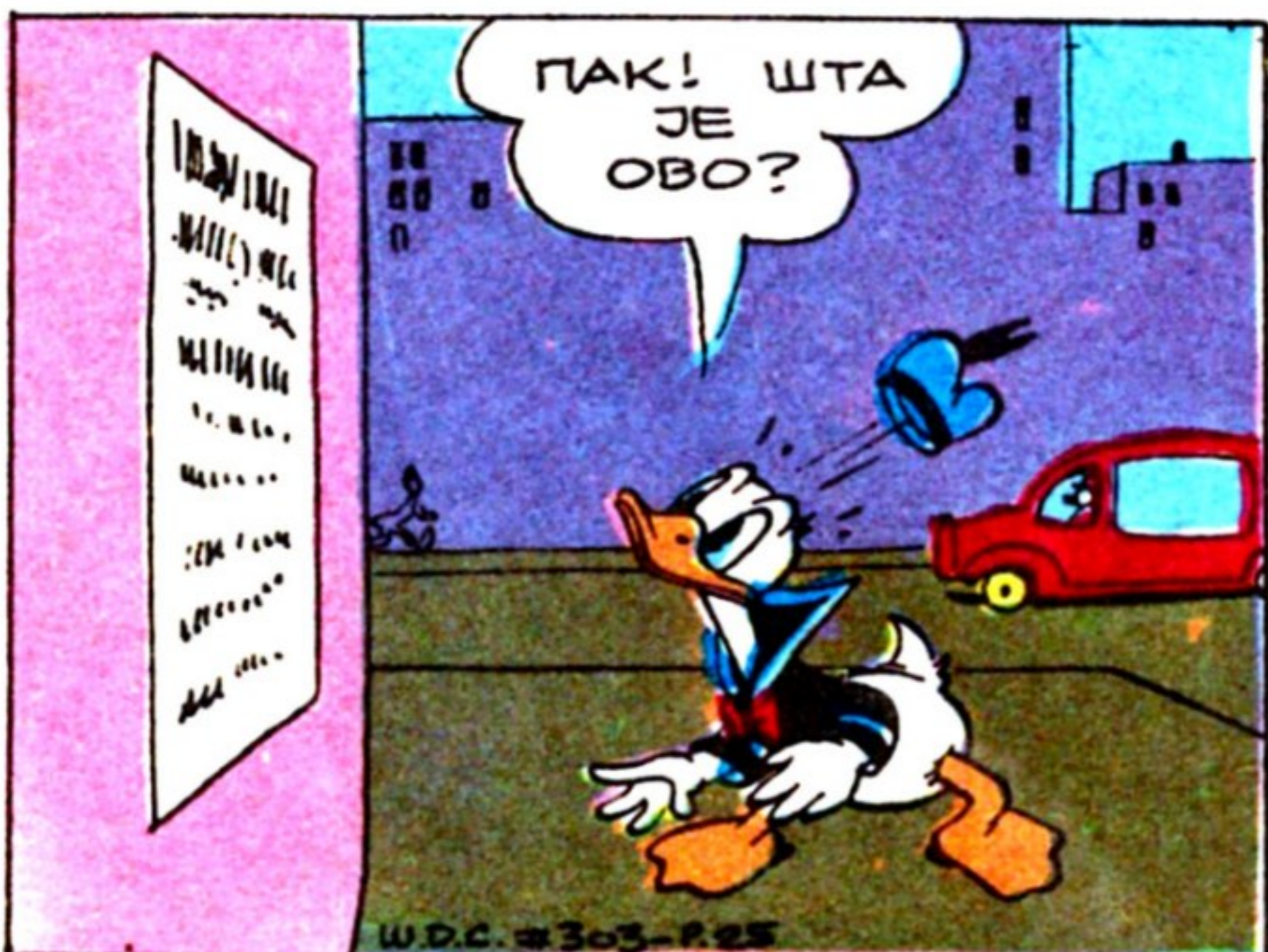
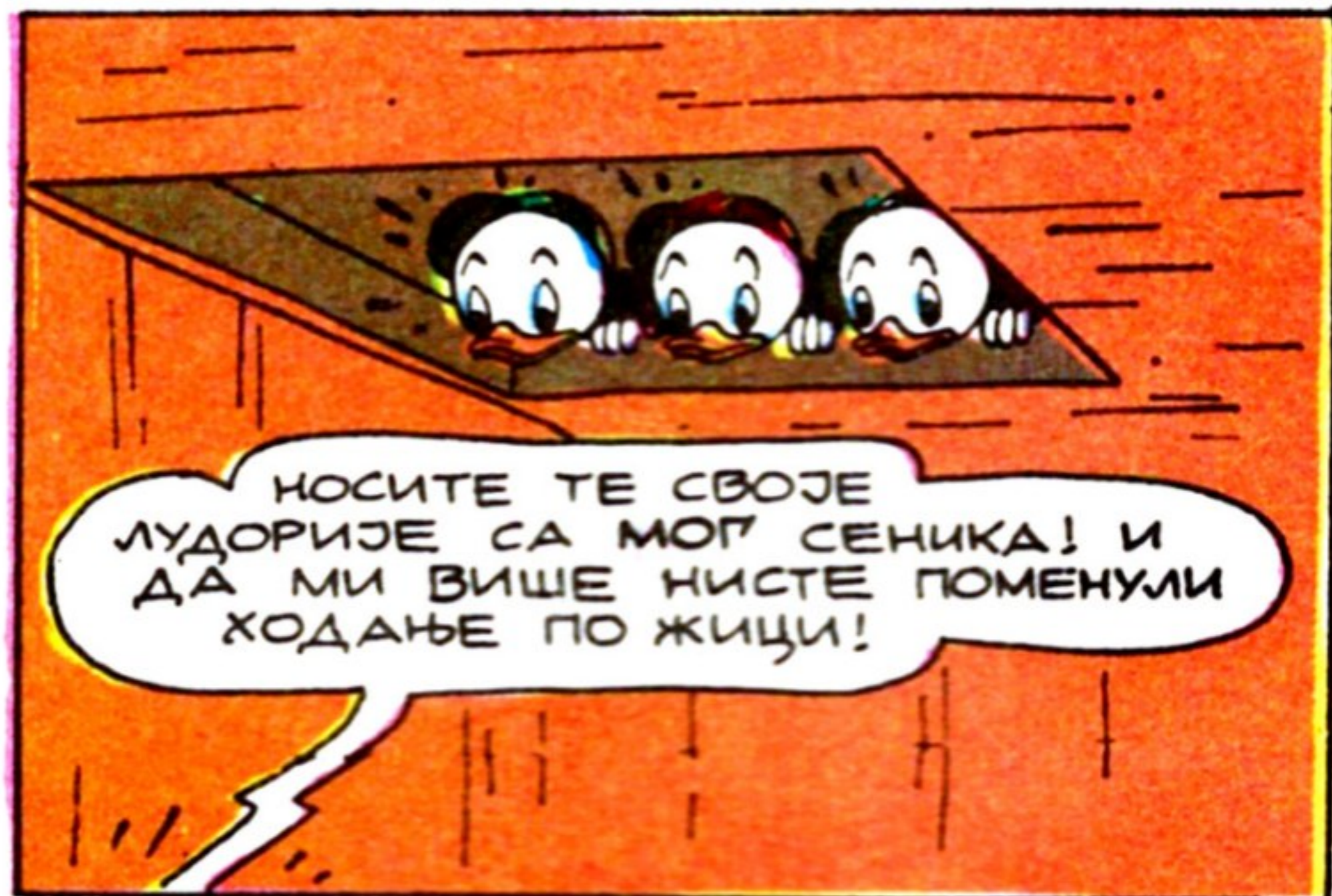
ЈУНАК НА ЖИЦИ

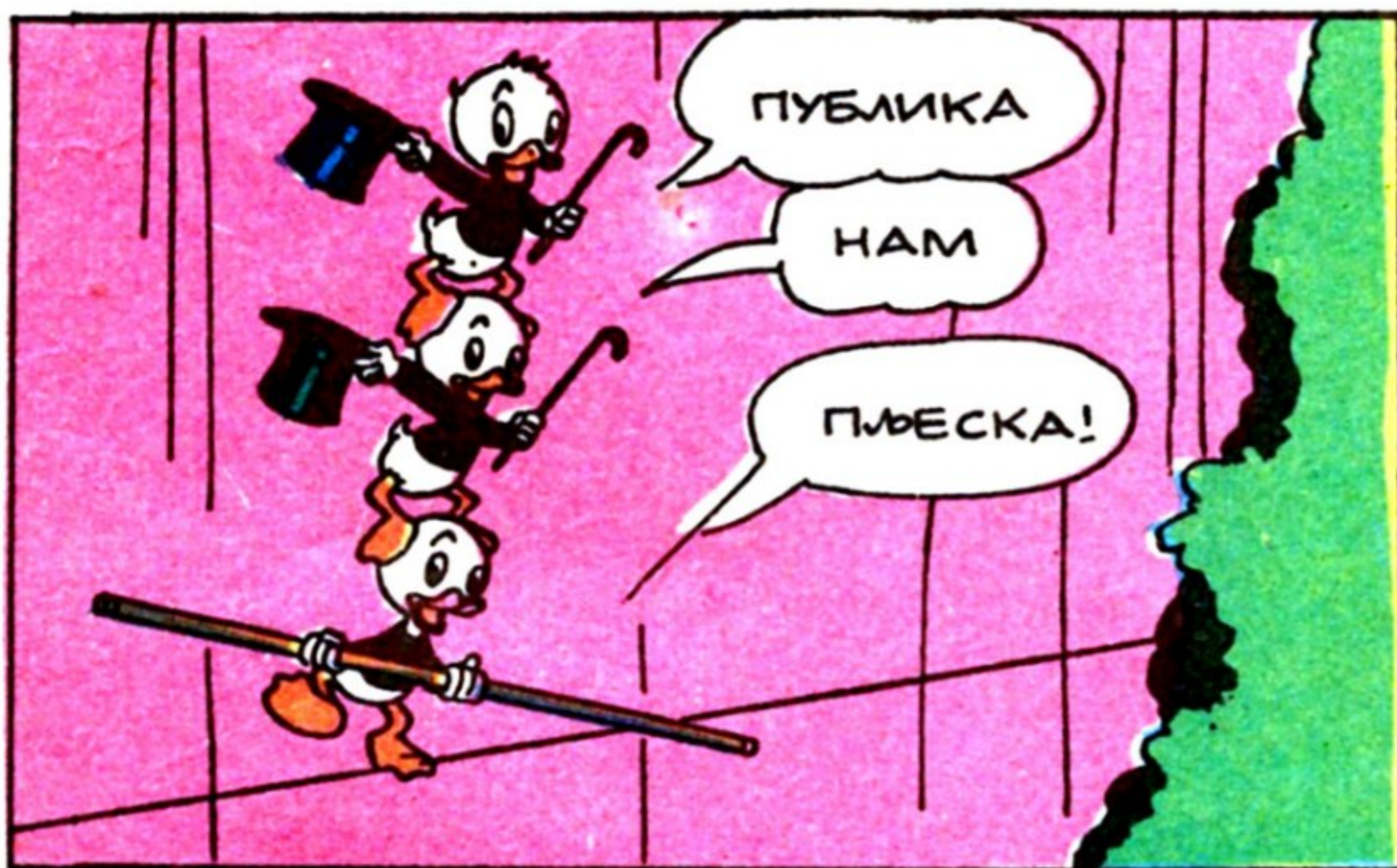
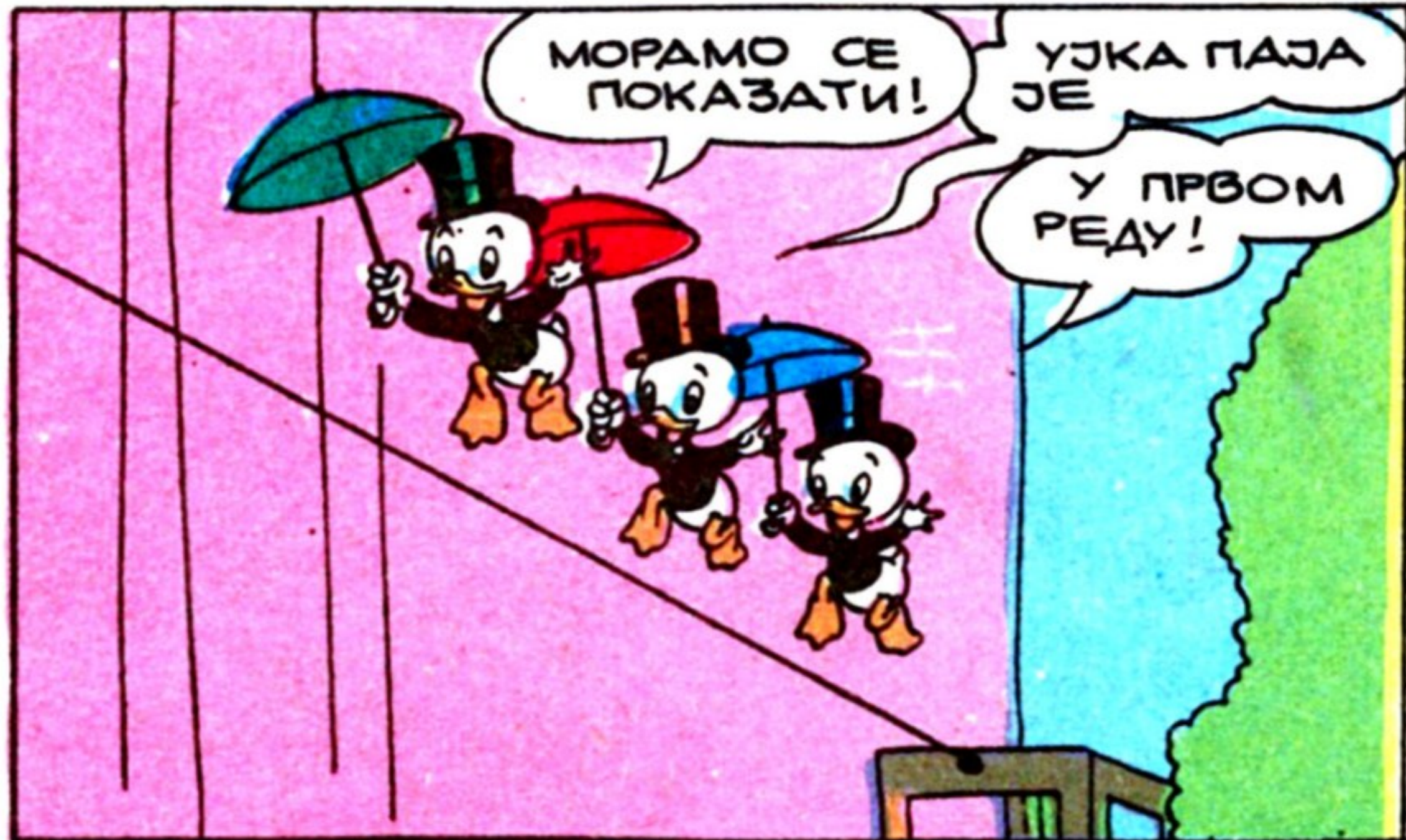
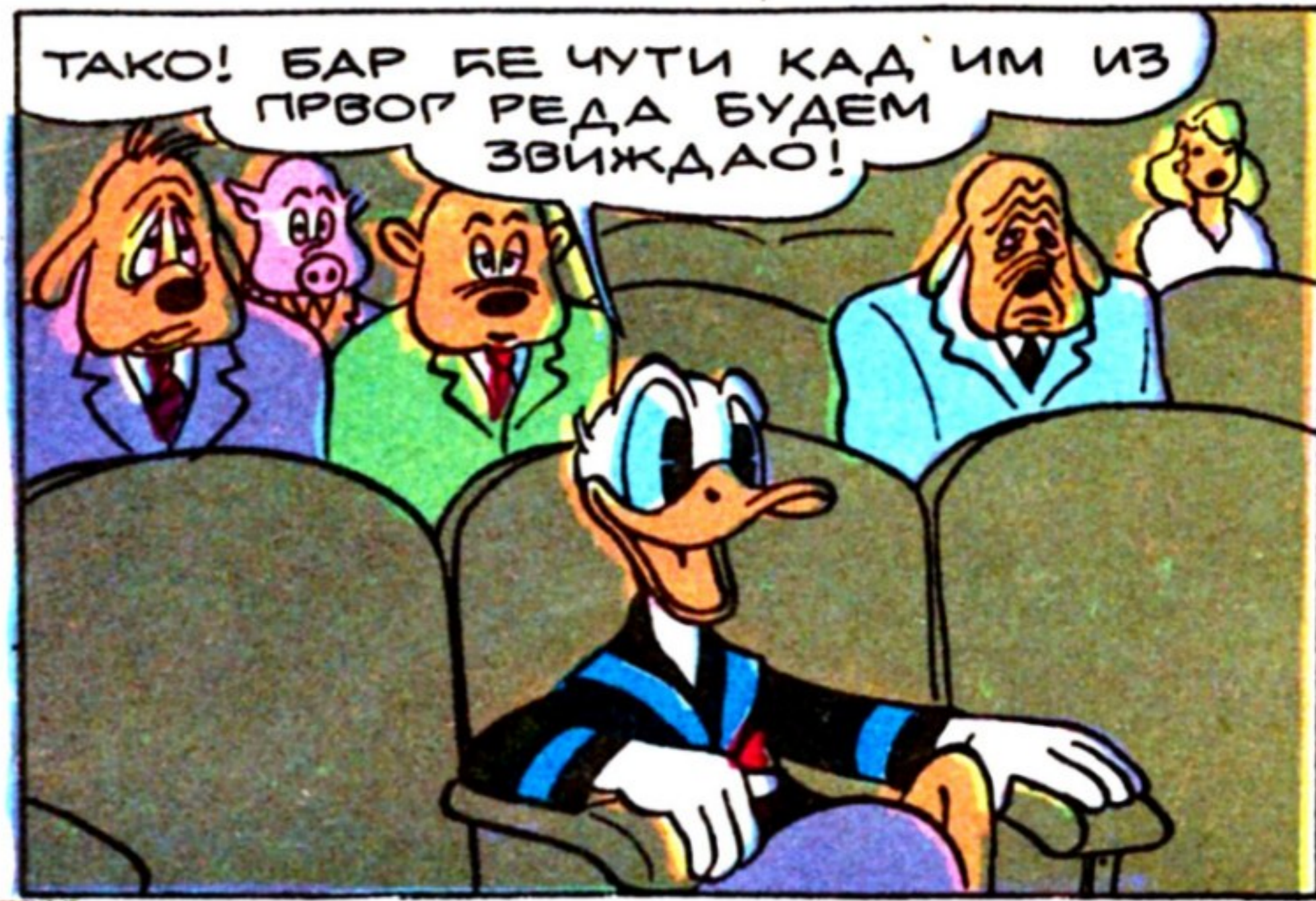
ГДЕ ЛИ СУ ДЕЦА? ОД ЗОРЕ
ИХ НИСАМ ВИД'О!

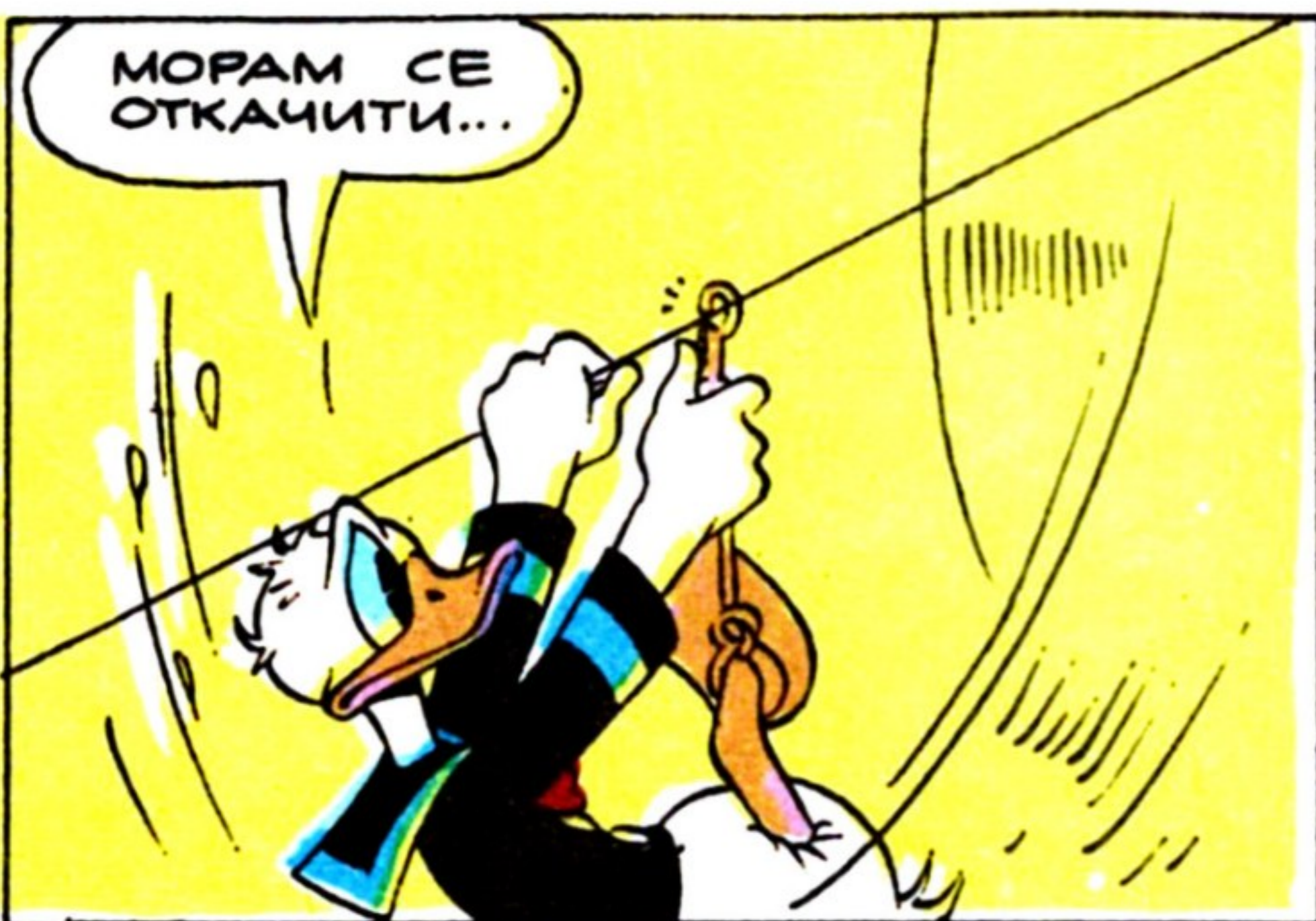
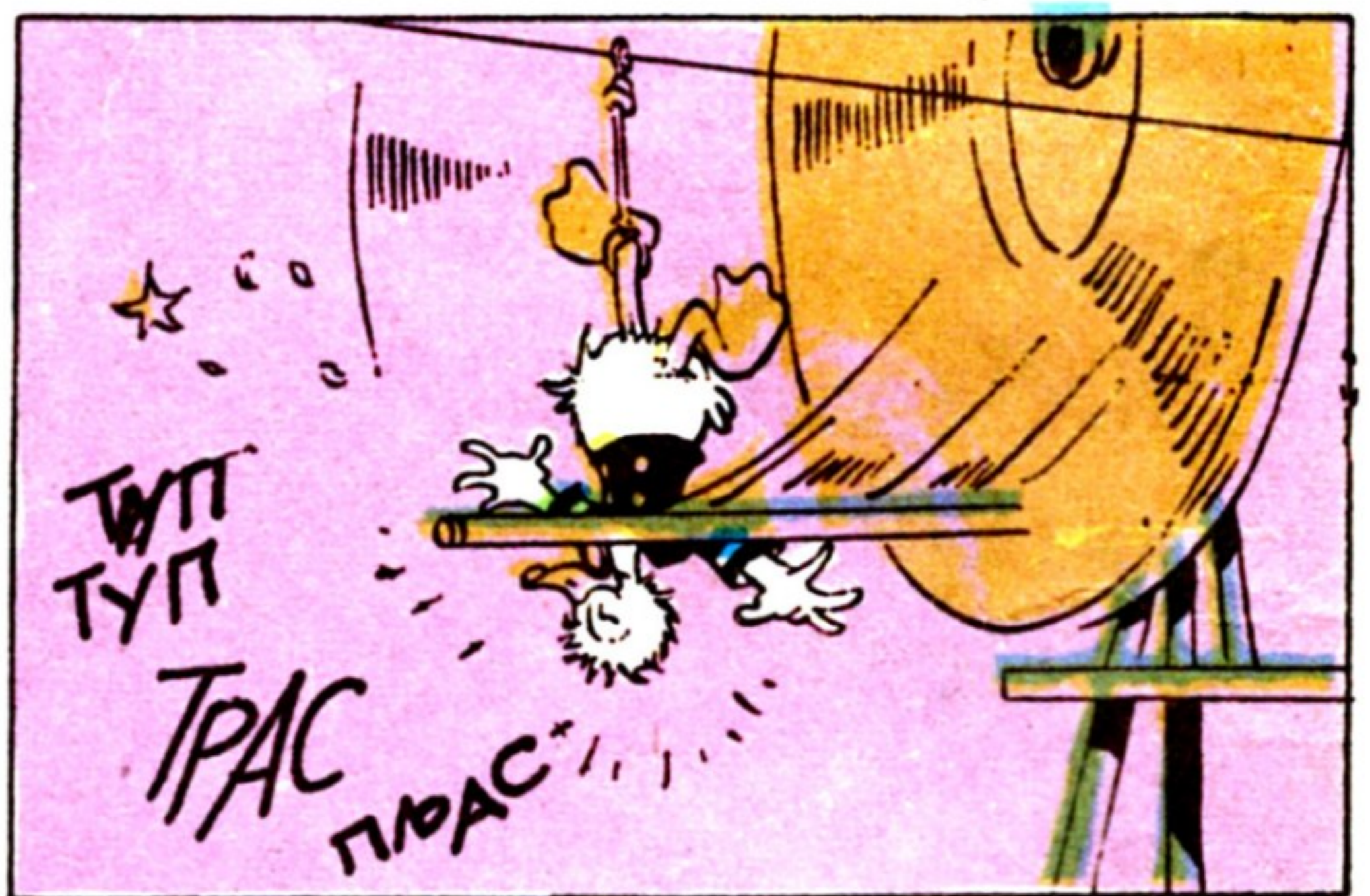
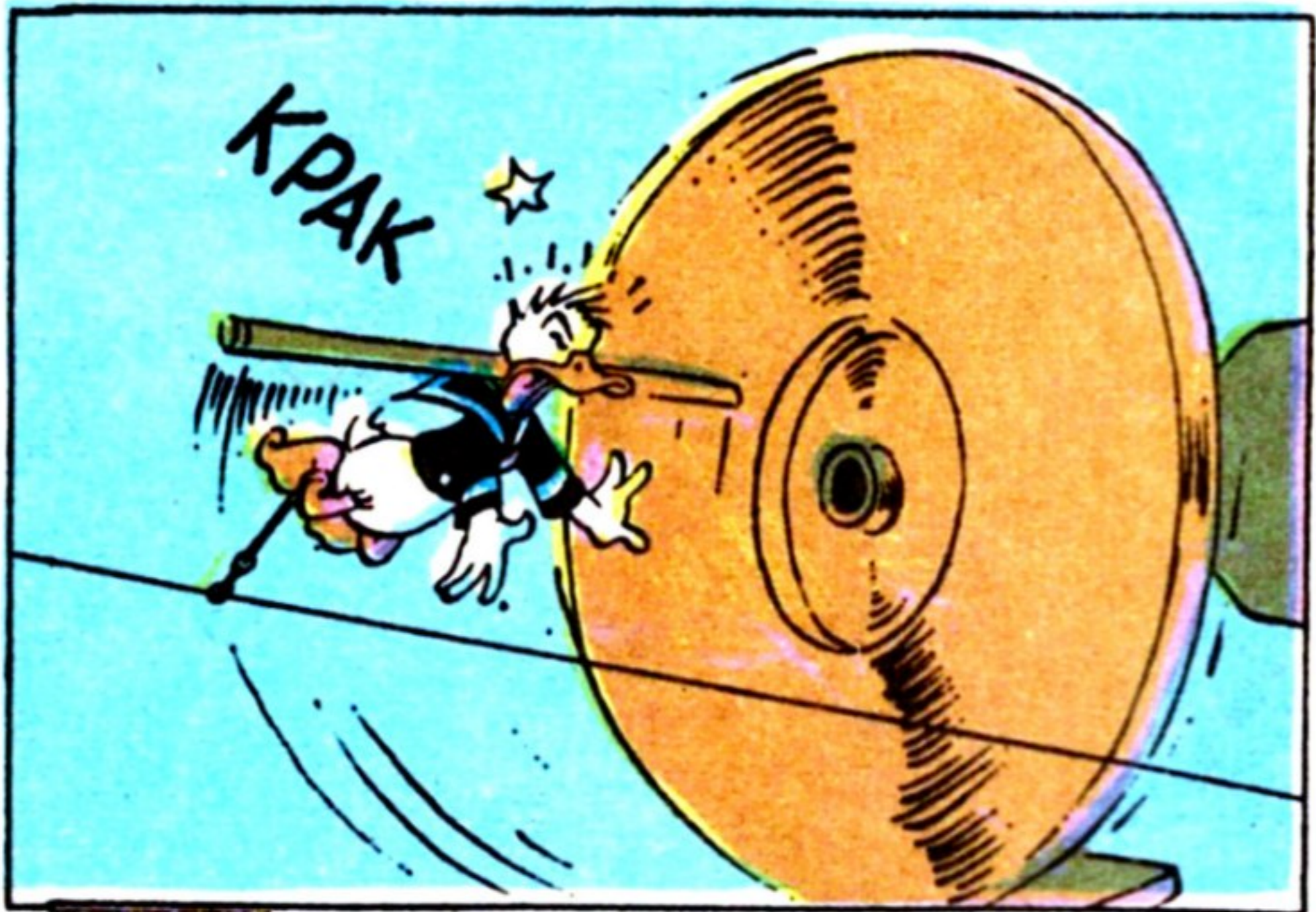
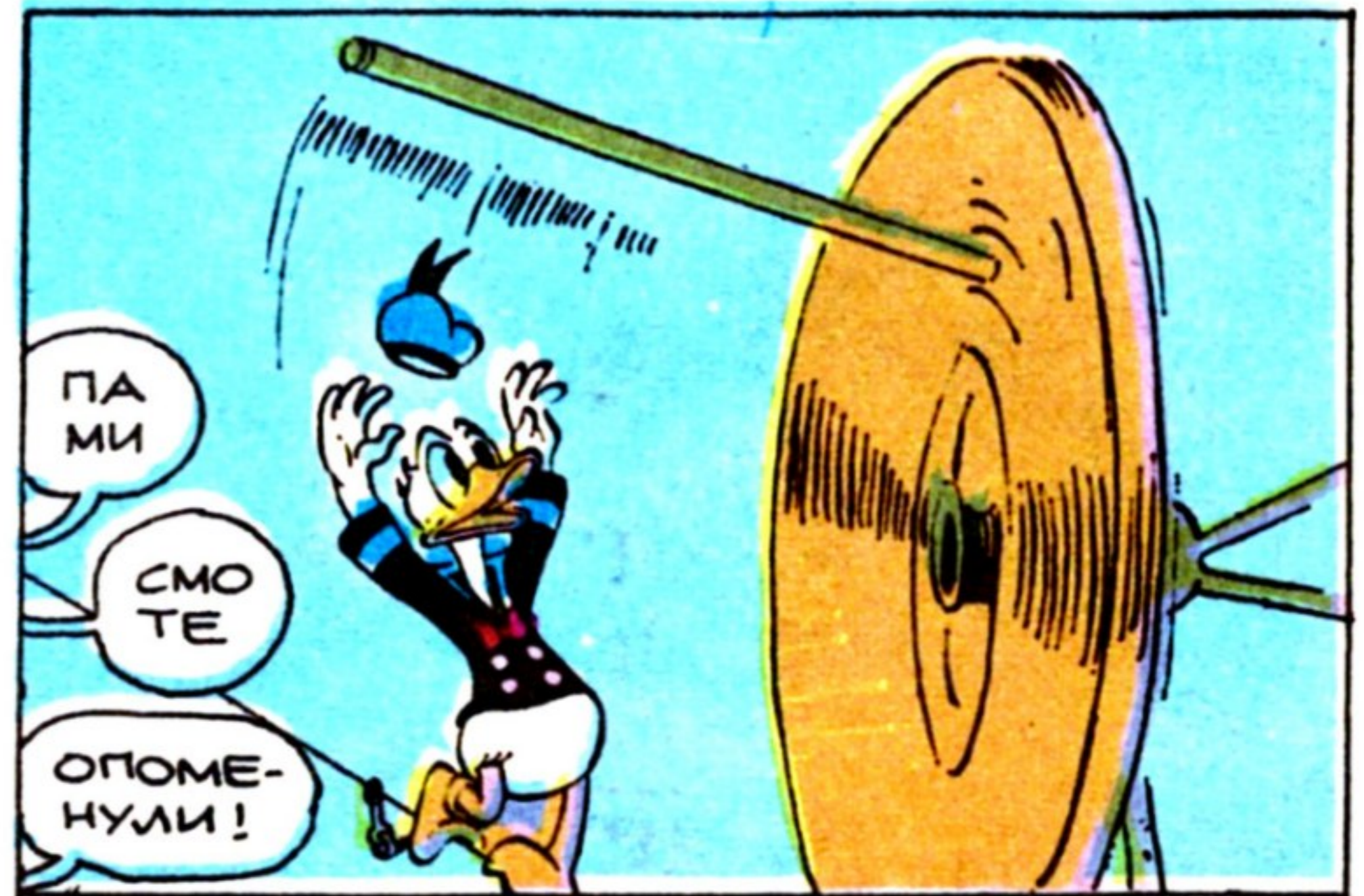

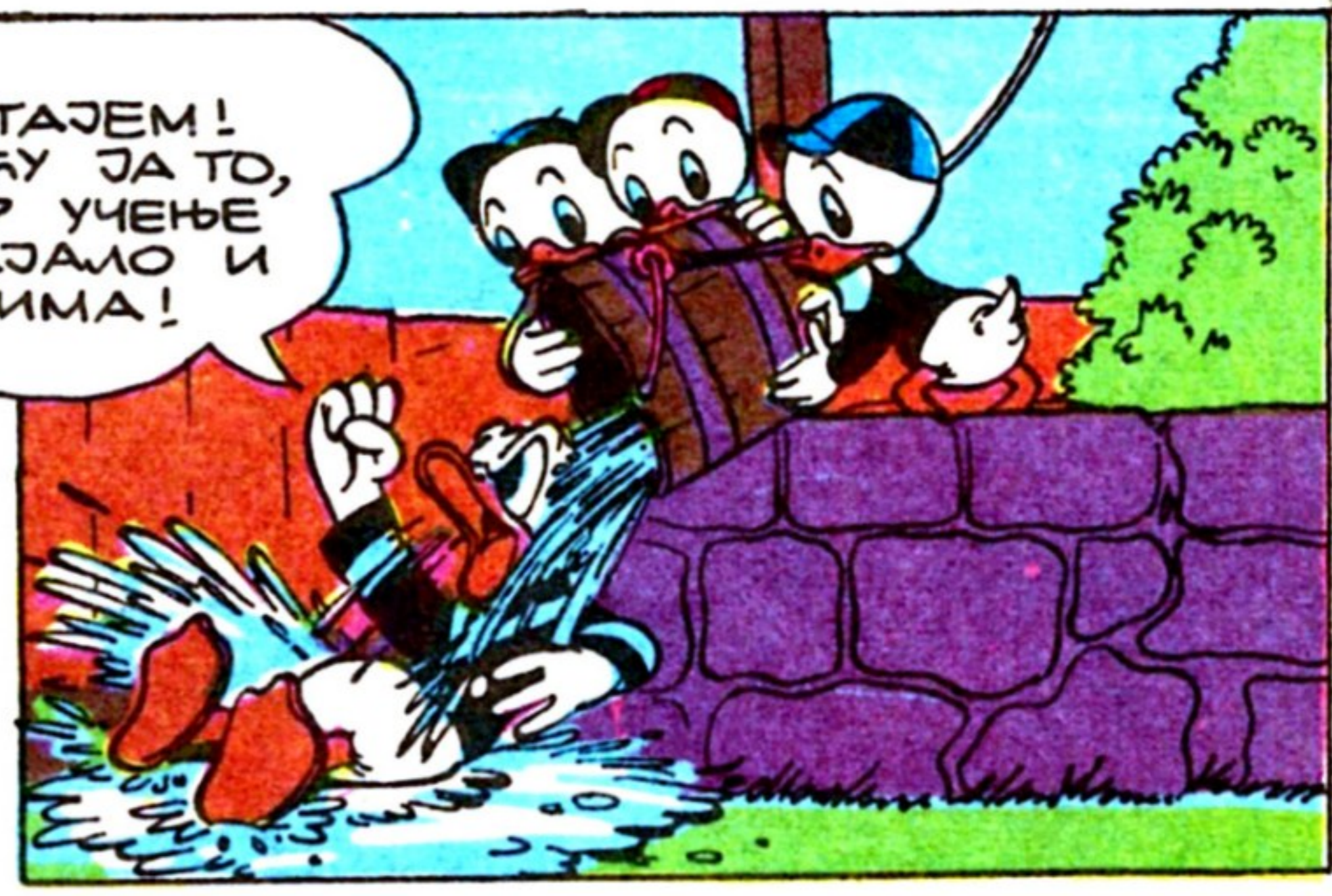

ПРЕВИШЕ СИ НЕ-
ОПРЕЗАН
ЗА ХОДАЊЕ
ПО ЖИЦИ,
УЈКА
ПАЈО!

НЕ ОДУСТАЈЕМ!
НАУЧИЋУ ЈА ТО,
МАКАР УЧЕЊЕ
ПОТРАЈАЛО И
САТИМА!

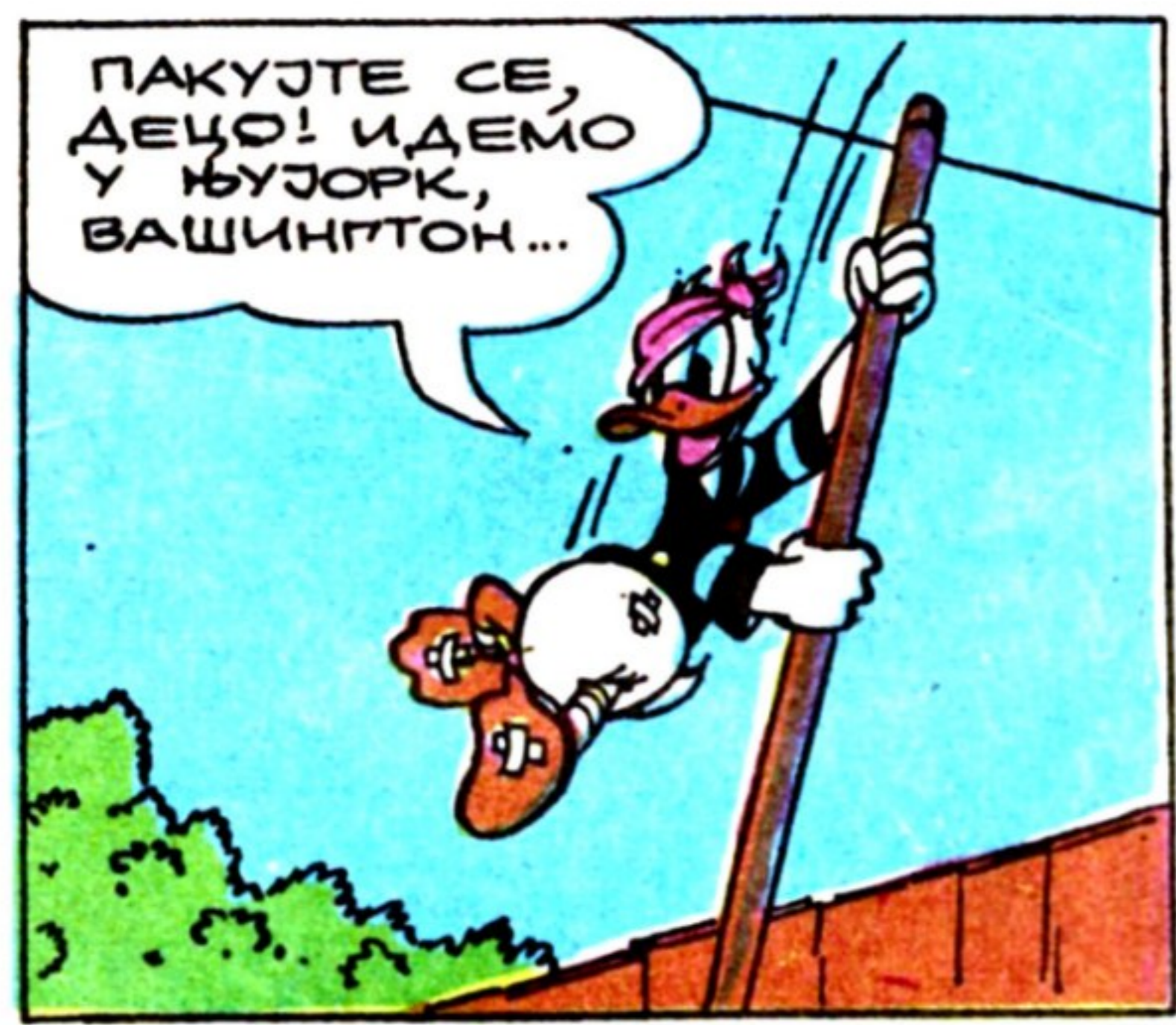
ПОСЛЕ
ЈЕДАН ЧАС
И
ДВАДЕСЕТ
МИНУТА!

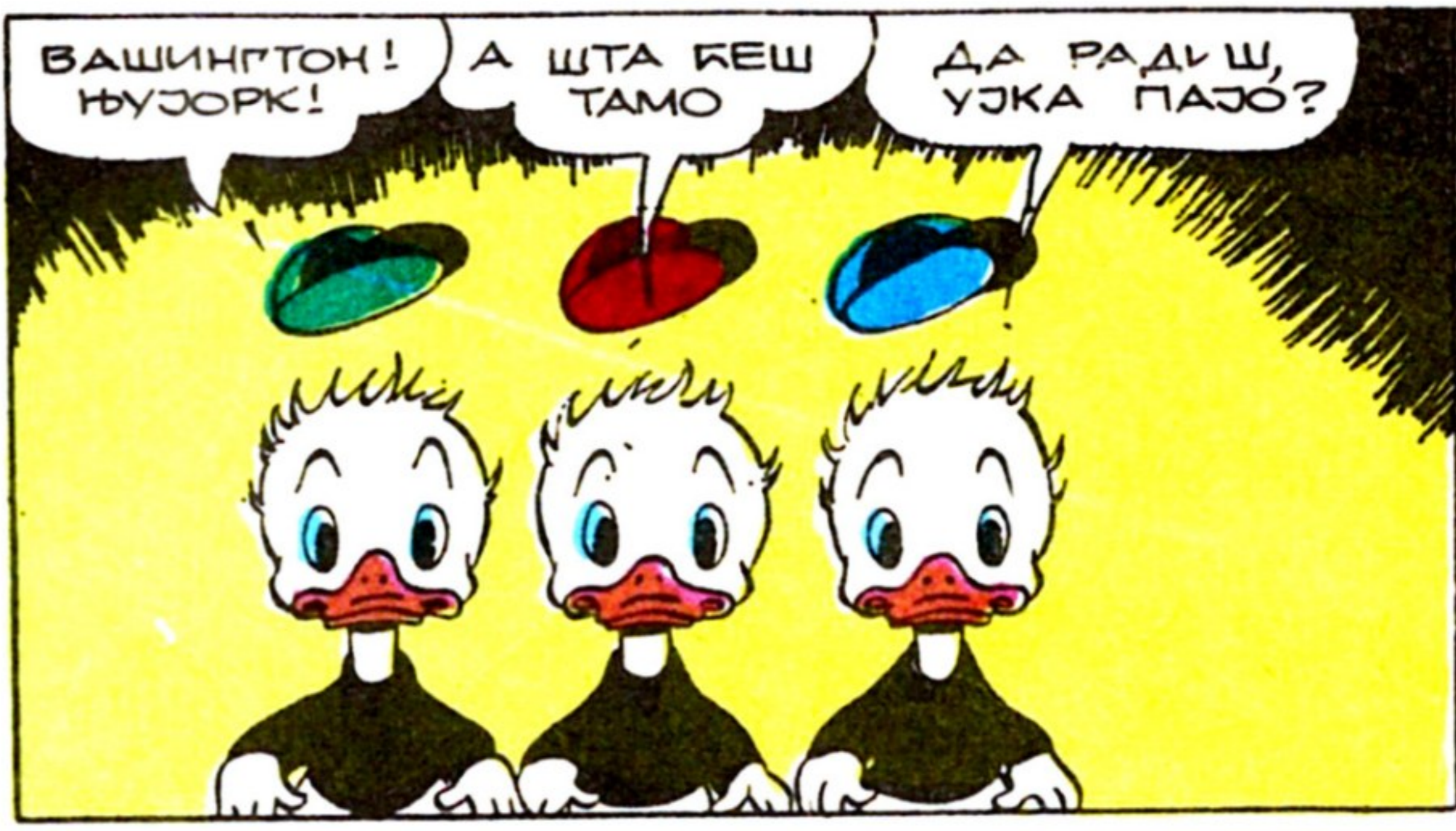
ЕВО, САД ВЕК САСВИМ ЛЕПО
ХОДАМ! ЈАСНО, КАД ЈЕ
НЕКО РОБЕН
ТАЛЕНТОВАН...

...ОНДА ТАЈ
ТАЛЕНАТ ТРЕБА
И ДА УНОВЧИ ЗА
ВЕЛИКЕ ПАРЕ!

ПАКУЈТЕ СЕ,
ДЕЦО! ИДЕМО
У ЊУЈОРК,
ВАШИНГТОН...

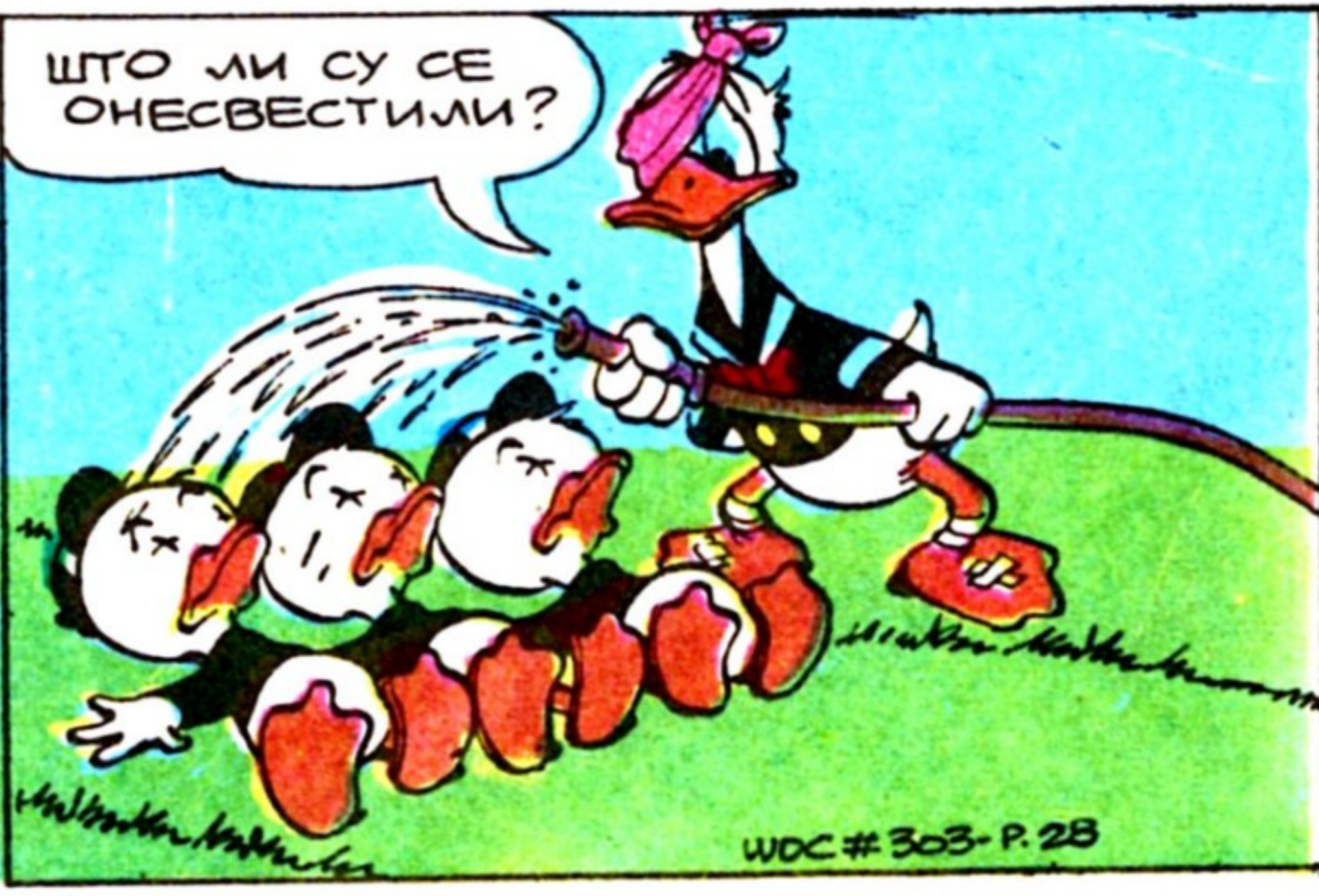
ВАШИНГТОН!
ЊУЈОРК!

А ШТА БЕШ
ТАМО

ДА РАДИШ,
УЈКА ПАЈО?

НАМЕРАВАМ ДА ПРЕЂЕМ ПРЕКО
ЖИЦЕ РАЗАПЕТЕ ИЗНАД
НИЈАГАРИНИХ ВО-
ДОПАДА!

ШТО ЛИ СУ СЕ
ОНЕСВЕСТИЛИ?

WDC # 303-P. 28

КА НИЈА-ГАРИ ЈЕ СВЕ СПРЕМНО ЗА ПАЈИН СМЕЛИ ПОДВИГ!

КОЛИКО СМО УЛАЗНИЦА ПРОДАЛИ, ГАЈО?

ЗА ДЕВЕТ 'ИЉАДА ДВА-ДЕСЕТ ДВА ДОЛАРА, УЈКА ПАЈО!

ОХО! ПА ЈА САМ БЕК БО-ГАТ! ЈЕ Л' ЖИЦА ДОБРО ЗАТЕГНУ-ТА?

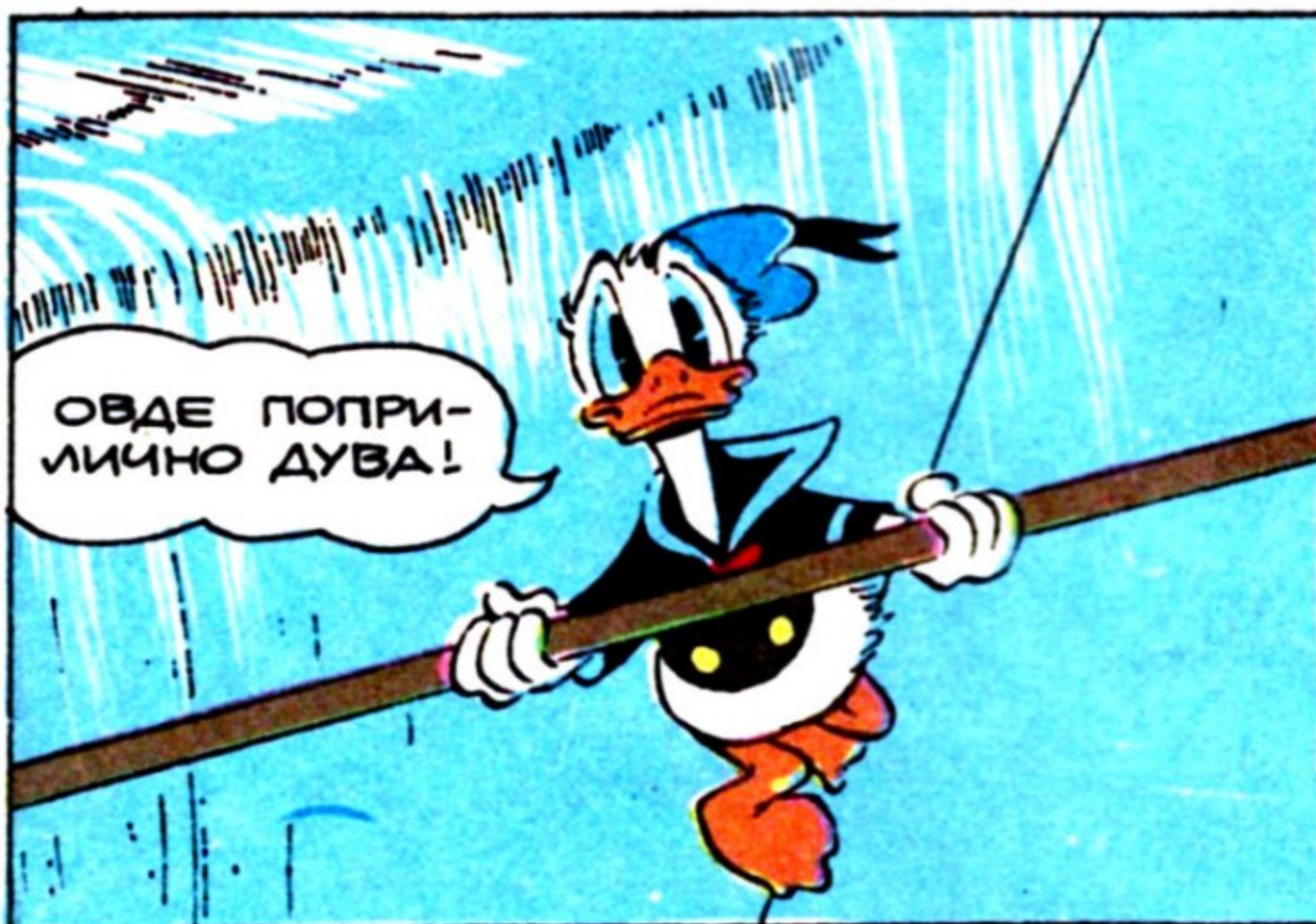
К'О ТЕТИВА НА ЛУКУ, УЈКА ПАЈО!

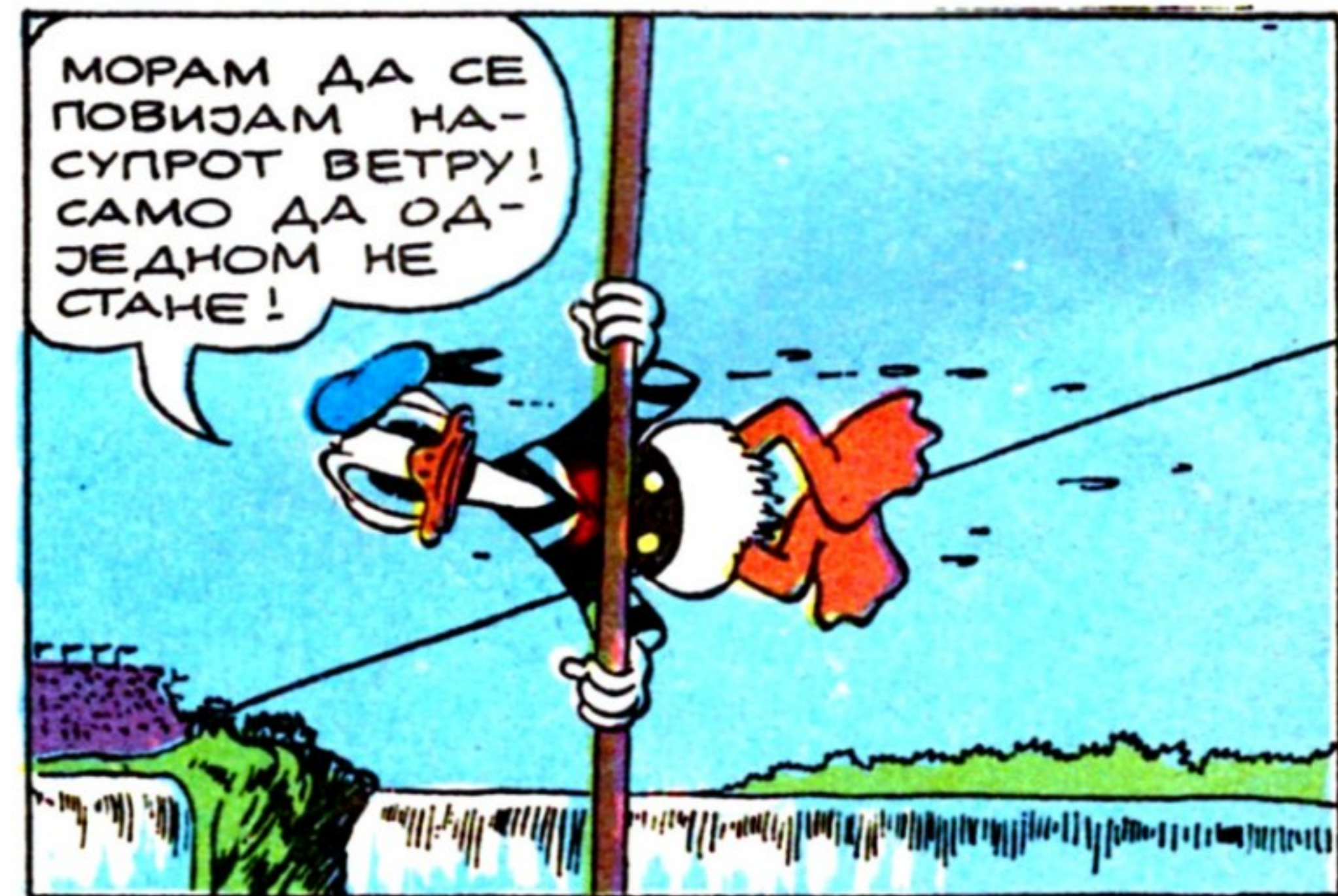
БИКЕ ОВО МАЛО ОПАСНИЈЕ НО ШТО САМ МИСЛИО! ИПАК ОВО НЕКЕ БИТИ ЛАКО ЗАРАБЕНЕ ПАРЕ!

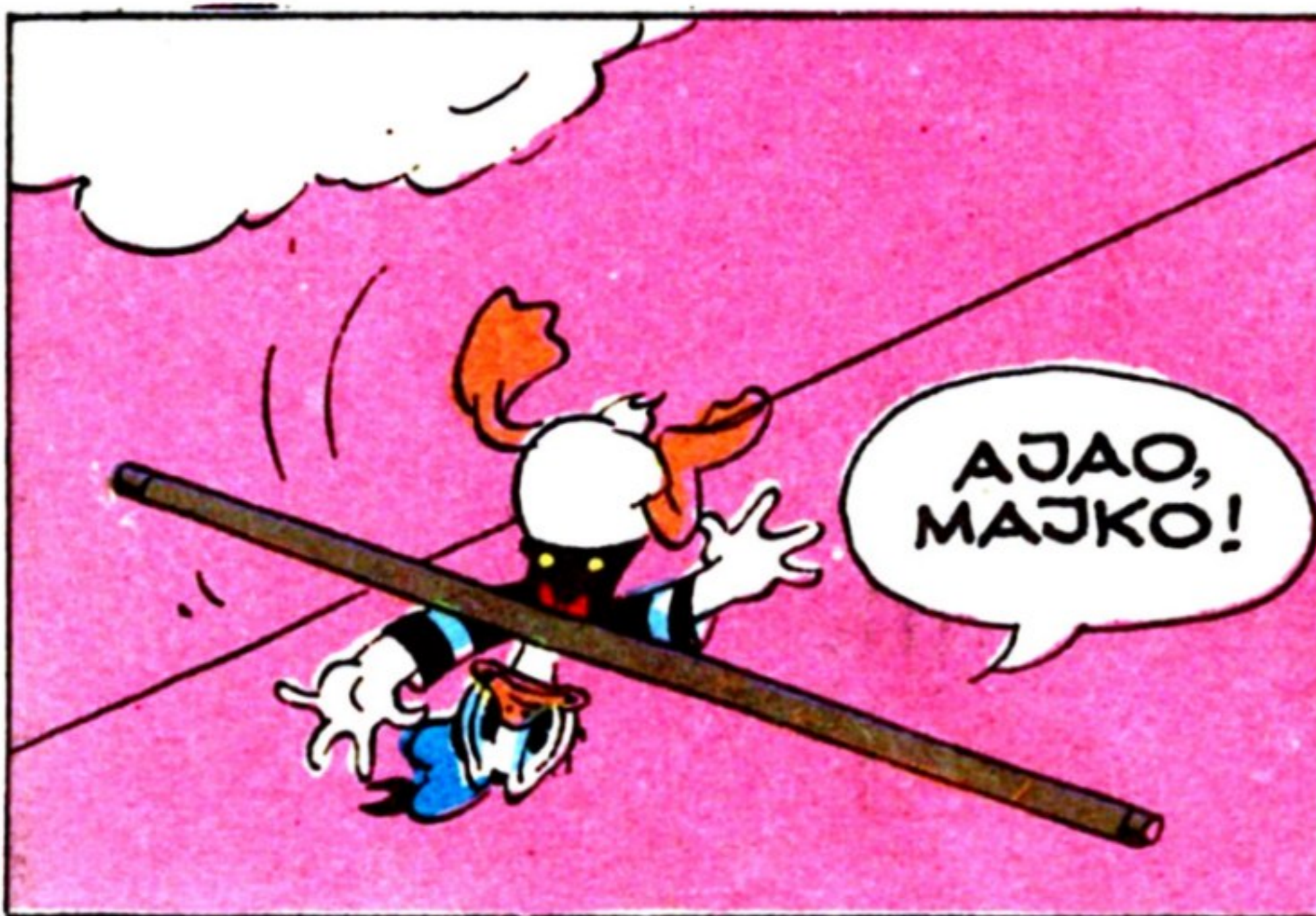
УРА! БРАВО! ЈУПИ-ЈУ!

ОВДЕ ПОПРИЛИЧНО ДУВА!

МОРАМ ДА СЕ ПОВИЈАМ НАСУПРОТ ВЕТРУ! САМО ДА ОДЈЕДНОМ НЕ СТАНЕ!

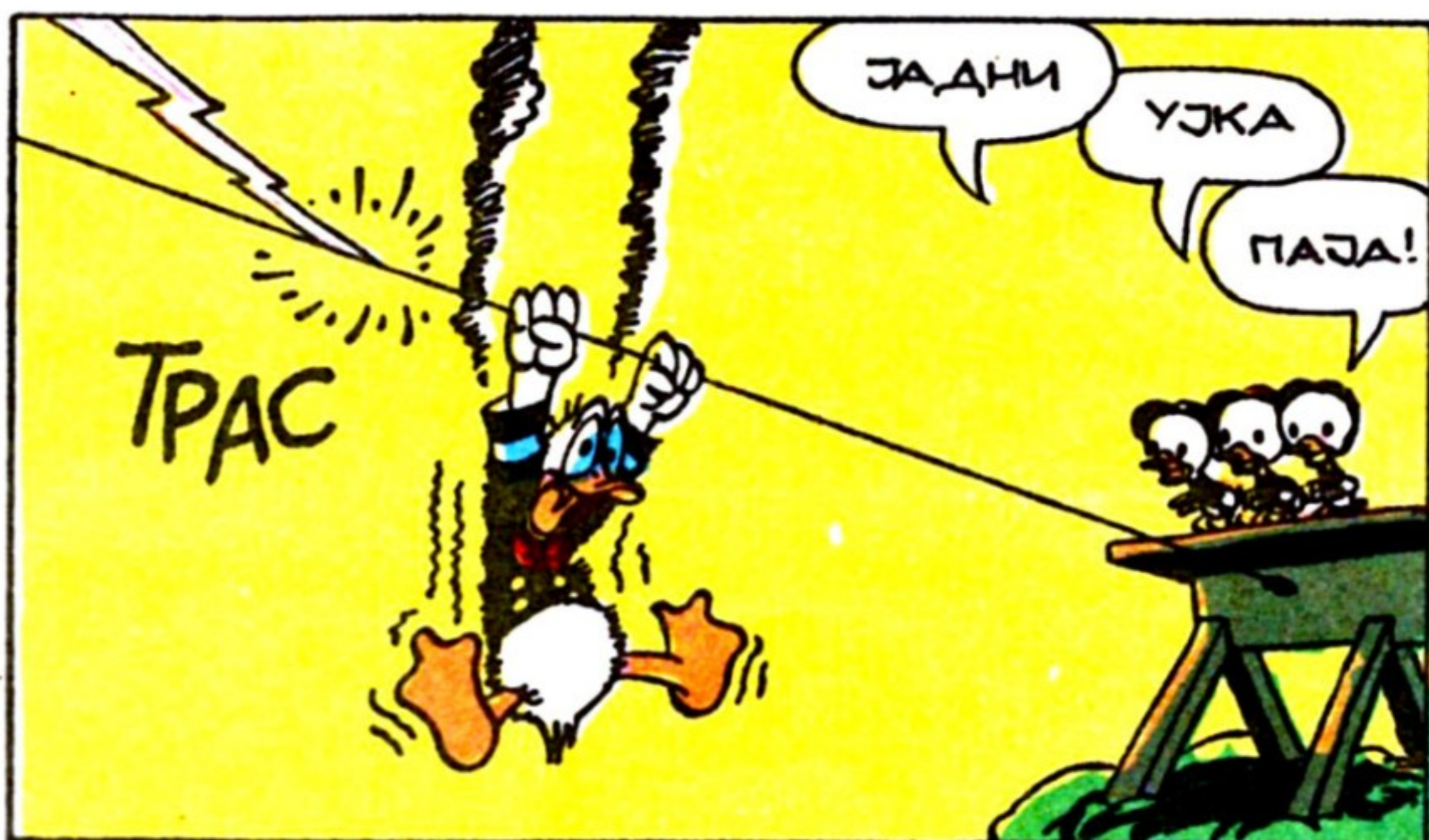
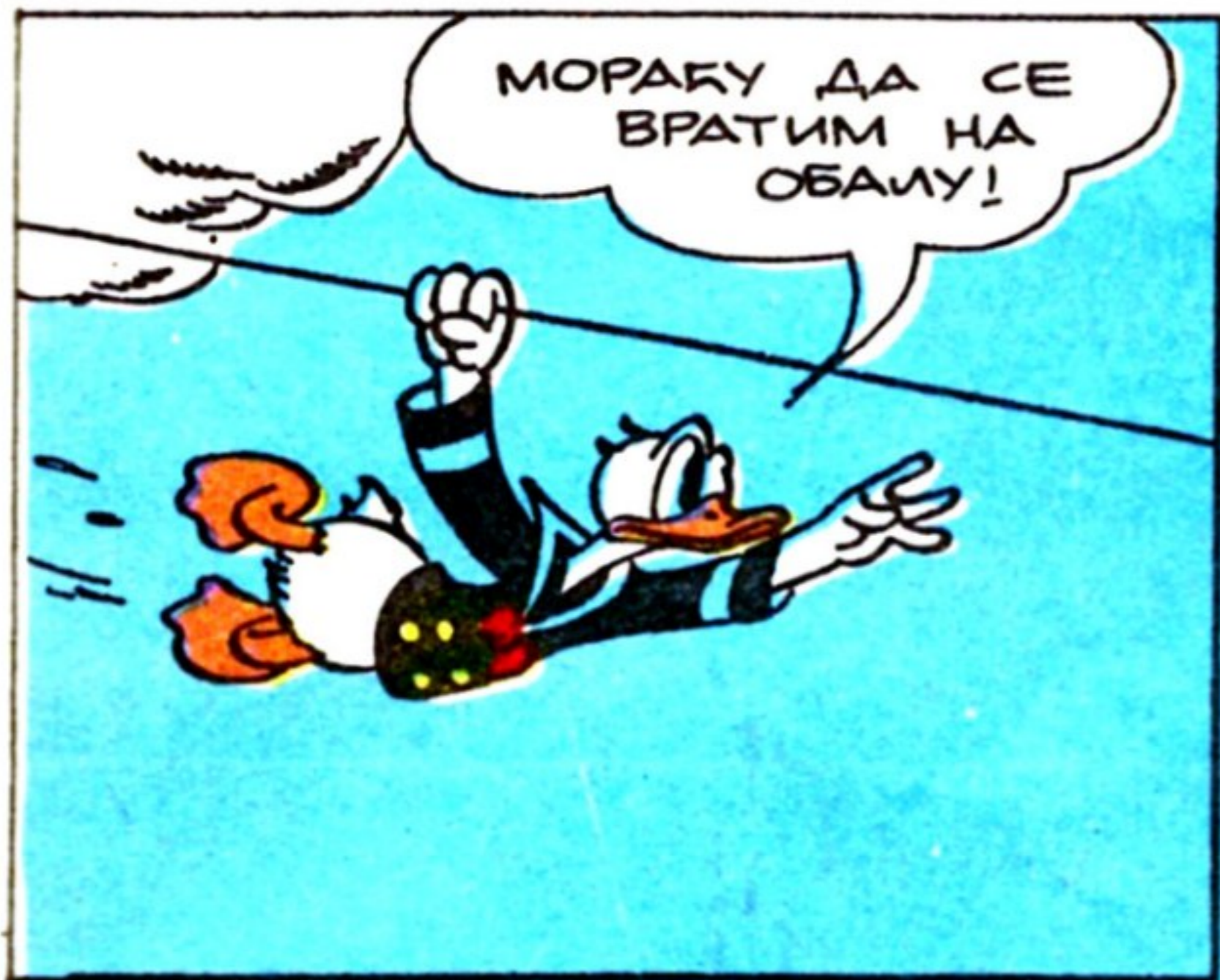

АЈАО, МАЈКО!

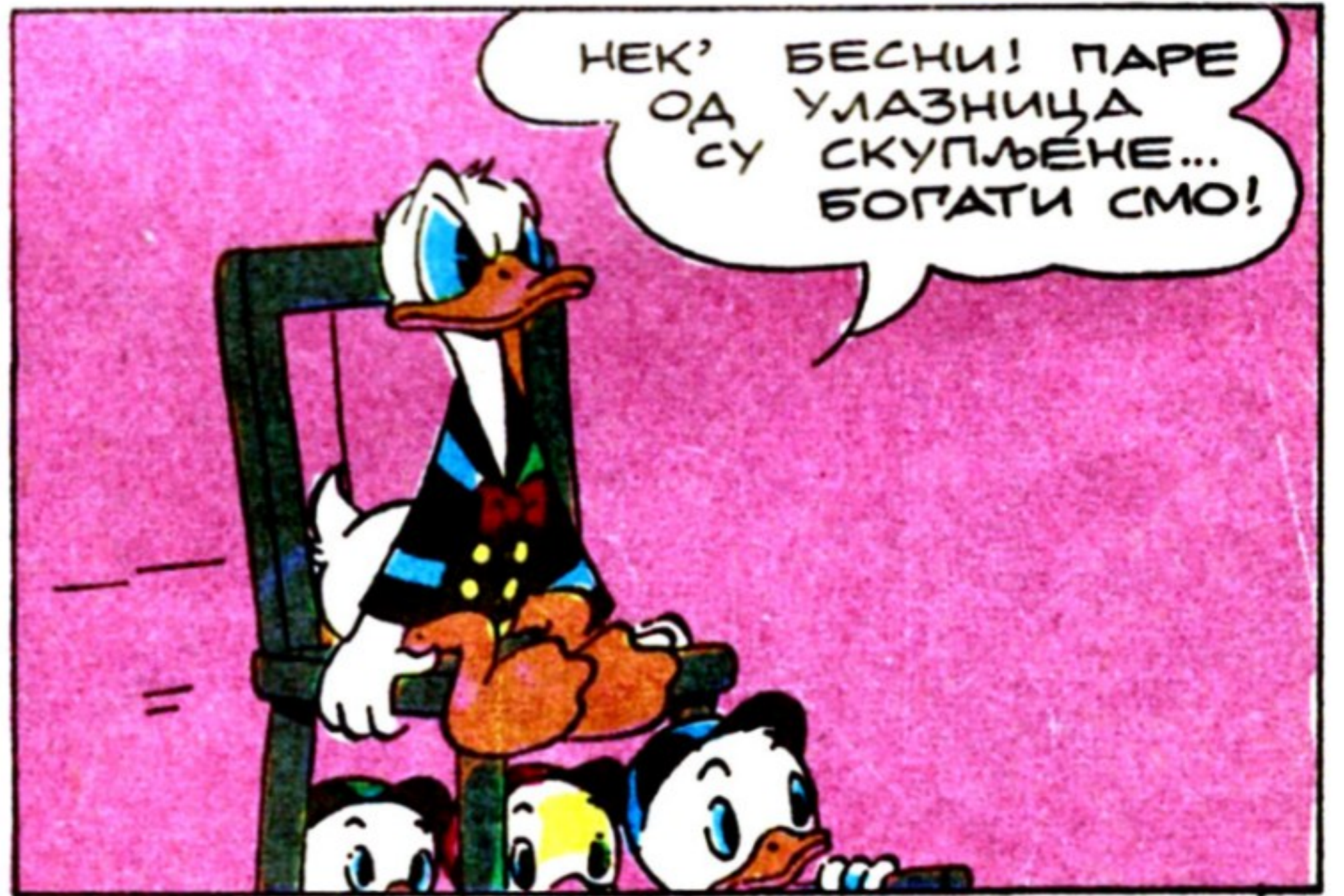
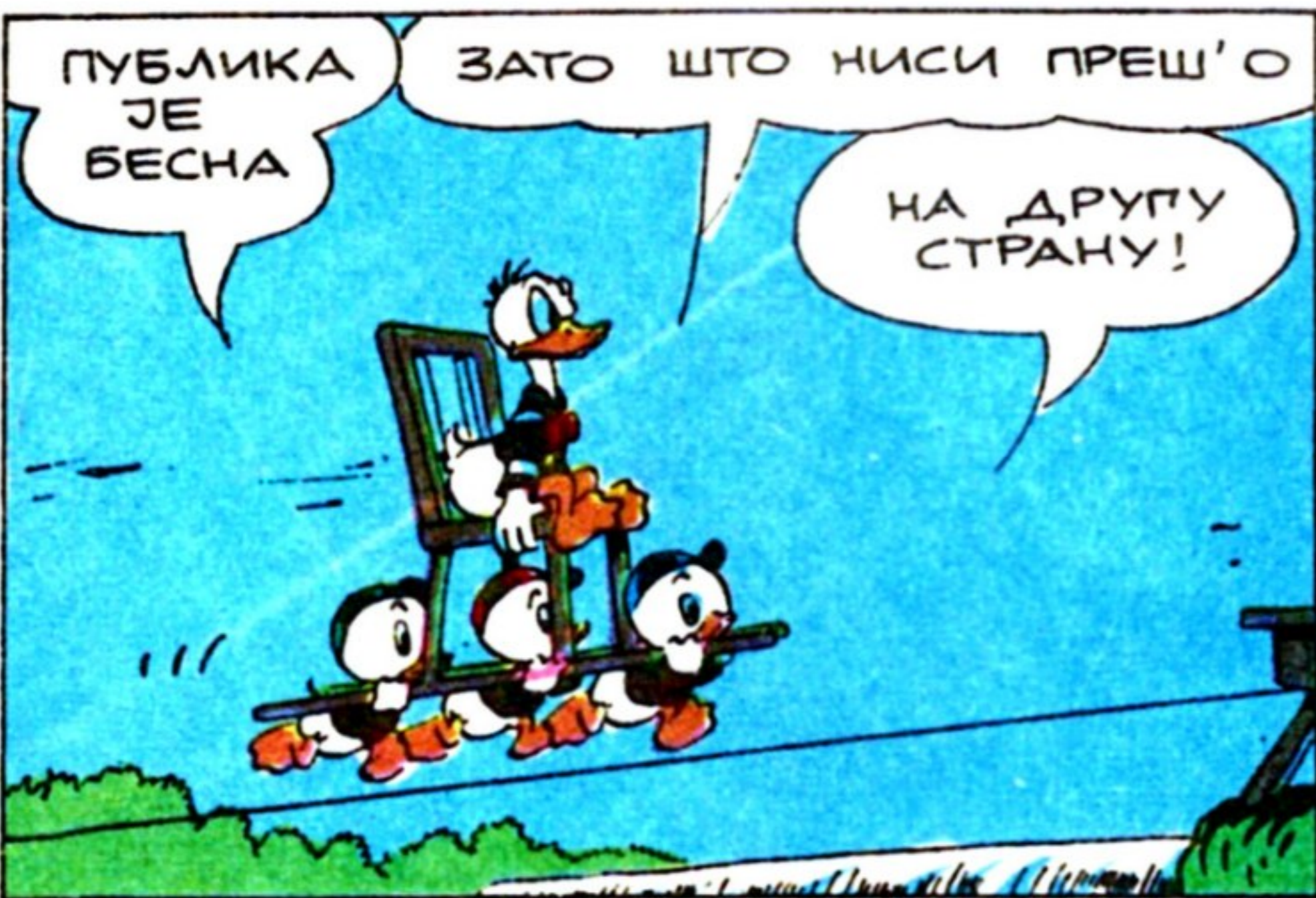
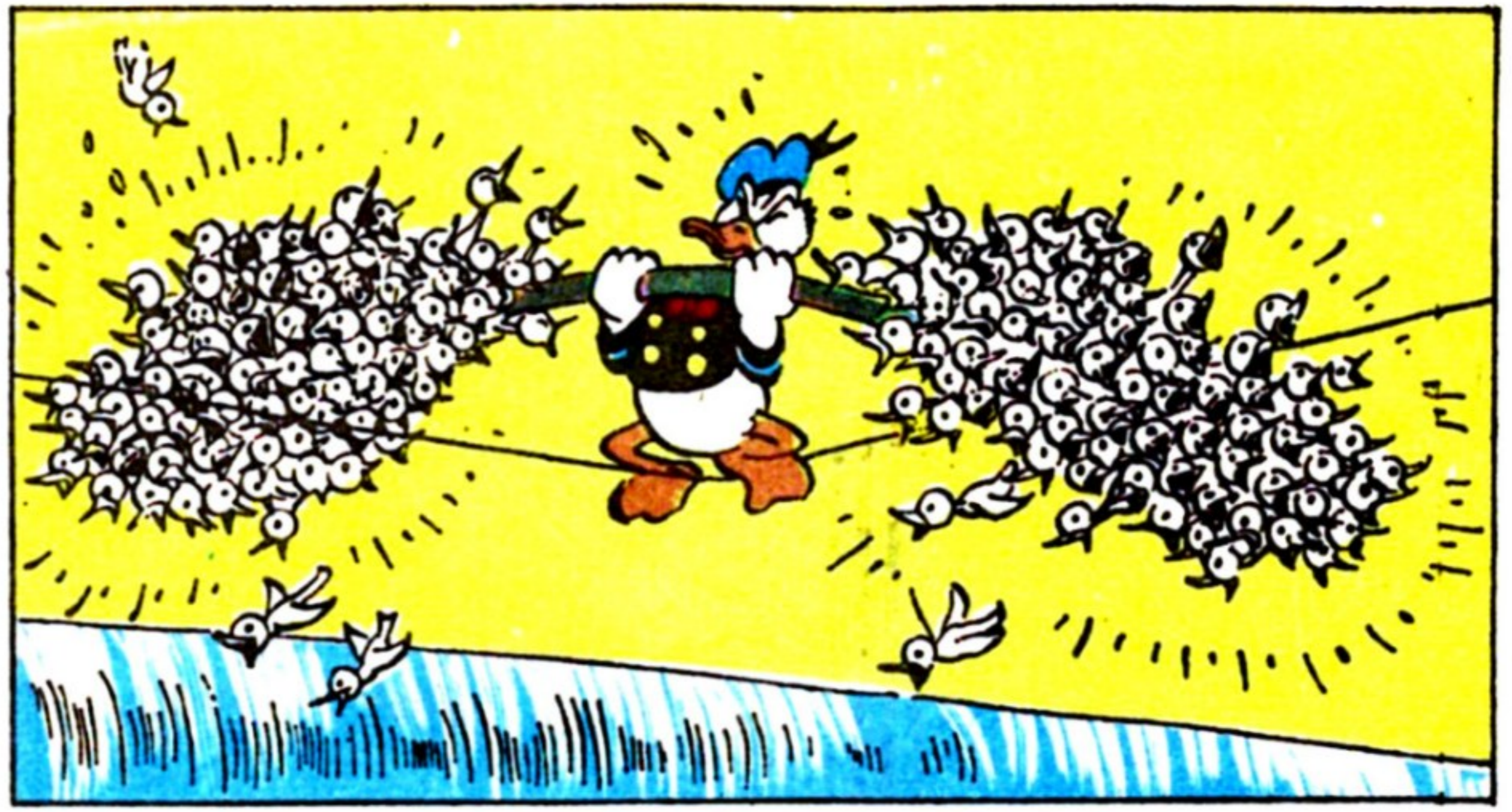

ЗАДРЖАХ СЕ! АЛ' НАИ-ЛАЗИ ОЛУЈА! САМО ДА ПРОМ НЕ ТРЕСНЕ У ЖИЦУ!

WDC # 303- P.29

W.D.C. #303-P.30

35 ГОДИНА УСТАНКА
И СТВАРАЊА ЈНА

ХЕРОИЗАМ МЛАДИХ

Пре тридесет и једну годину, 9. маја 1945. године, занукле су пушке. Потписан је акт о капитулацији Немачке и тиме је био завршен други светски рат.

Али, борбе у Југославији још нису биле престале. Све до 15. маја, у западним крајевима Словеније и Хрватске, немачка група армије „Е“ која је имала око 300 000 војника, пружала је отпор нашим јединицама.

Тако је окончан најстрашнији рат у историји човечанства. Наши народи дали су у њему огромне жртве: погинуло је 1,706 000 људи или сваки десети Југословен, а рањено преко 425.000.

Међу погинулим био је велик број деце и омладине. За њихову храброст друг Тито је рекао да је нешто више од дуга према отаџбини: „КАД ИДУ У БОРБУ ЉУДИ, ОНДА ЈЕ ТО ЊИХОВА ДУЖНОСТ, ОНДА

ЈЕ ТО ДУГ СВАКОГ ГРАЂАНИНА И РОДОЉУБА. АЛИ, КАД БЕЗ МОБИЛИЗАЦИЈЕ ДОБРОВОЉНО, ДЈЕЦА ОД ДВАНАЕСТ, ПЕТНАЕСТ И ШЕСНАЕСТ ГОДИНА ИДУ У БОРБУ, ЗНАЈУЋИ ДА ЋЕ У ЊОЈ ПОГИНУТИ, — ОНДА ЈЕ ТО ВИШЕ НЕГО ДУГ ПРЕМА ДОМОВИНИ, ОНДА ЈЕ ТО НАДЧОВЕЧАНСКИ ХЕРОИЗАМ МЛАДИХ ЉУДИ, КОЈИ ЖРТВУЈУ СЕБЕ, ИАКО ЈОШ НИСУ УПРАВО НИ СТУПИЛИ У ЖИВОТ — ДА БИ БУДУЋА ПОКОЉЕЊА БИЛА СРЕТНА.

Петнаестог маја, када је цела Југославија била слободна Југословенска народна армија имала је укупно 800.000 бораца, 242 бригаде, 55 дивизије, 5 корпуса, 2 корпусне групе, 4 армије и 15 војних школа.

WALT
DISNEY

У ЗНАКУ ЗОРОА

ДРУГА ЕПИЗОДА

ТИРАНИН

Пред самим улазом у Лос Анђелес два наоружана војника зауставила су кочије из којих је изишао висок младић, обучен у раскошно одело. У руци је држао књигу. Гледао је око себе и као да је говорио: „Како је ово ружно место!”

Био је то Дијего де ла Вега који се већ на овом путу од мора до Лос Анђелеса уживео у улогу безазленог студента коме је једино стало до лепог изгледа и читања. То више није био онај снажни, вешти мачевалац који је тог јутра победио поручника Рафаела Валдеса.

Лос Анђелес је био мало место: имао је неколико кућа, мали трг, једну крчму. Дијего је одмах приметио да се ту ништа није изменило за ове три године његовог одсуствовања. Само је масивна касарна била нова. Све је изгледало као пре, али се у ваздуху осећала нека напетост и свуда су се могли видети војници.

— Морам да погледам ваш пртљаг! — загрмео је нечији глас.

Био је то наредник Мигел Гарсија. Имао је масно, округло лице и гегао се док се приближавао Дијегу. Био је запањен кад је угледао младића.

— Дон Дијего де ла Вега! Мислили смо да сте још у Шпанији.

— Као што видите, вратио сам се, Гарсија. Дијего је погледао према касарни где се, претпостављао је, налази заповедник.

— Жао ми је, сењор Дијего, — рече Мигел — али морам да прегледам ваш пртљаг. Заповедник Монастарио... — ућутао је и слегнуо раменима.

Дијего није хтео да се препире с њим јер је овај само извршавао Монастариова наређења. Повео је Гарсију до кочије, а онда се окренуо према Бернаруду и почео прстима да се споразумева с њим.

— Зар је глупонем? — упита Гарсија.

Дијего је климнуо главом и одмах отворио књигу претварајући се да чита. Бернарудо

је почео да скида пртљаг. Наредник је детаљно прегледао сваки ковчег, а онда се обратио Дијегу:

— Идем да обавестим заповедника да сте дошли.

Младић га је само незаинтересовано погледао. Топот коња који је зачуо иза себе натерао га је да се окрене. Угледао је копљанике на коњима. Између њих је јахао један човек, везан и крвава лица. Био је то ранчер Дон Начо Игнасио Торес, стари пријатељ и сусед породице де ла Вега. Дијего је једва успео да савлада бес и не исуче мач. Дон Начо је био тако претучен да није могао да види младића. Људи који су се ту случајно затекли тужно су гледали у Дон Начу, неки су се чак усудили да протестују.

— Ви сте тај Дон Дијего де ла Вега, зар не?

Дијего се окренуо и угледао високог човека с брадицом. Било је нечег округлог и подсмешљивог у његовом погледу.

— Стојим вам на услузи. — рече Дијего — Ви сте нови...

— Заповедник, капетан Санчес Монастарио.

— Извините, заповедниче, зашто сте ухапсили Дон Начу!

— Због издаје. — Монастарио је оштро погледао у Дијегу. — Саветујем вам да се не мешате у овај случај.

— Не пада ми на памет!

Дијего је брзо отворио књигу коју је држао у руци и претварао се као да га то сада једино интересује. Монастарио је с презрењем погледао у књигу и јасно показао да је он човек од акције који нема времена да се заноси таквим стварима као што су књиге. Копљаници су за то време већ затворили Дон Начу у ћелију.

— Твој отац је рекао да ћеш остати још једну годину у Шпанији. — наставио је Монастарио.

— Намеравао сам, али више нисам могао да издржим на универзитету. Тражили су од мене да јашем, начујем и све такве неке суровости које ја не могу да подносим. Замислите, било је чак и двобоја!

Монастарио се подругливо насмејао. Гарсија га је већ обавестио да је Дијегов пртљаг пун књига. Заповедник је схватио да не треба да се прибојавао овог беспомоћног младића који с таквом одвратношћу говори о двобојима. Слободно га може пустити да иде кући.

Чим су се опет нашли у кочијама, Дијего и Бернардо су се зацерекали. Били су изврсни глумци и успели су да преваре озлоглашеног заповедника. Дијего је тада причао свом слуги о црном пастуву Торнаду, кога је он крио чак и од свог оца на једном пашњаку.

— Отац је говорио да је тај коњ сувише опасан за мене, зато сам га дао Индијанцима да се брину о њему. Он ће бити трећи члан наше дружине, Бернардо.

Слуга је уперео прст у Дијега, па у себе, а онда је начинио један покрет као да галопира.

— Да. — рече Дијего. — Ти, ја и Торнадо. Ја ћу се звати Зоро (лисац). Још вечерас ће бити посла за нас.

Бернардо се окренуо и показао према карсари. Дијего је климнуо главом.

* * *

Сумрак је. Дијего седи у својој соби за клавиром и благо додирује дирке док његов отац шетка горе-доле.

— Таксе, насиље! — узвикну Дон Алехандро — Овде више нема слободе. Ако човек не може да плати огромне таксе онда га бацају у тамницу, одузимају му земљу.

Алехандро је погледао у свог сина.

— Слушаш ли ме, Дијего?

— Да, оче. Мислим да ранчери треба да се жале суду.

— Суду! Ни тамо више нема правде. Монастарио је и ту убацио своје људе из Мексика, тако да нико не може да га оптужи да пљачка и да је против закона.

Алехандро се одједном издрао на сина:

— Престани да свираш! Је ли то све што си научио на универзитету?

Дијего је устао. Било га је срамота што мора да се понаша као кукавица. Одлучио је да се бори против Монастариове самовоље али, само он и Бернардо смеју да знају ко је Зоро.

— Зар не могу да упуте протестно писмо влади?

— Немогуће је. Монастарио контролише и пошту. Чим би нашао такво једно писмо, ранчер који га је написао одмах би се нашао у затвору и било би му суђено за издају. Због свега овога сам те и позвао да се вратиш кући.

Алехандро је сумњичаво погледао у сина. Изгледало је као да размишља о томе како је било бескорисно ослањати се на Дијега, али то није рекао.

— Наставићемо разговор сутра ујутро. Сада се одмори.

— Да, оче. — одговори Дијего скрушено.

Чим је отац изишао, он је бесно зграбио мач и њиме уцртао слово З на нотама које су стајале на клавиру. То ће бити његов знак који ће од сада урезивати свуда где се буде борио против неправде. Ноћас ће први пут ступити у акцију.

* * *

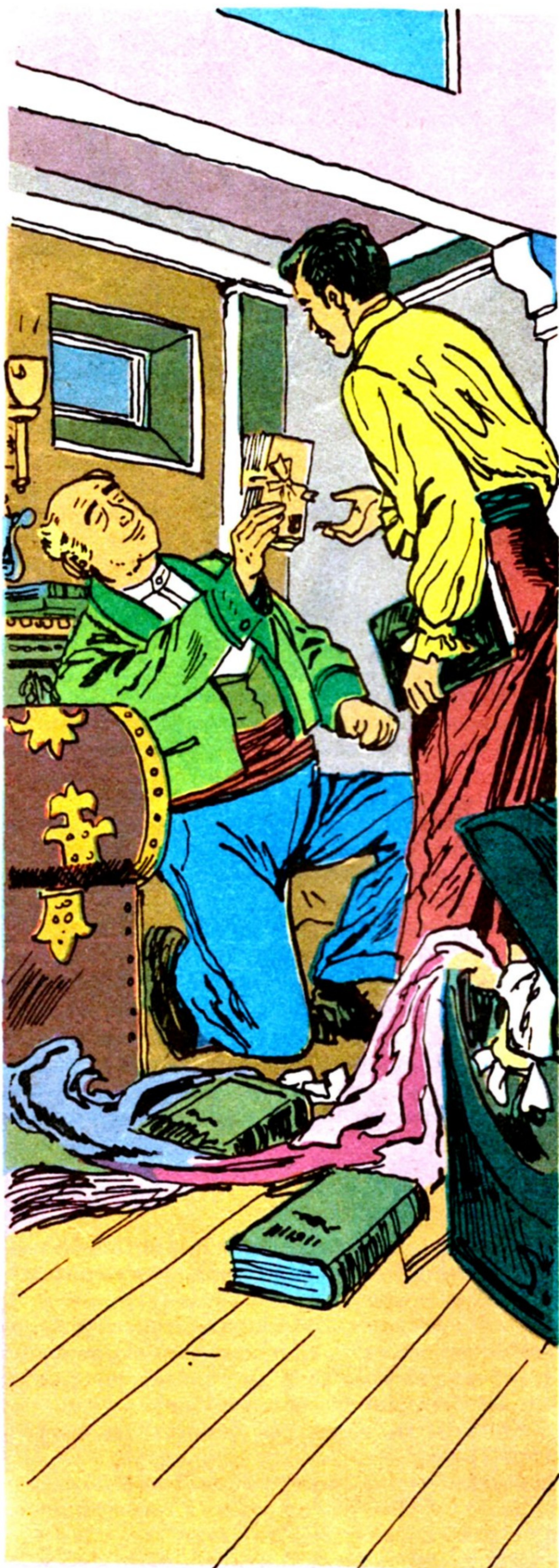
У заповедниковој канцеларији осветљеној свећом, Монастарио је пиљио у омаленог, дежнекастог судију Бустаменте Пину.

— Нервозан си, Пина, али мораш да урадиш онако како сам ти рекао. Чим стража заспи око пола ноћи, што се обично догађа, ти ћеш пустити Дон Нача да побегне.

— Шта ако се све не одвија по плану? — упита Пина.

— Не брени. Само ти реци Дон Начу да си добро размотрио његов случај и да си одлучио да га ослободиш.

Заповедник је дохватио пиштољ који је стајао на столу.

— Затвореник ће бити убијен приликом „бекства“! Његову земљу ћемо присвојити јер је био издајник.

Монастарио је ућутао и после неколико минута:

— Па, Пина?

— Учинићу како кажеш.

За то време једна прилика прескочила је високи зид касарне. Био је то Зоро обучен у дугачак, црн огртач. Носио је црну маску. Два стражара која су чувала улаз у затвор и заповедникову канцеларију наслонила су се на зид и хркала. Зоро се дошуњао до ћелије у којој се налазио Дон Начо.

— Сењор Торес!

— Ко је то? — прошапута затвореник.

— Пријатељ. Код кога су кључеви?

— Код наредника Гарсије.

— Још мало па ћете бити слободни. Враћам се одмах.

Гарсија је био у својој соби. Скинуо је капут и одложио мач. Баш кад је хтео да скине и чизме, врата су се отворила. Схватио је да има посетиоца тек кад је осетио оштрицу мача на својим леђима.

— Ааај!

— Не вичи! — Гарсија је зачуо леден глас.

— Дај ми кључеве!

— Ја... ја... — наредник је почео да муца.

— Код заповедника су.

— Устани! Окрените се према зиду! — Зоро је наредио.

Гарсија га је одмах послушао. Врх мача пекао га је као жеравица. Није видео да је Зоро узео његов мач, подупро га о сто, а оштрицу уперо у његова леђа.

— Не мрдај! — викну Зоро.

Гарсија је био убеђен да је непознати још ту, али Зоро је нечујно напустио собу.

— Ништа ја нисам учинио, верујте ми. — преклињао је Гарсија и даље окренут према зиду, сав у зноју и притешњен сопственим мачем.

У међувремену, појавио се Пина и откључао ћелију у којој се налазио Дон Начо.

— Слободни сте. Пазите да не пробудите стражу.

— Зашто то чините? — сумњичаво упита Торес.

— Добро сам размотрио ваш случај и заповедник је пристао да вас ослободим. Пожурите!

Ранчер се полако приближавао излазу питајући се шта све ово треба да значи.

— Заиста не разумем... — рече Торес.

— Све је јасно, Дон Начо.

Адвокат је зачуо нечији глас иза леђа.

— Хвала, Пина, што сте ослободили мог пријатеља. Управо сам то ја хтео да учиним.

Пина је поскочио кад је осетио хладну оштрицу мача на својим леђима.

— Улази! — викну Зоро. — Торесе, вежите га!

Пина се дотетурао до мрачне ћелије. Зачуо се звекет ланаца и после неколико минута појавио се ранчер.

— Везао сам га. А ко сте ви?

— Зоро. А сад бежите! Испред касарне је коњ. Склоните се код оца Фелипа. Заповедник вас тамо неће тражити.

Зоро је помогао Дон Начу да прескочи зид када се појавио Монастарио. Заповедник је веровао да су то Торес и Пина и задовољно се зацерекао што се све одвија по плану. Брзо је извукао пиштољ примачао се зиду и нанишао. Није ни приметио да је стао поред једне прилике обучене у црно. Схватио је то тек кад му је Зоро избио пиштољ из руке. Устукнуо је и брзо исукао мач. За то време Дон Начо је већ успео да побегне.

Ноћ је без месечине и Монастарио и Зоро једва назиру један другог. Зоро је убрзо открио да је заповедник изврстан мачевалац и да ће морати да употреби сву своју вештину да би што пре свршио да звекет оружја не би пробудио војнике. Сатерао је Монастарија до ћелије у којој се до пре неколико минута налазио Торес и избио му мач из руке. Заповедник је устукнуо. Био је довољан тај један корак па да се Монастарио нађе иза решетки. Зоро је брзо залупио врата за њим и закључао их.

Појавили су се војници, полуобучени и буновни. Међу њима је био и Гарсија који је најзад схватио како је глупо изигран. Пун мржње насрнуо је на Зороа који се на време окренуо и видео да му прети опасност.

— Убијте га! — викао је Монастарио из ћелије.

Пина, везан у једном углу, тек сада се усудио да проговори:

— Ко је тај Зоро?

Заповедник је забезекнуто пиљио у адвоката. Мислио је да је сам у ћелији.

— Неспособњаковићу! Све си покварио! О каквом то Зороу говориш? Никада нисам чуо за њега.

Онда се издрао на војнике:

— Шта чекате? Убијте га!

Гарсија је смешно облетао око Зороа и никако није успевао да му зада ударац. Напротив, претила му је опасност да сваког тренутка буде погођен, али било је очигледно да непознати у црном не жели да га убије. Само је сатерао Гарсију до валова испуњеног водом. Овај је начинио још један корак уназад и — нашао се у хладној, прљавој води. Али, и поред тога бије се предавао. Подигао се и почео да виче:

— За њим!

Војници, још не схватајући шта се догађа, трчали су по дворишту сударајући се.

— Прескочиће зид! Шта чекате? Где су вам копља? — урлао је Гарсија док му се с тела сливала вода.

Само два војника су зграбила копља и бацила их према Зороу, али он је већ био с друге стране зида.

— На коње! — викао је Гарсија.

Један копљаник се бацио на коња али је, онако бунован, то тако неспретно учинио да се у следећем тренутку нашао на земљи. Гарсија је шкргутао зубима.

Зоро се виноу на Торнада и у дивљем трку оставио за собом касарну.

Сутрадан ујутро заповедник је седео у својој канцеларији кад је упао наредник Гарсија. У руци је држао папир који је нашао на зиду касарне причвршћен бодожом. На њему је писало:

„Чувај се, заповедниче, мог мача о добро упамти моје име, Зоро!”

Монастарио је исцепкао папир у комадиће.

— Пина! — загрмео је, — Пиши!

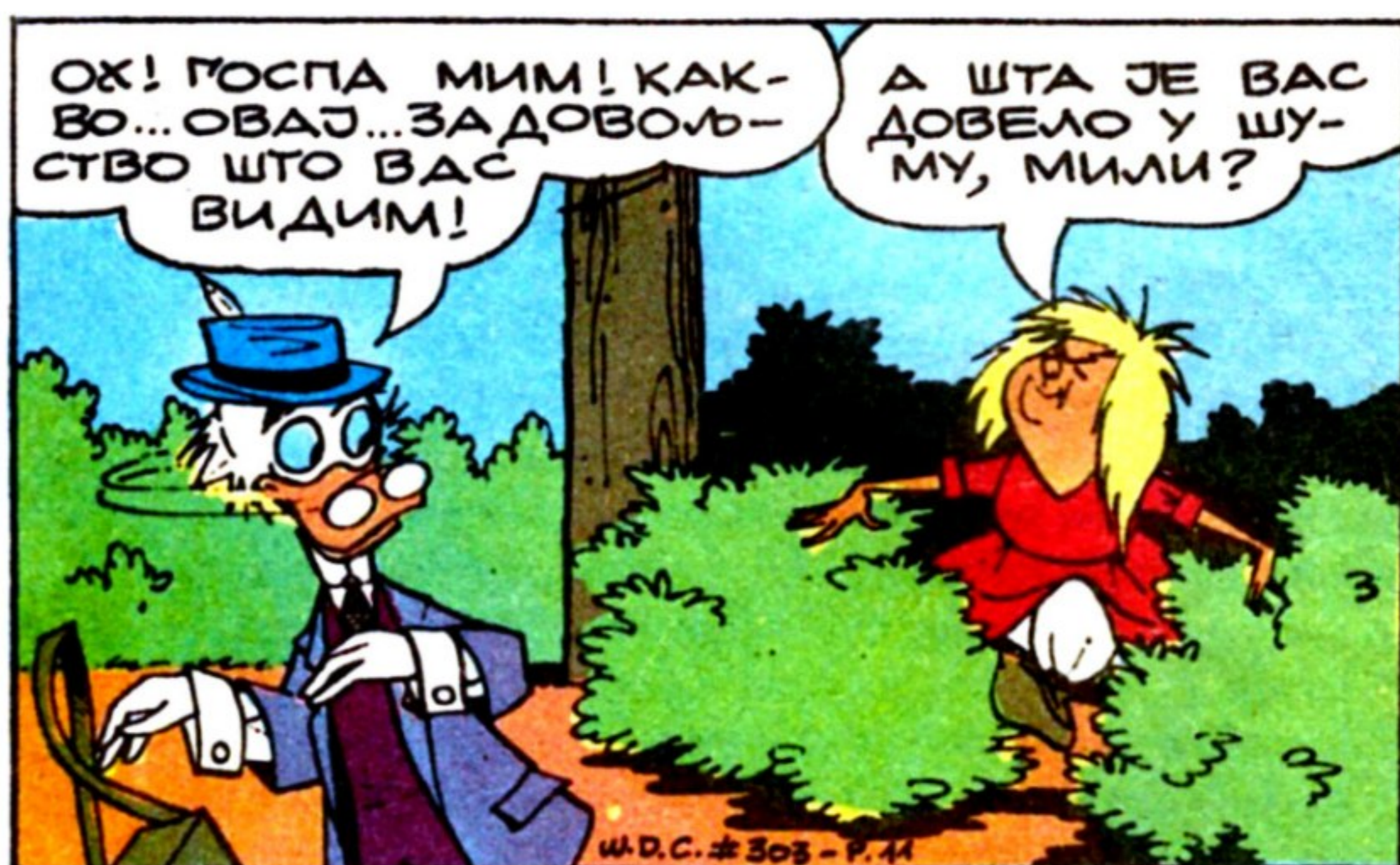
Заповедник је корачао по соби и диктирао:

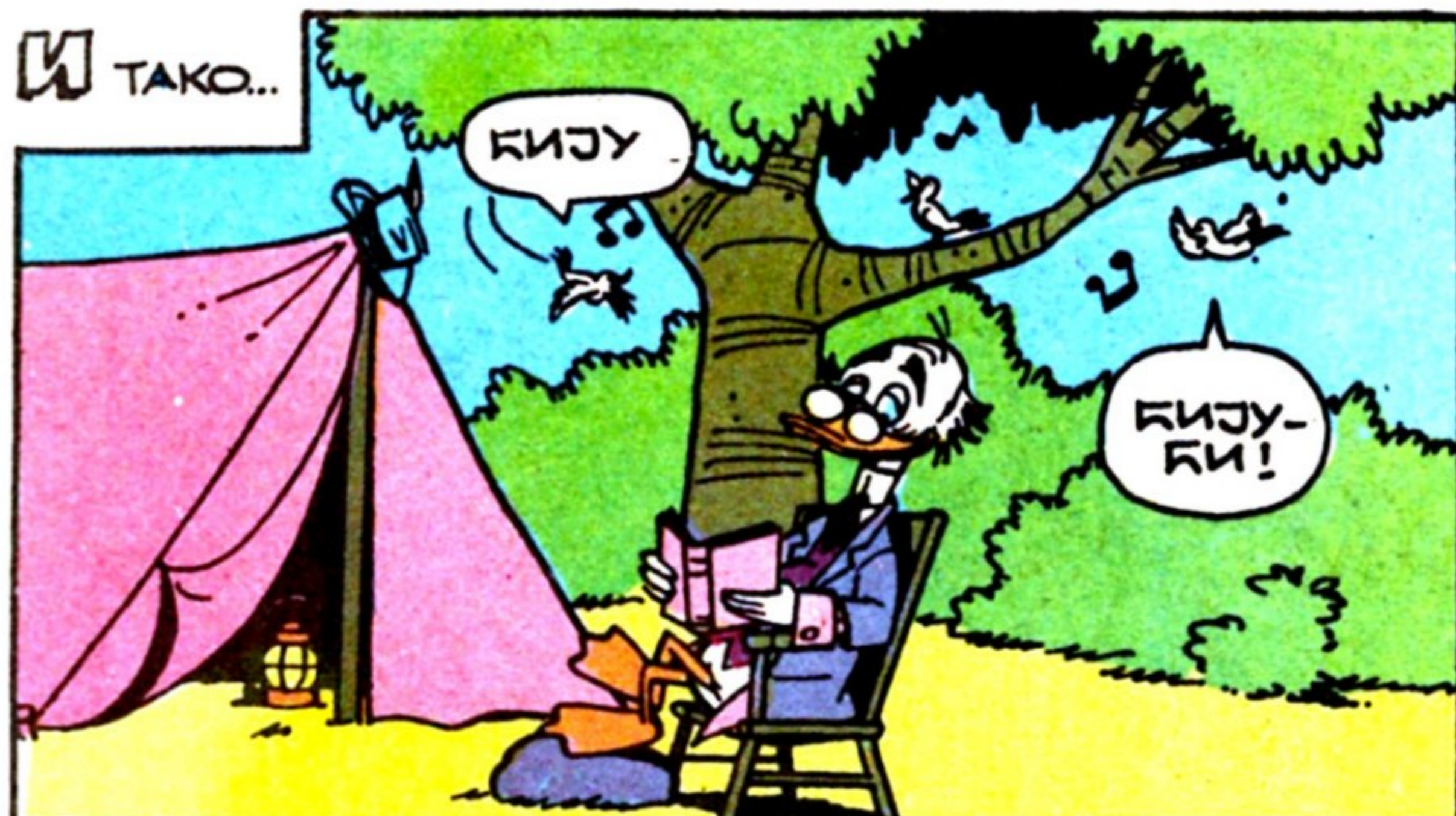
„Онај ко ухвати издајника Дон Нача Игнасија Тореса добиће четири стотине песоса. Награду од хиљаду песоса добиће онај ко ухвати разбојника који се представља именом Зоро. Заповедник града Лос Анђелеса”.

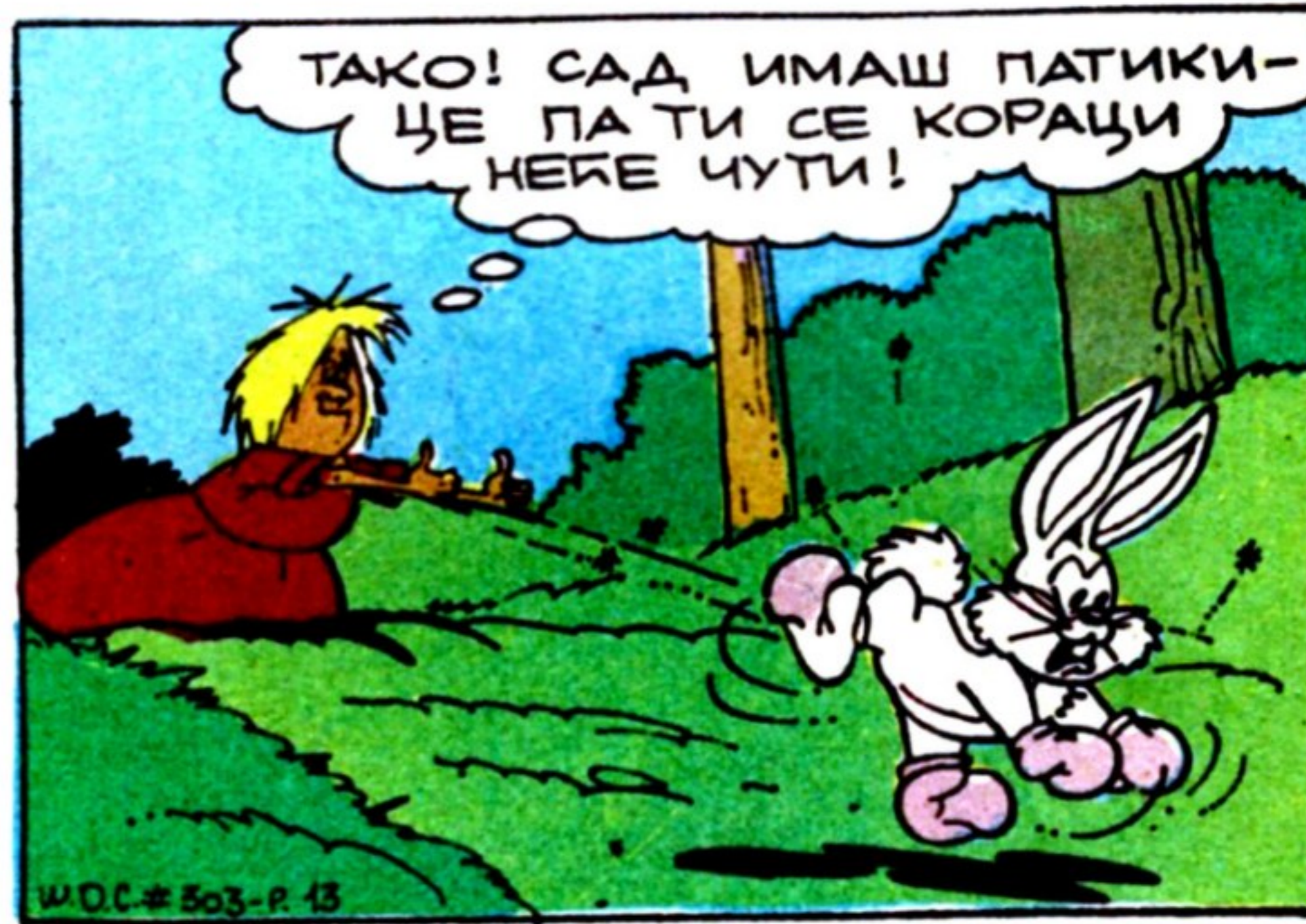
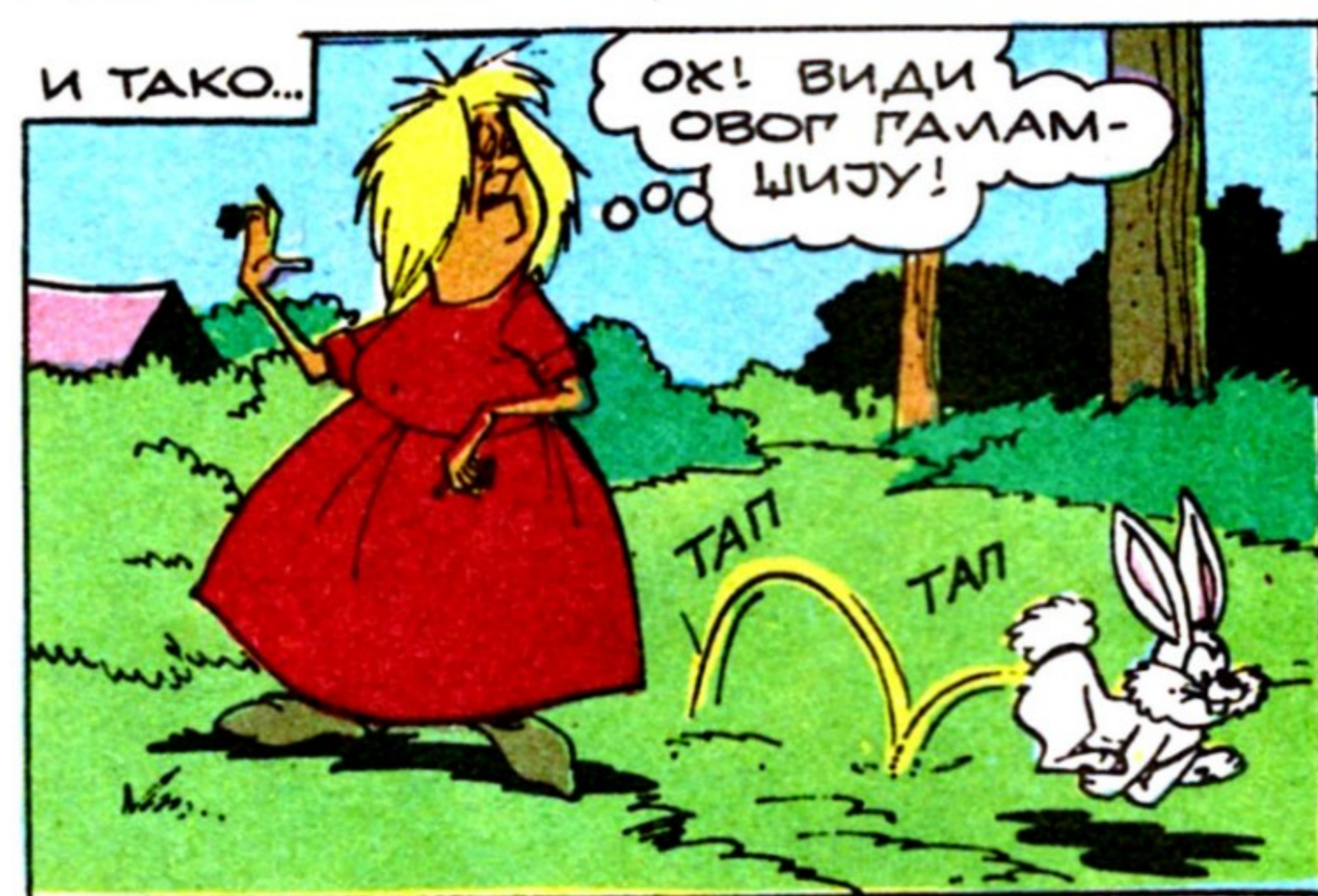
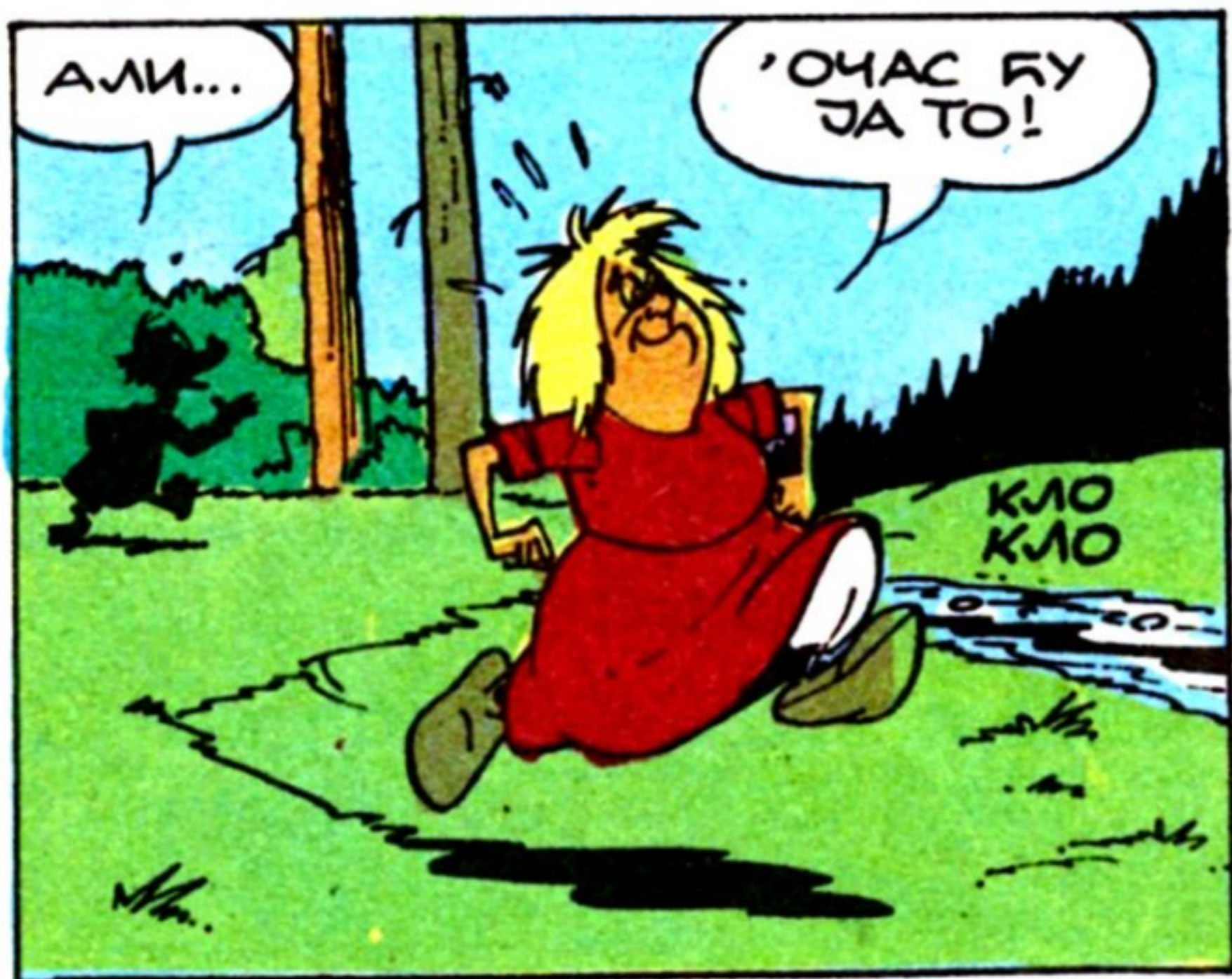
— Окачи ову потерницу свуда по граду! — нареди Монастарио. — Ухватићу тог ЛИСЦА ил' не био ја више заповедник!

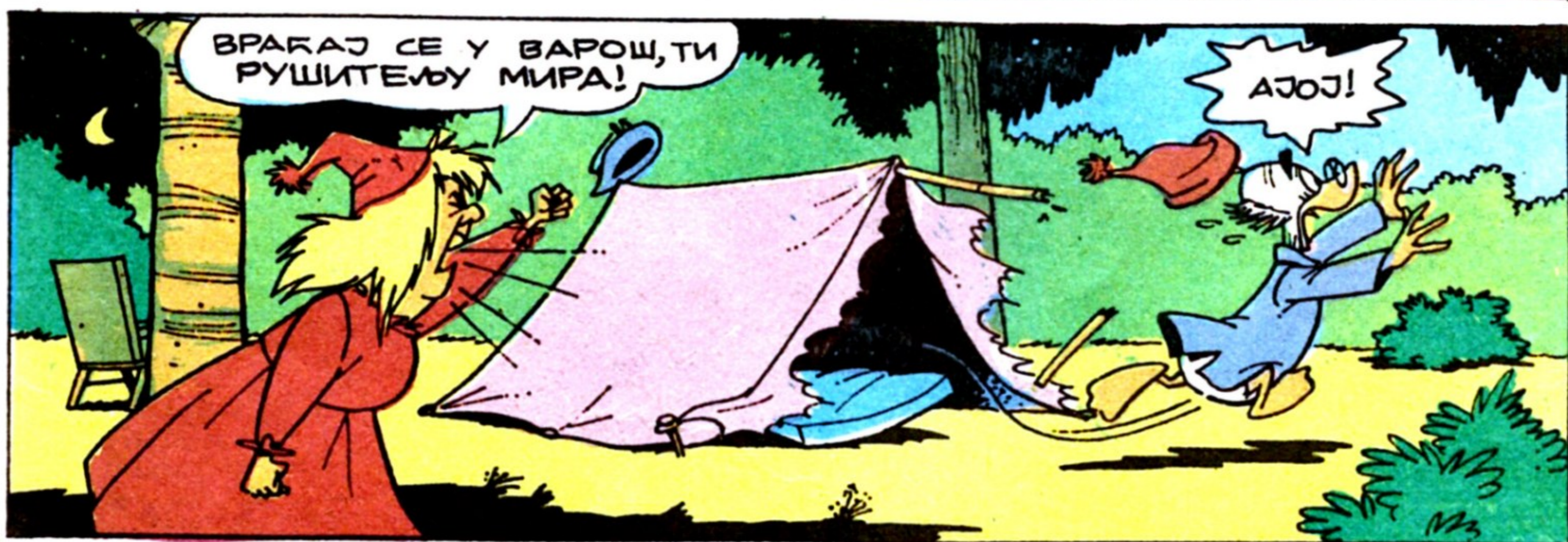
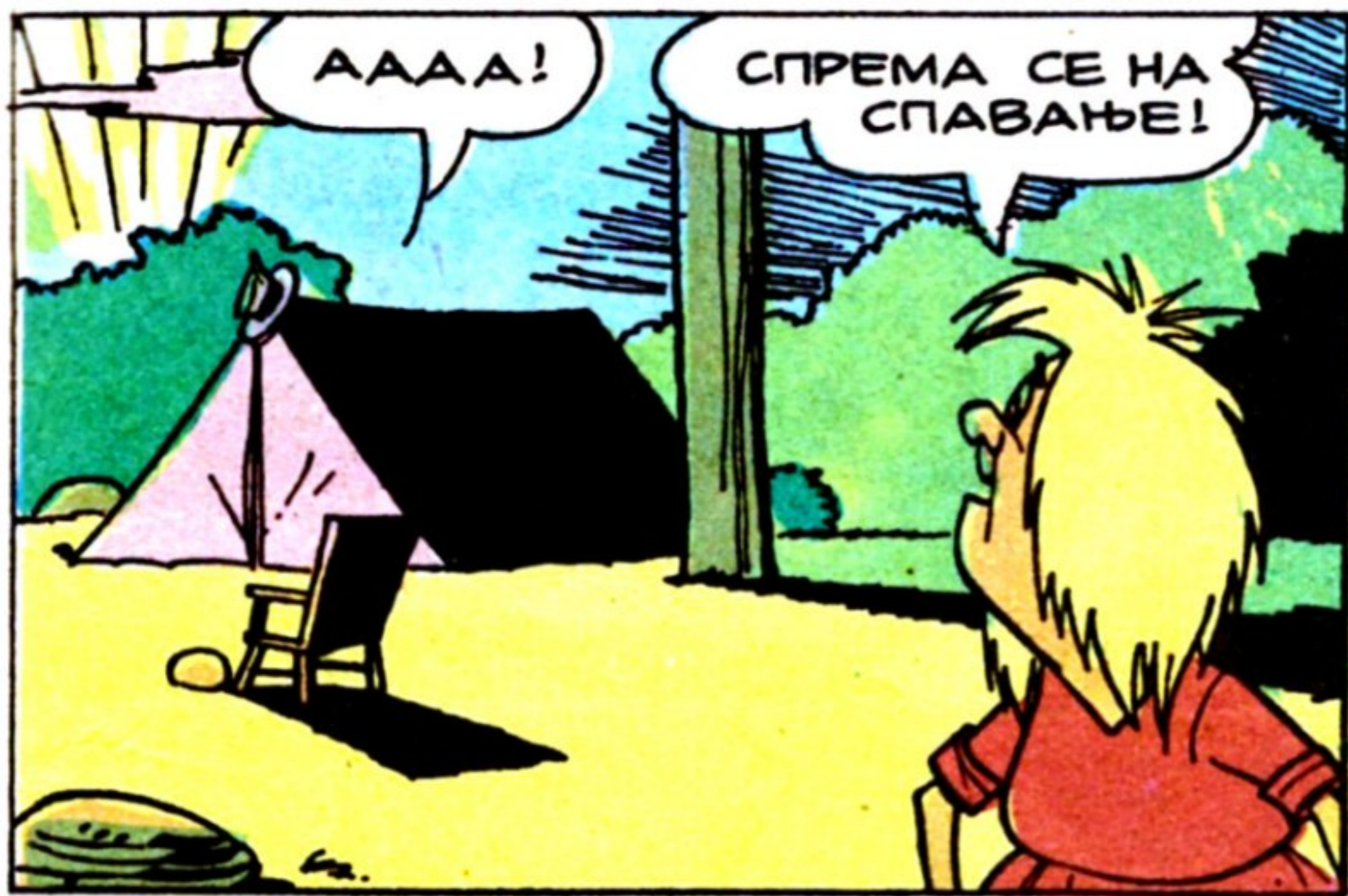
СЛЕДЕЋА ЕПИЗОДА ТАЈНИ ПРОЛАЗ

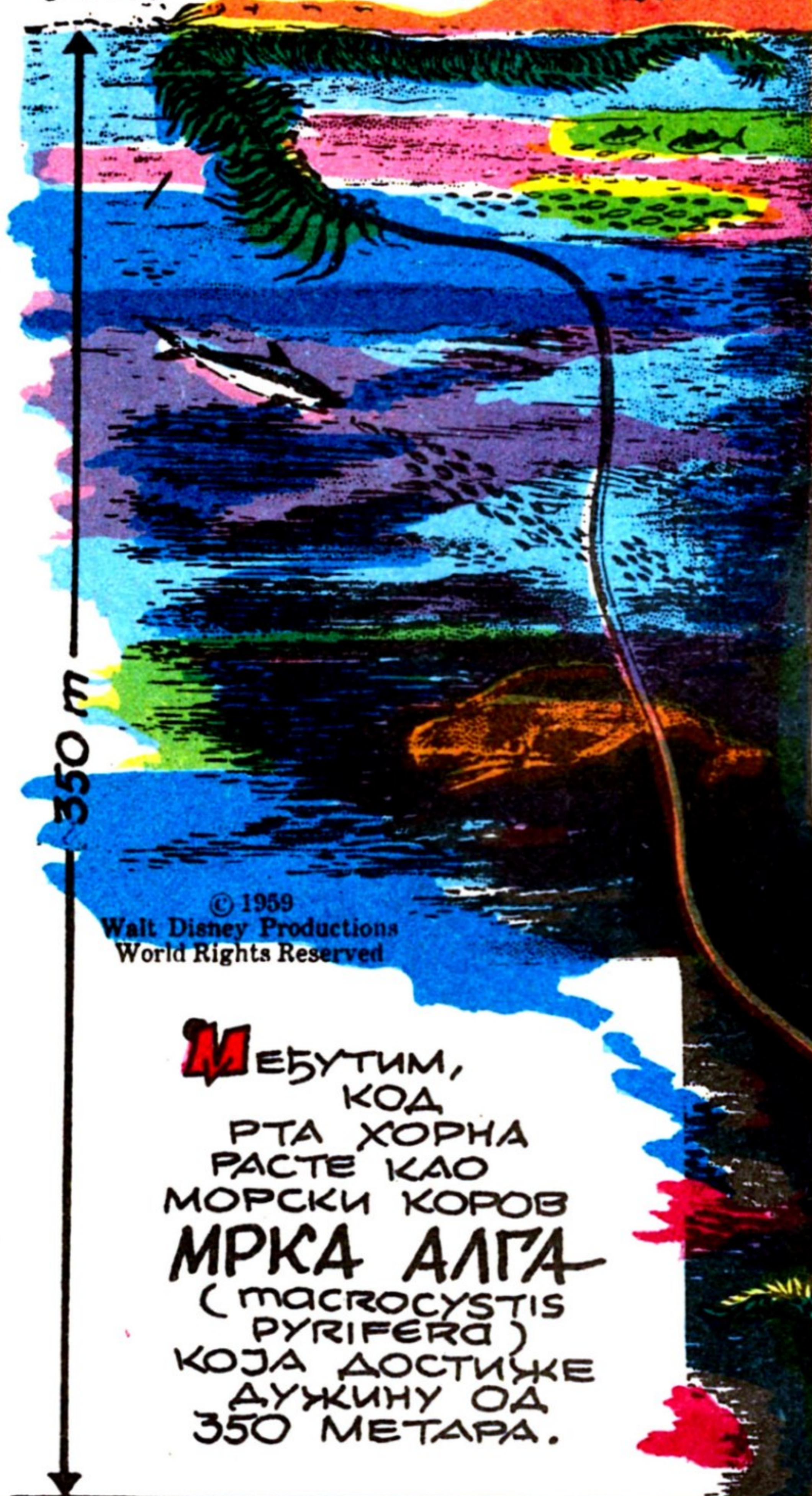

WALT DISNEY

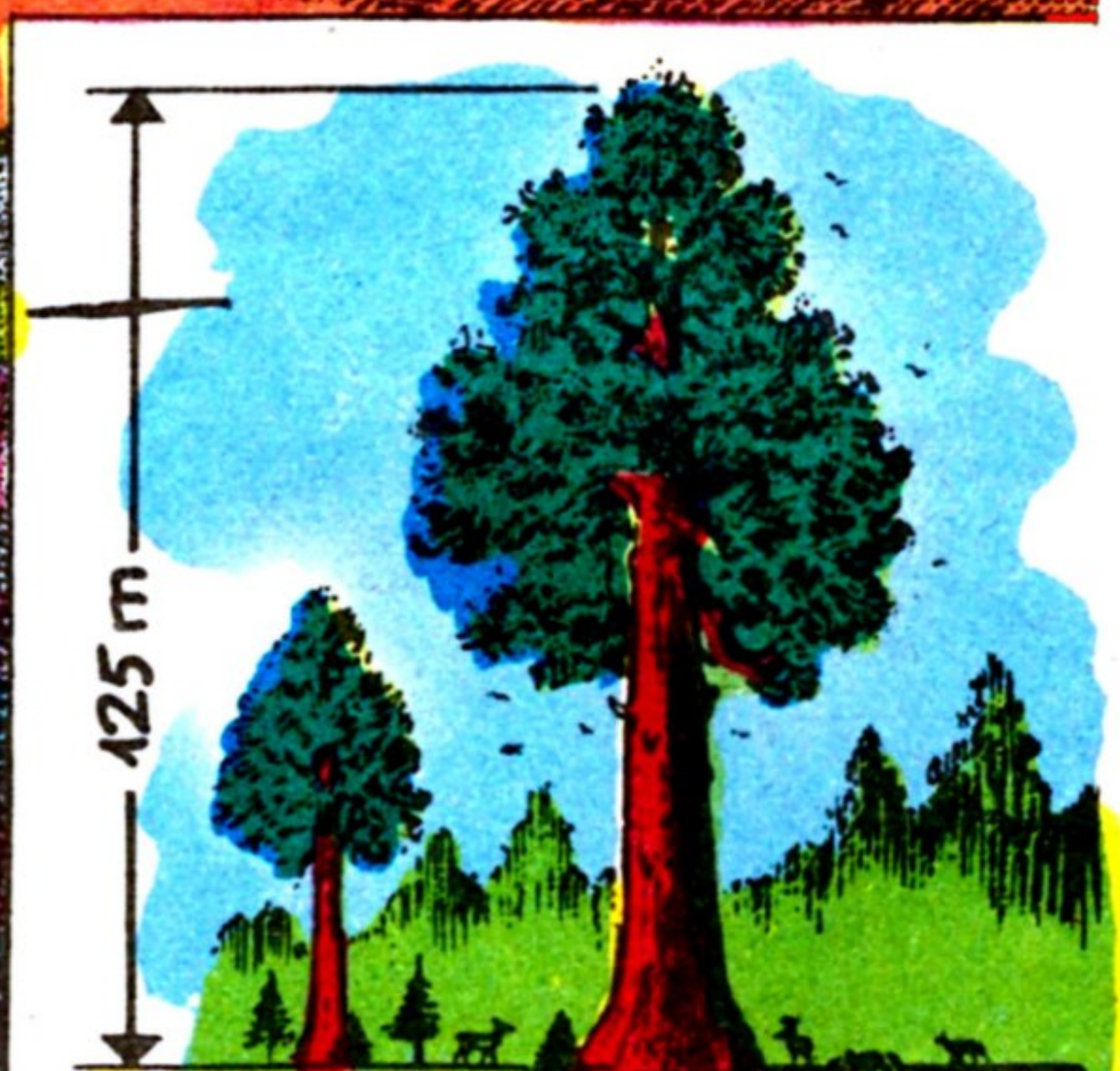
ЧУДА ПРИРОДЕ

ЦИНОВСКА БИЉКА

© 1959
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

МЕЋУТИМ,
КОД
РТА ХОРНА
РАСТЕ КАО
МОРСКИ КОРОВ
МРКА АЛГА
(MACROCYSTIS
PYRIFERA)
КОЈА ДОСТИЖЕ
ДУЖИНУ ОД
350 МЕТРА.

ДУГО СЕ
ВЕРОВАЛО ДА
ЈЕ **СЕКВОЈА**
(SEQUOIA DENDRON GIGAN-
TEUM) НАЈВЕЌА
ПОЗНАТА БИЉКА.

Distributed by King Features Syndicate.

12-26

WALT DISNEY

ШВРКА

ДЕВОЈЦИЦЕ, КУКАВИЦЕ!
ДЕВОЈЦИЦЕ, ПЛАЧ-
ЉИВИЦЕ!

ШВРКО! РУЖНО
ЈЕ ШТО ЗАЧИ-
КАВАШ СЕ-
СТРИЦЕ!

WR-W.D.C. #206

АЛИ, МАМА! САМО
САМ ЖЕЛЕО ДА
ИХ НАТЕРАМ ДА
МЕ ПОЈУРЕ! БАШ
МИ СЕ ТРЧИ!

ШТА МОЖЕШ! ОНЕ
НЕ ВОЛЕ ТАКО
ГРУБЕ ИГРЕ!

МОРАЉУ ДА ПОТРАЖИМ
МУШКО ДРУШТВО!
ДРУГАРА СЛИЧНОГ
СЕБИ!

МОРА ДА БУДЕ
ЖУСТАР, ДОБРО-
БУДАН И ЛЕП...

... БАШ К'О ШТО
САМ И ЈА!

ХЕЈ! КАКАВ ЈЕ ТО БЕЗОБРАЗЛУК!

ЗУМ

SCAMP #21-9.25

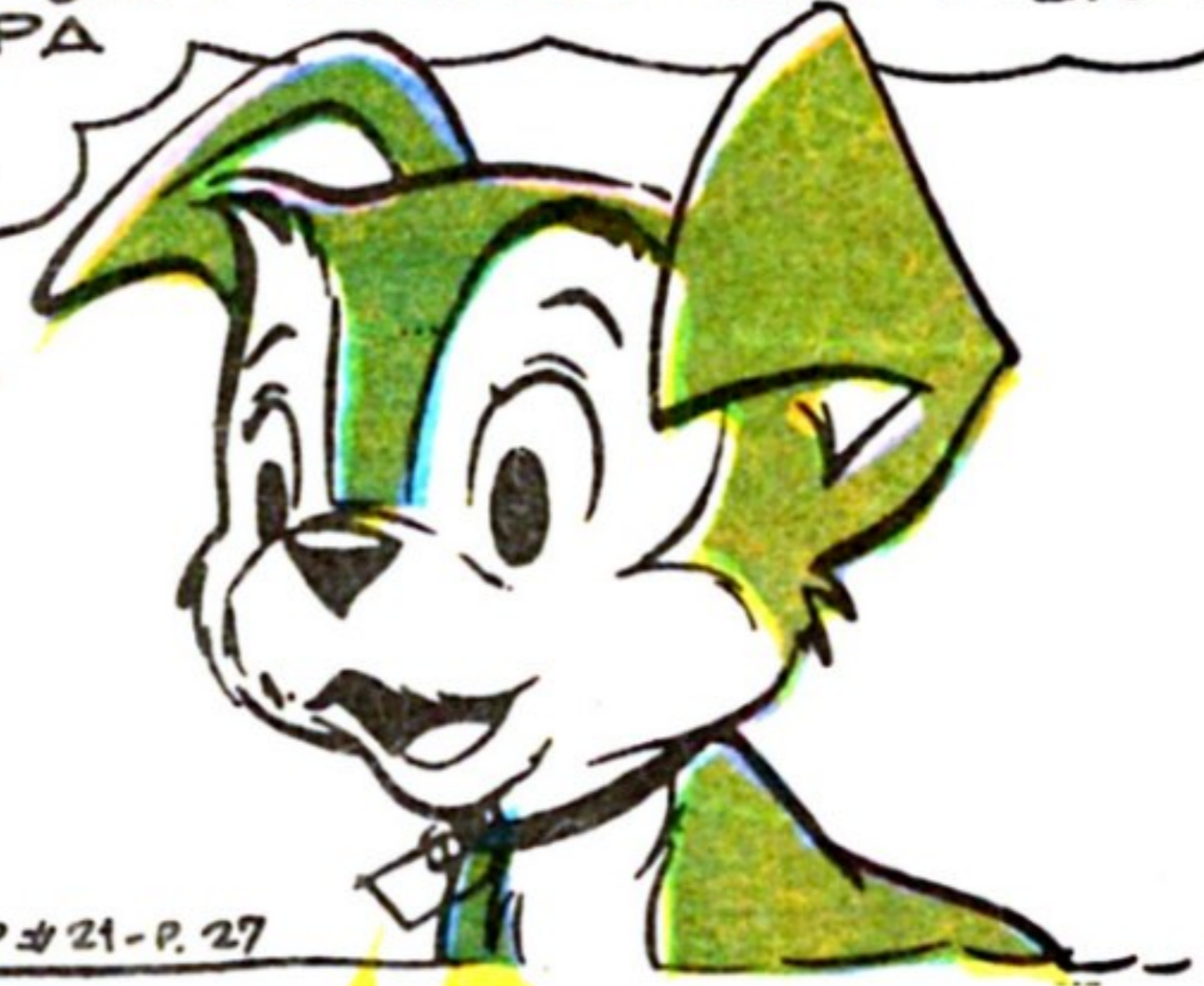
БУУ! ОПЕТ ЈЕ МОЈ МАЛИ ЛУКИ ПОБЕГАО!

ОХ! ЖАО МИ ЈЕ ШТО САМ ИХ
РАЖАЛОСТИО! НЕ ВОЛИМ
КАД ЈЕ НЕКО СВИРЕП
ПРЕМА ЉУДИМА!

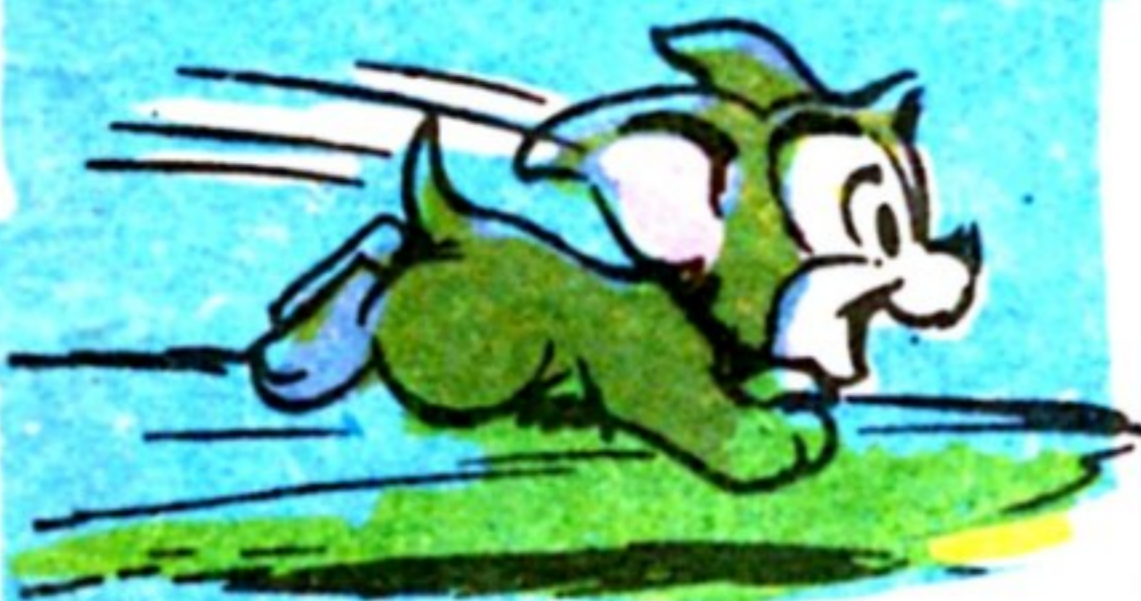

ЧЕК, ЧЕК! МОЖДА БИХ МОГ' О ДА
РЕШИМ И ЊИХОВ И СВОЈ ПРОБЛЕМ!
АКО НАБЕМ ЛУКИЈА... ЕТО МЕНИ
ДРУГАРА
ЗА
ИГРУ!

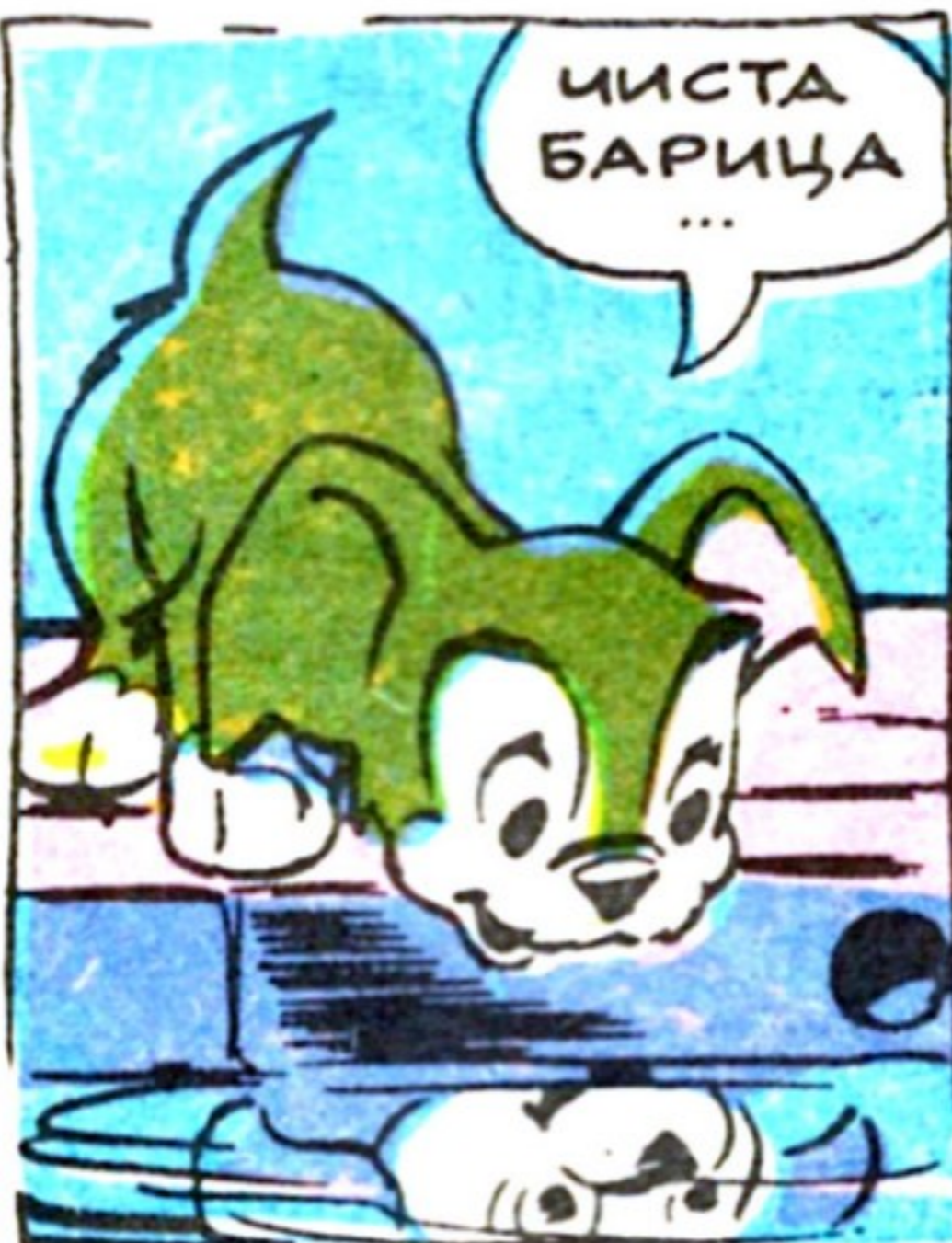
SCAMP # 21 - P. 27

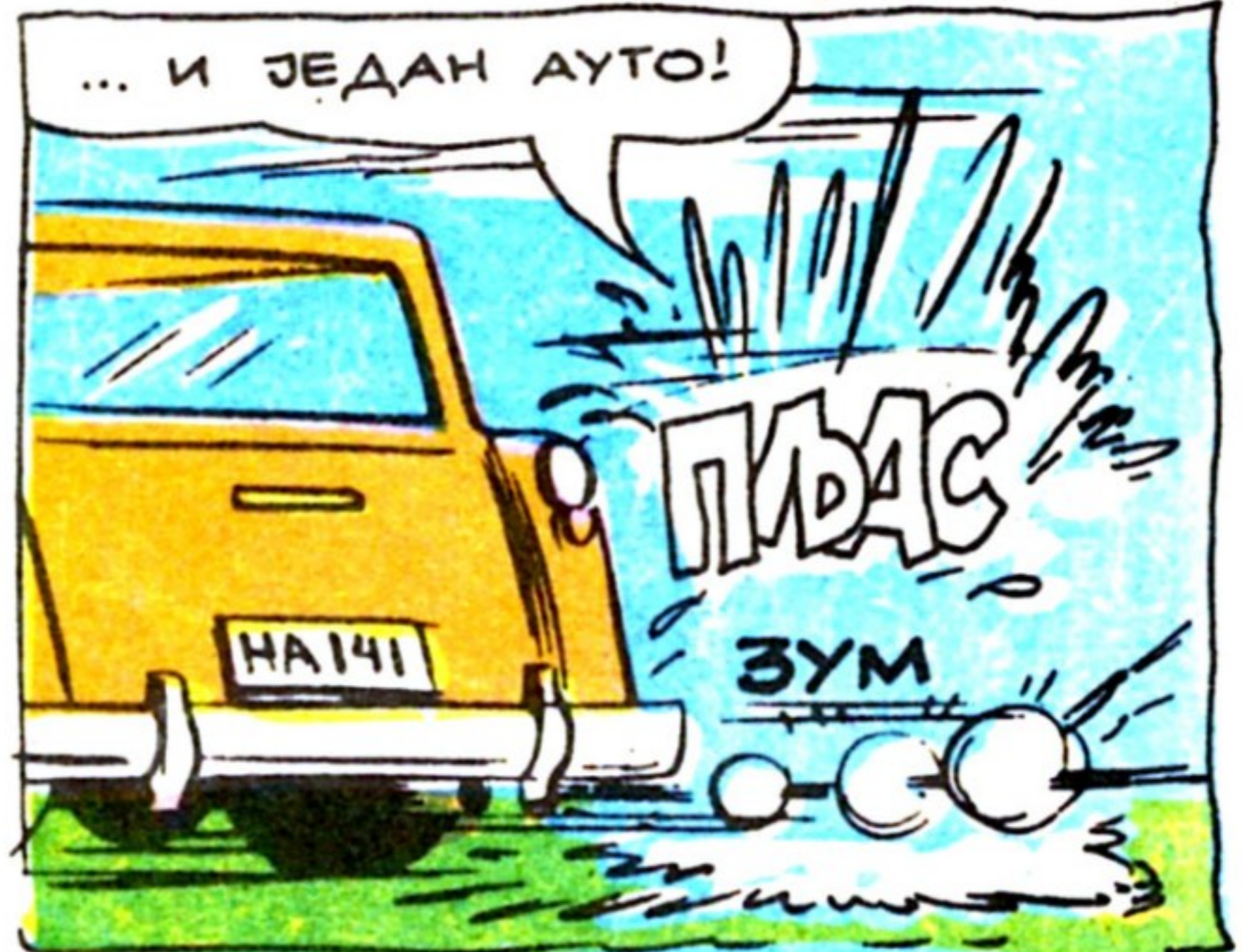
ПРВО ДА СЕ ОКУ-
ПАМ... АИ' ОНАКО ПО
КУЧЕБИ... ДА ВИШЕ
НЕ БУДЕ ЗАБУНЕ!

ЧИСТА
БАРИЦА
...

... И ЈЕДАН АУТО!

А САД ДА СЕ РАСПИТАМ
КОД ЛУКИЈЕВИХ СУСЕДА
С КОЈИМА ЉУДИ НЕ
МОГУ ДА РАЗГОВА-
РАЈУ!

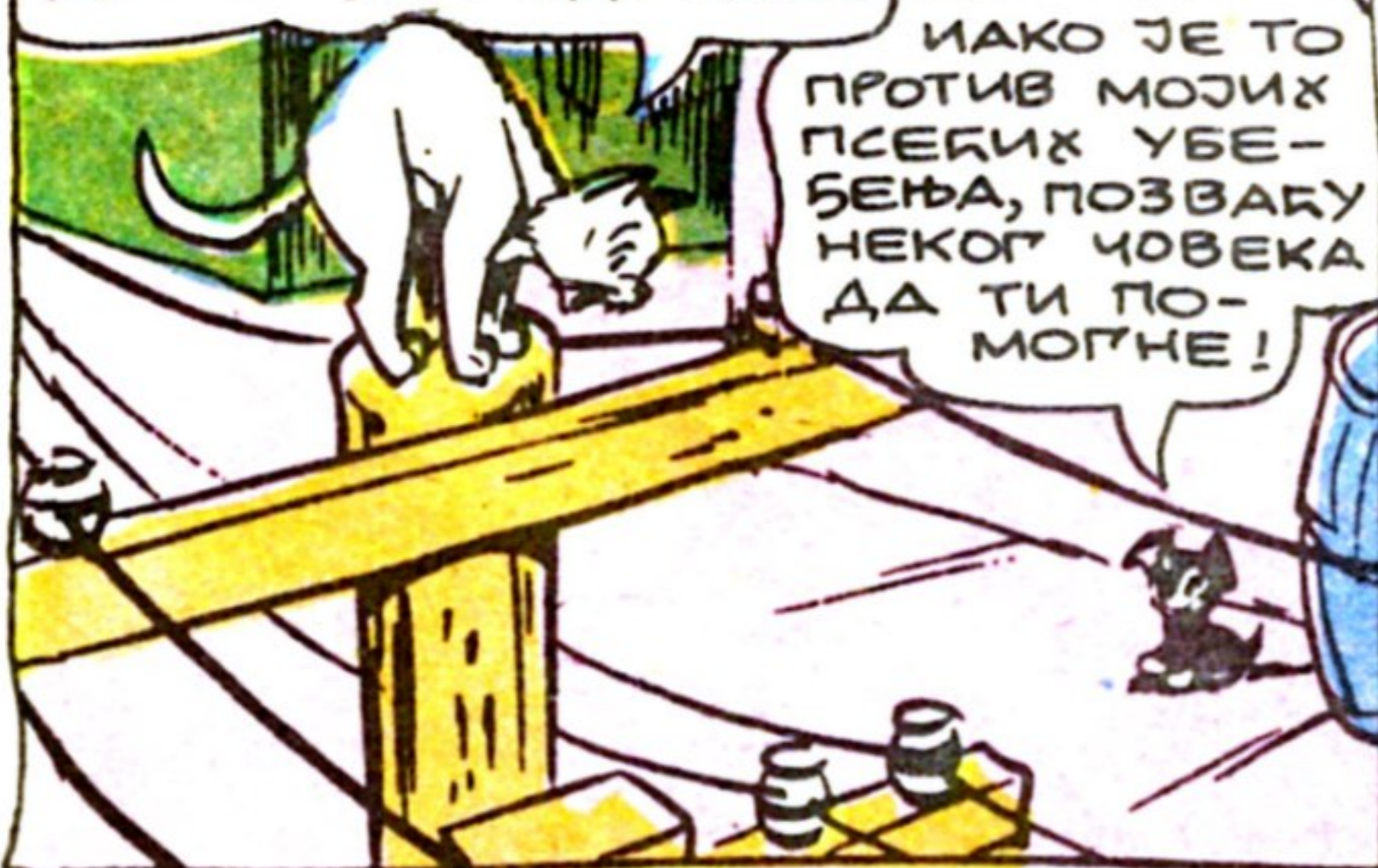
ЛУКИ? ОНО БРАОНКАСТО КУЧЕНЦЕ... ТВОГ РАСТА?
ДА, ДА... ВИДЕЛА САМ ГА НА КРАЈУ
УЛИЦЕ!

ХВАЛА,
ПТИЧИ-
ЦЕ!

РЕБИ БУТИ АКО МИ ПОМОГНЕШ
ДА СИДЕМ ОДАВДЕ!

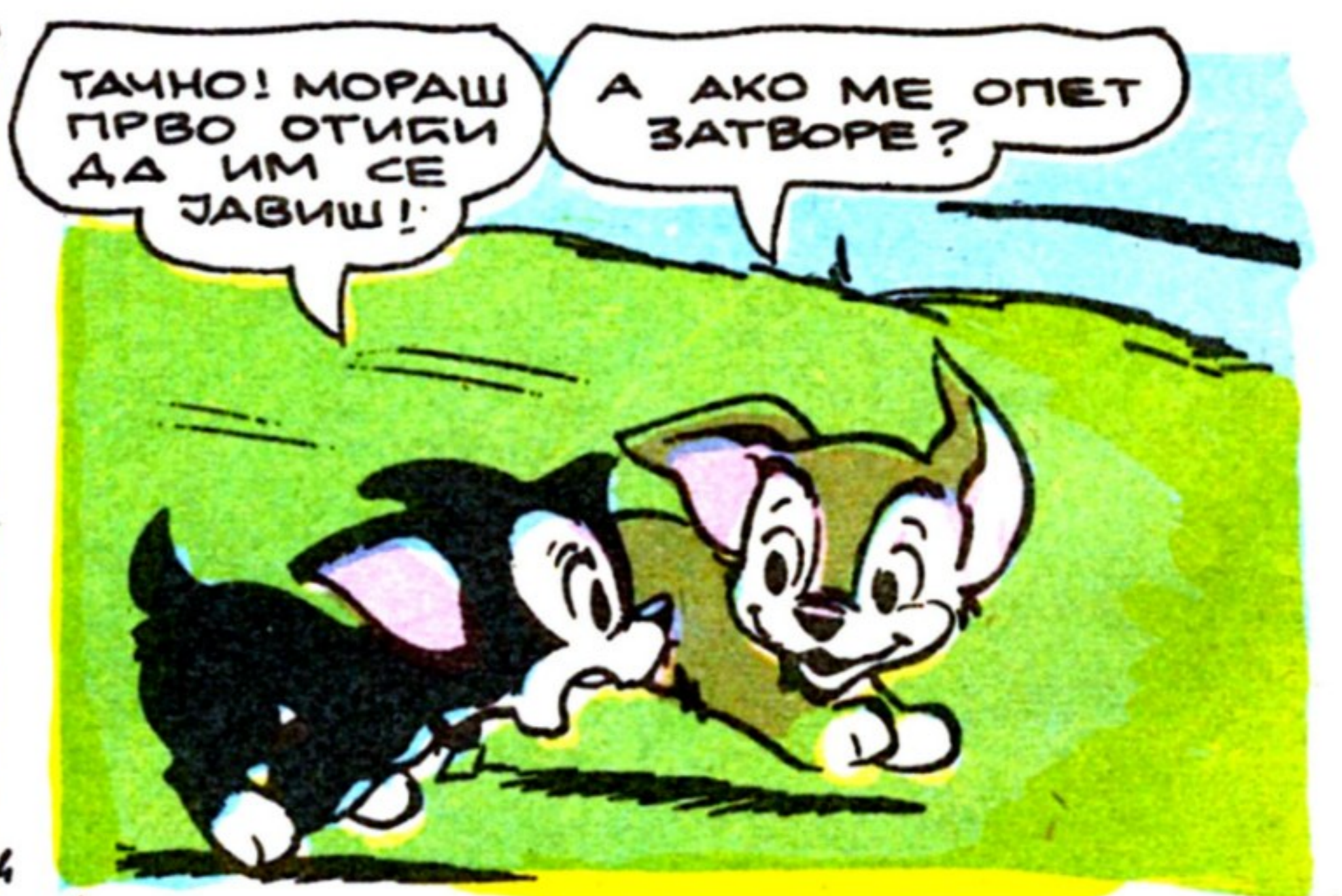
ИАКО ЈЕ ТО
ПРОТИВ МОЈИХ
ПСЕБИХ УБЕ-
БЕЊА, ПОЗВАКУ
НЕКОГ ЧОВЕКА
ДА ТИ ПО-
МОГНЕ!

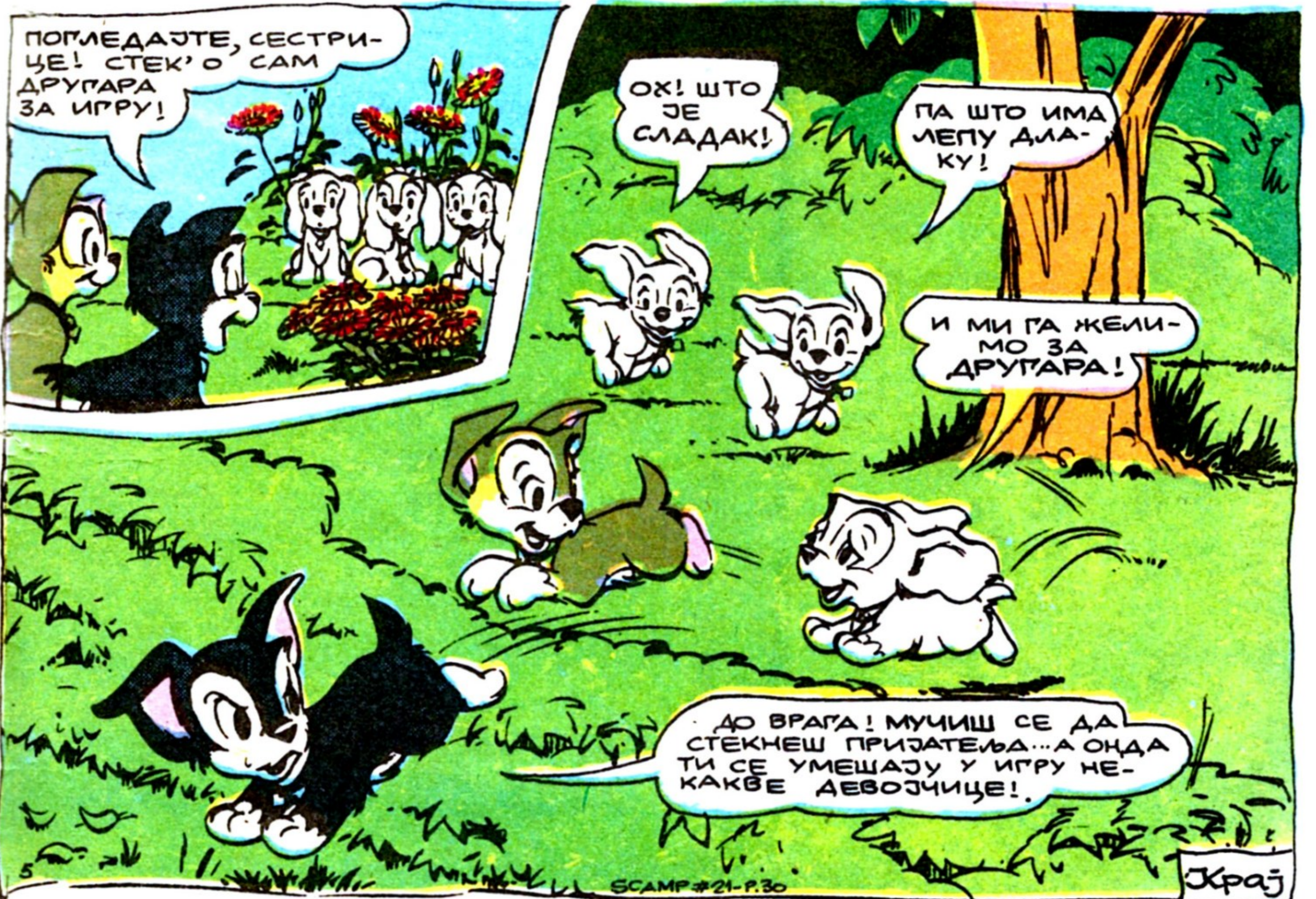
ЗА ТО ВРЕМЕ, ЈОШ НЕКОГ ТРАЖЕ...

МАЗА КАЖЕ ДА ЈЕ ШВРГА ПО-
ОДАВНО ОТИШ' О! АИ' НА-
БИ БУ ЈА ЊЕГА!

SCAMP 21-989

ФУДБАЛСКИ КЛУБ

»ВАРДАР«

(СКОПЈЕ)

ВАРДАР спада у најпостојаније чланове Прве фудбалске лиге: учествовао је у 23 такмичења Прве лиге од 30 одржаних после ослобођења.

Данашње име је добио 1947. године, а у првенству 1946/47. такмичио се под називом ПОБЕДА. ВАРДАР има стадион за преко 20.000 гледалаца. Фудбалска публика у Скопљу добро познаје овај спорт и сама је најстрожи критичар игре свог клуба. Боја дреса: црвено-црна.

Свој највећи успех у Првој лиги ВАРДАР је постигао у првенству 1967/68, када је осво-

јио шесто место. Иначе, пет пута је из Прве лиге испадао и шест пута у њу улазио.

Највећи успех ВАРДАРА од оснивања свакако је освајање пехара друга Тита за победу у Фудбалском купу Југославије у сезони 1960/61. Тада је ВАРДАР једну за другом победио ове екипе: БОРОВО 1:0, СПЛИТ 5:2 и у финалу ВАРТЕКС из Вараждина са 2:1, 28. маја 1961. године. У тиму ВАРДАРА у финалу су играли: Георгијевски, Вучидолов, Андјушев, Дацевски, Божиновски, Трајчевски, Илијевски, Николовски, Вел-

ковски, Дончевски и Шулинчевски.

Иначе, ВАРДАР је још четири пута играо у полуфиналу Купа, али је био елиминисан.

Председник клуба је Блажо Ристоманов, генерални секретар Стеван Каранфиловић, а чланови стручног штаба су тренер Борис Маровић, Ванчо Трпевски, Злате Илиевски, Петар Шулинчевски, Мирко Илиевски и Сократ Мојсов.

Адреса клуба: 91000 Скопје, Ул. „Кеј 13. новемри“ — анекс I, телефони (091) 31-963 и 35-627.

Пласман ВАРДАРА у прволигашкој конкуренцији

1946/47.	8.	1956/57.	11.	1966/67.	8.
1947/48.	8.	1957/58.	7.	1967/68.	6.
1948/49.	—	1958/59.	12.	1968/69.	10.
1950.	—	1959/60.	—	1969/70.	17.
1951.	—	1960/61.	10.	1970/71.	—
1952.	7.	1961/62.	11.	1971/72.	11.
1952/53.	9.	1962/63.	—	1972/73.	10.
1953/54.	9.	1963/64.	14.	1973/74.	11.
1954/55.	13.	1964/65.	11.	1974/75.	16.
1955/56.	—	1965/66.	10.		

ФУДБАЛЕРИ „ВАРДАРА“ ПОД УГОВОРОМ:

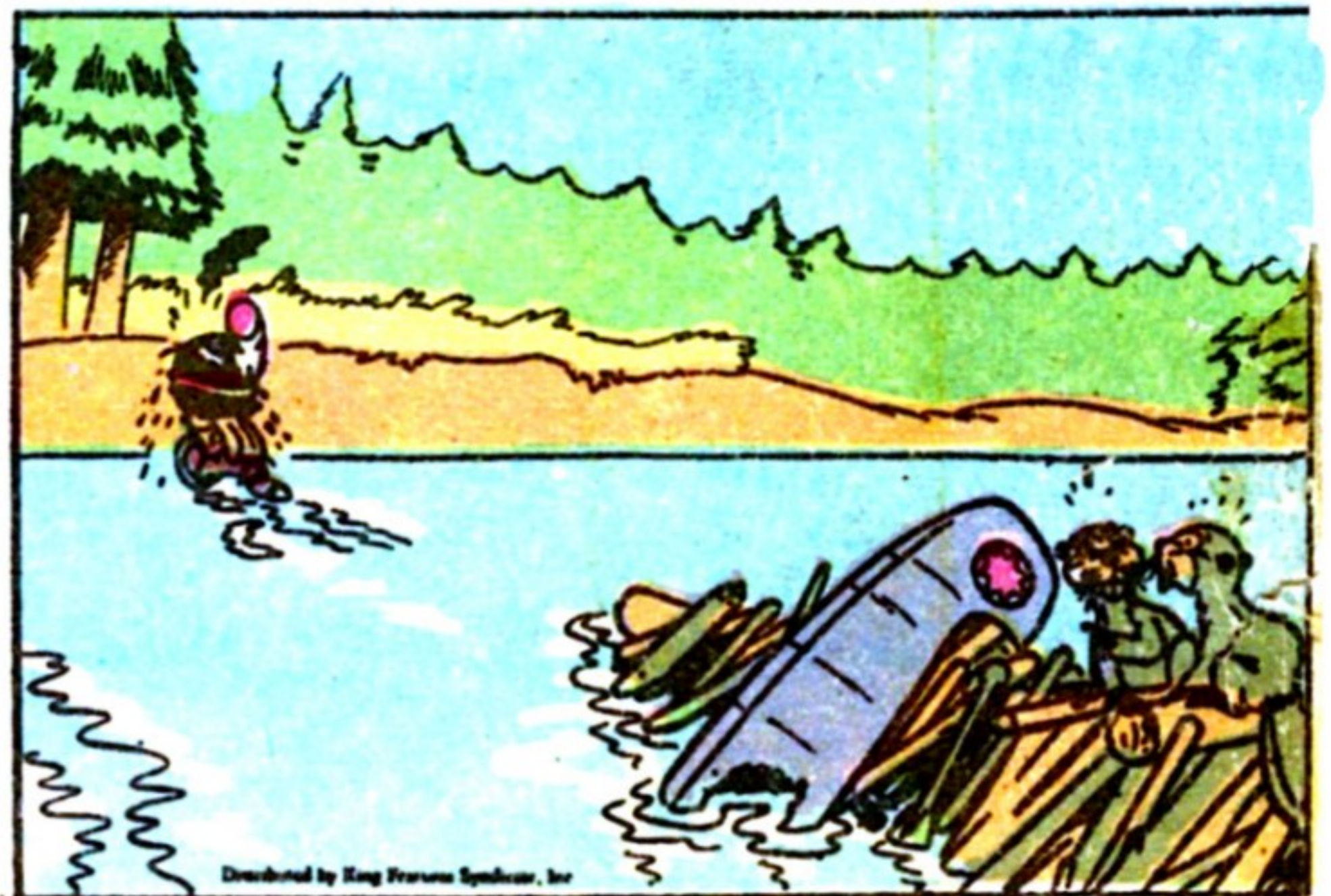
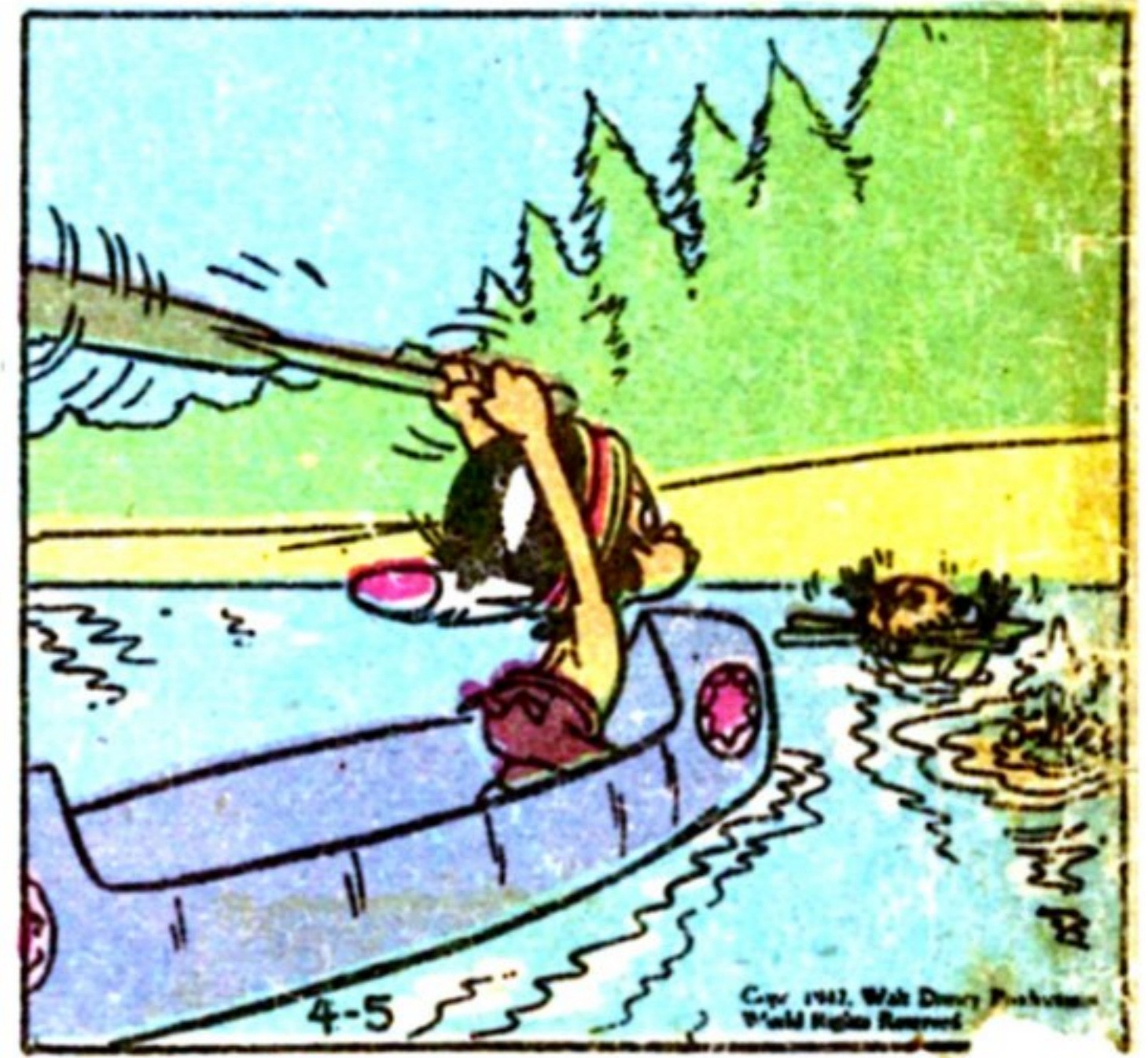
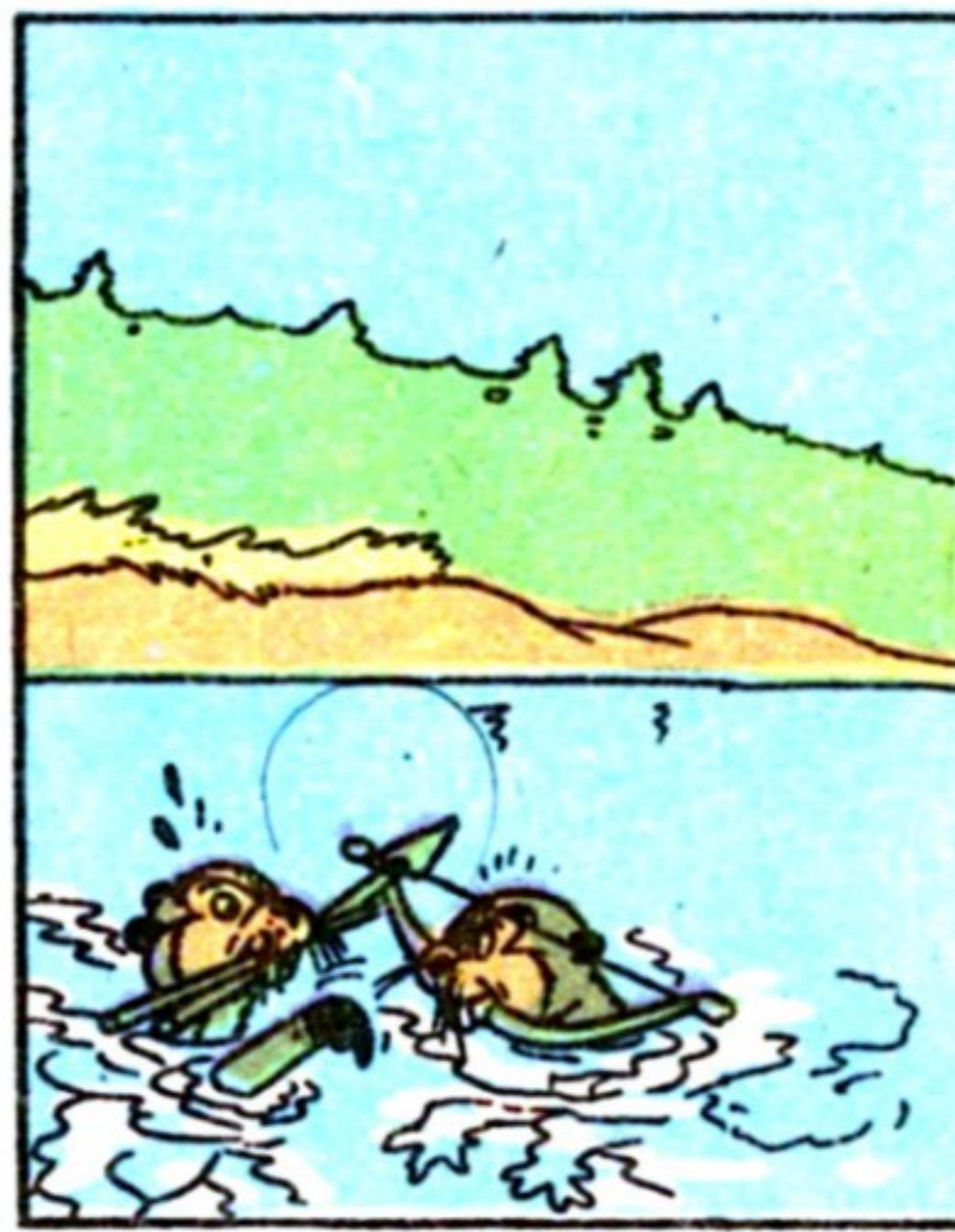
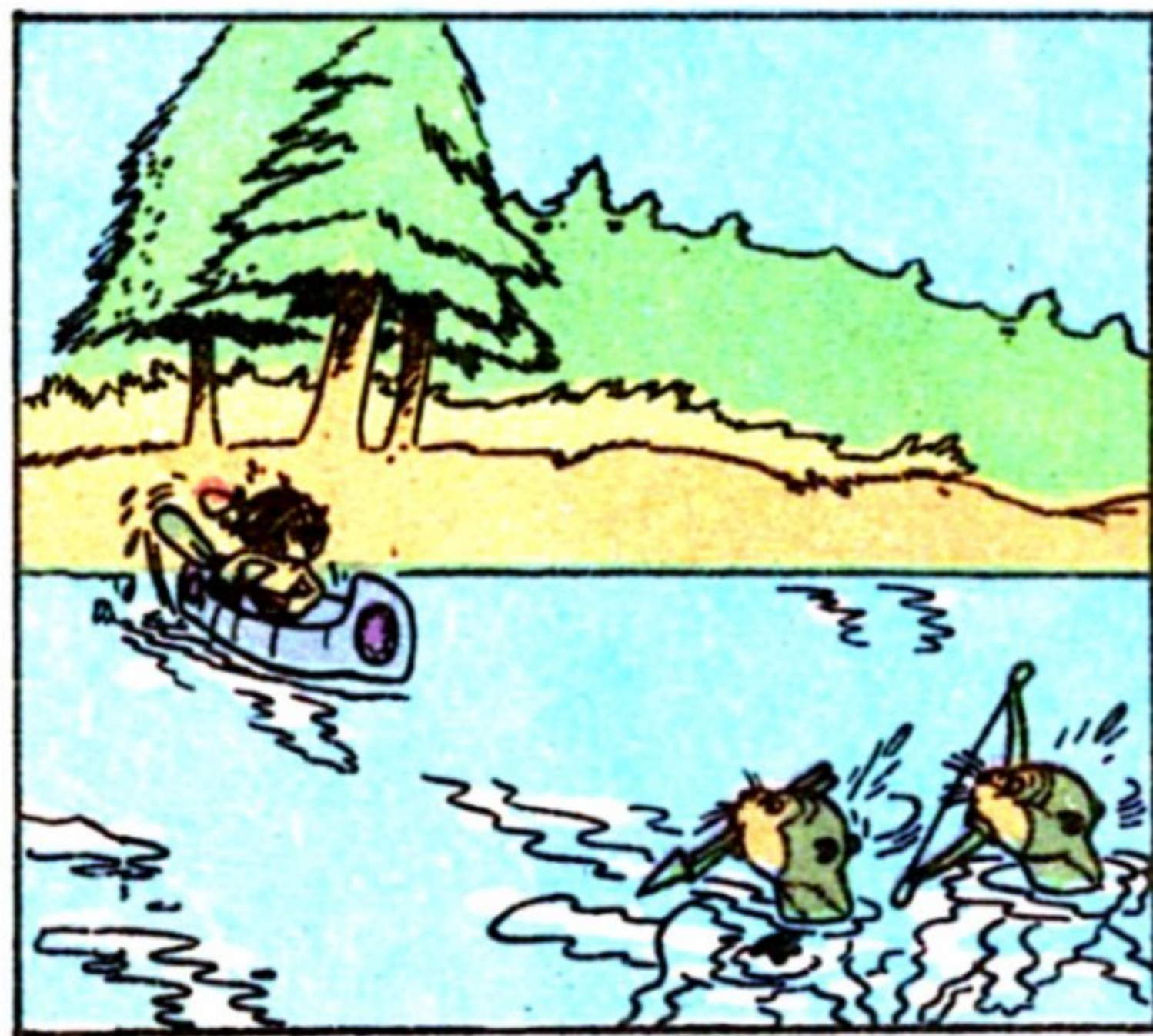
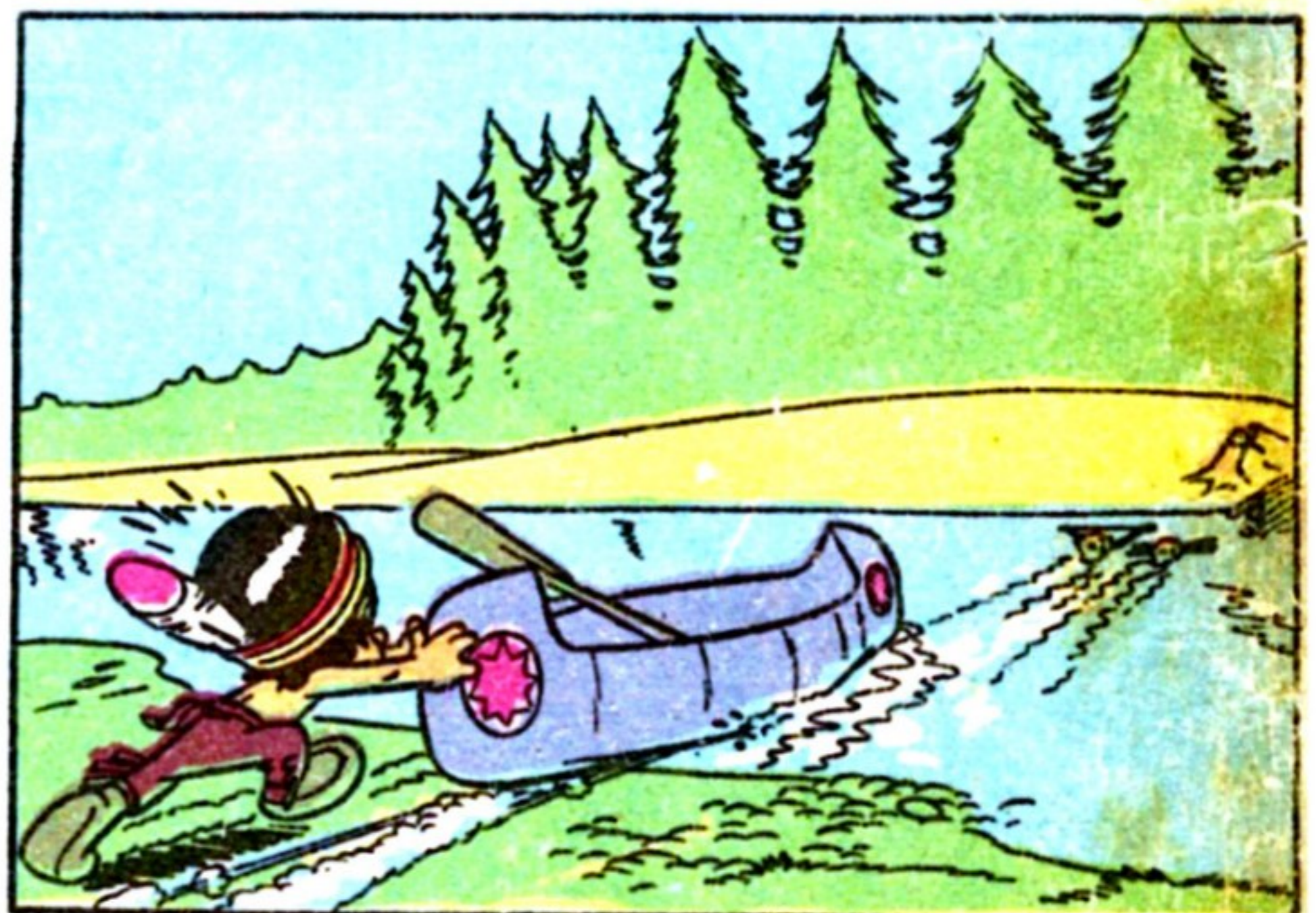
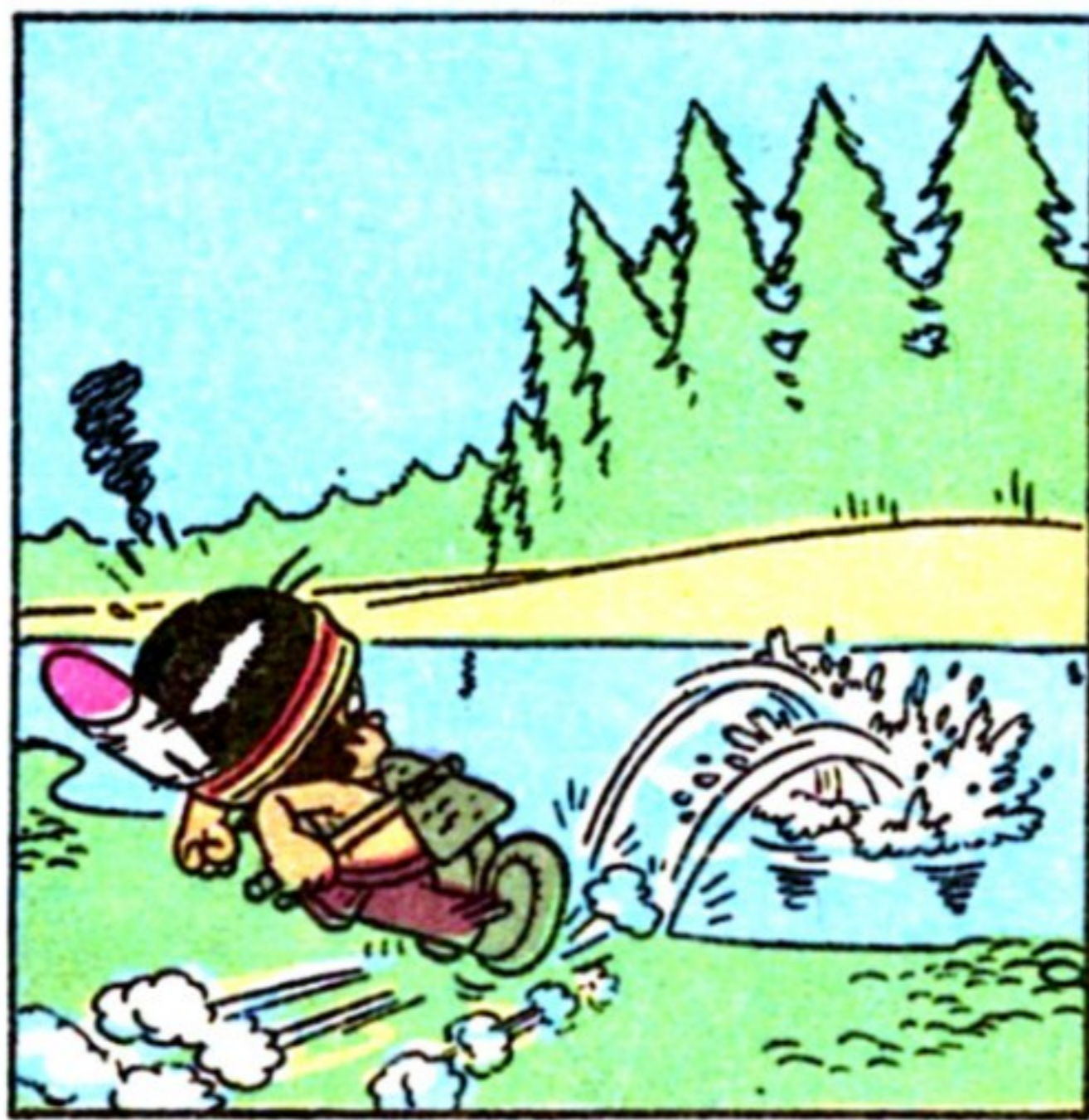
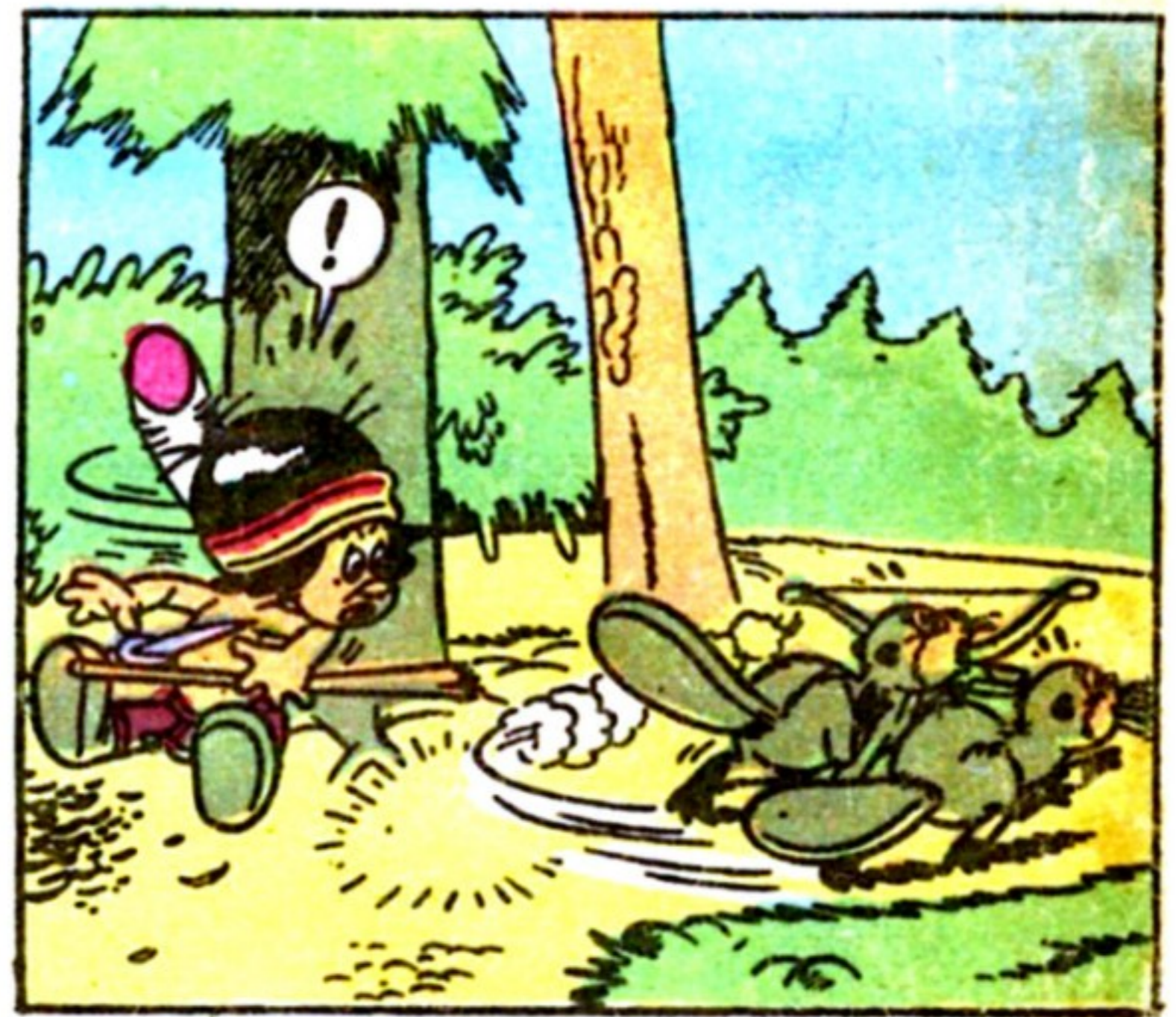
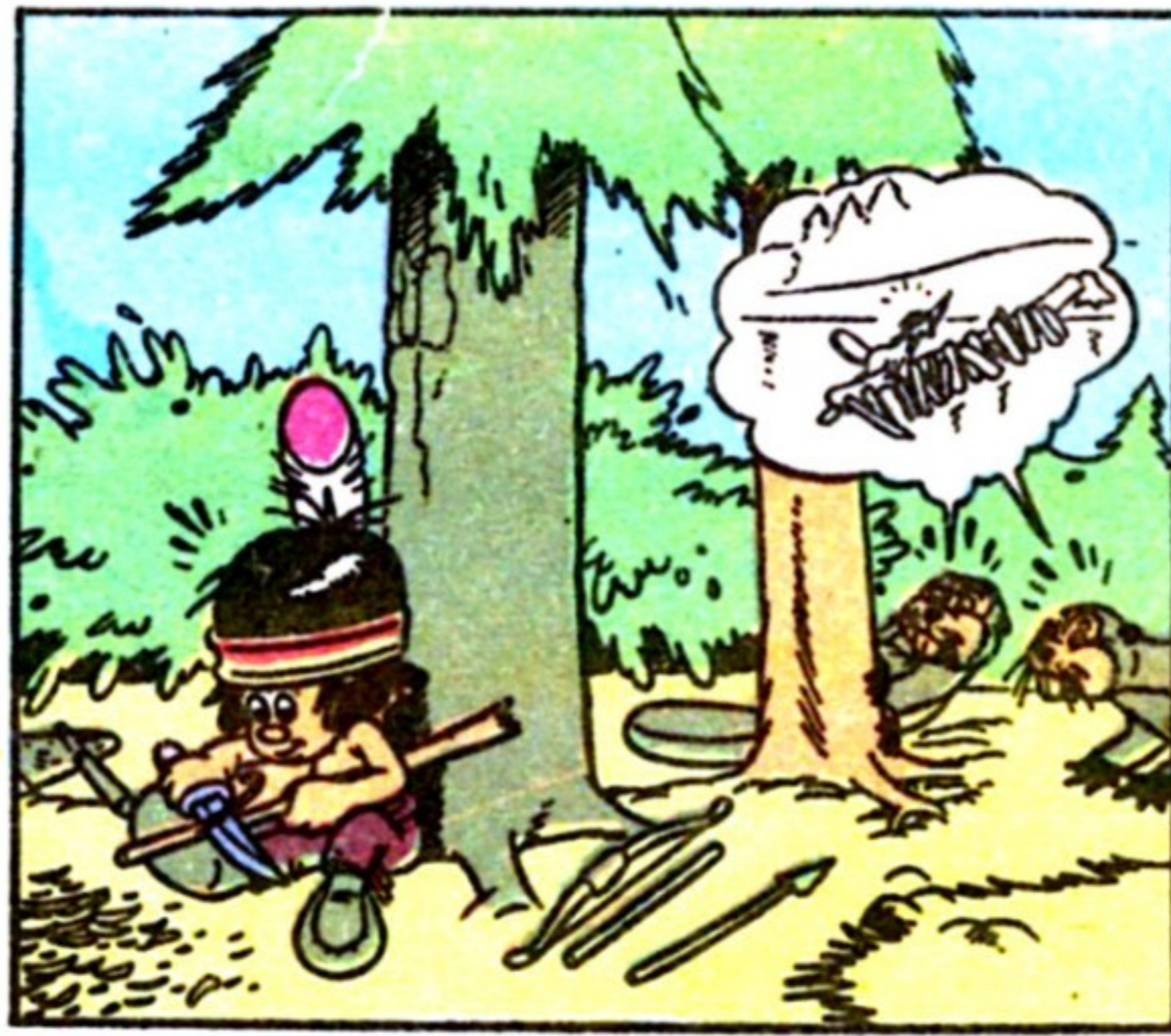
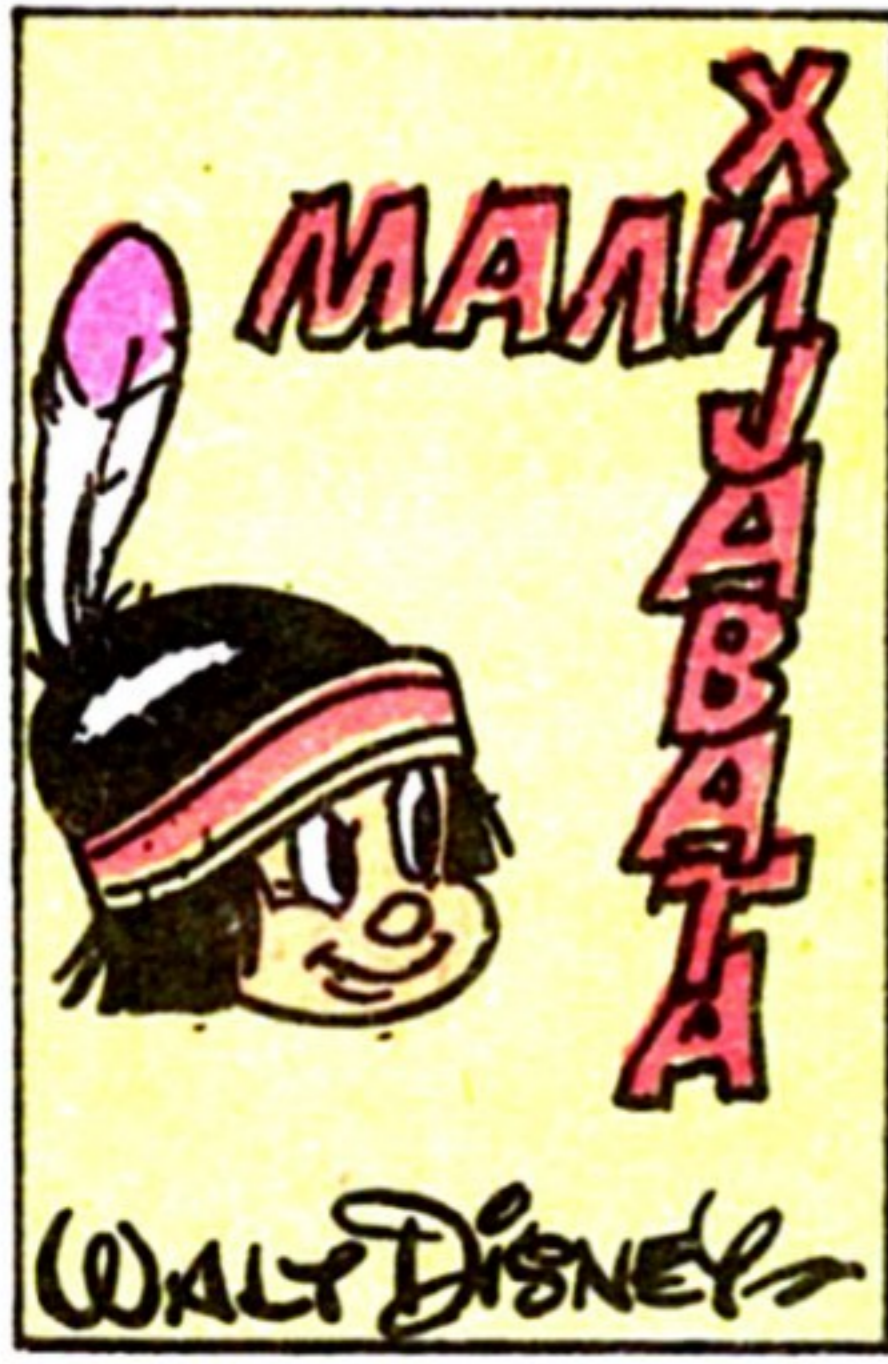
ЈАНЕВСКИ ЈАСТРАТ (1950 — 1976), ДИМИТРОВСКИ КОЧО (1950 — 1976), ФИЛИПОВСКИ ФИЛИП (1948 — 1976), СПАСОВСКИ ИВАН (1950 — 1976), СЕКУЛОВ НИКОЛА (1952 — 1977), ШУЈИЦА ДУШАН (1947 — 1977), НЕДОВИЋ МИЛАН (1953 — 1977), ГРНЧАРОВ АТАНАС (1954 — 1978), ТОДОРОВСКИ ГОРГИ (1955 — 1978), ОЏАКОВ ЖАРКО (1955 — 1978), МИЦЕВСКИ БОРЧЕ (1955 — 1978), ЈОВАНОВСКИ ГОРГИ (1956 — 1978), СРЕБРОВ ЈОСИФ (1945 — 1979), АНДРЕЕВСКИ МЛАДЕН (1952 — 1979), ГРУЕВСКИ ПЕТАР (1952 — 1979), КРСТЕВСКИ БРАНКО (1952 — 1979), УЗУНОВ БОРО (1948 — 1979), ЛАЗАРЕВСКИ БЛАЖО (1956 — 1979), РАЈЧЕВСКИ ЉУБОМИР (1951 — 1979), ПАУНОВСКИ СЛОБОДАН (1947 — 1979), ГЕОРГИЈЕВСКИ ПАВЕЛ (1957 — 1979), НИКОЛИЋ БОРО (1953 — 1979), ДРАГАНИЋ МИРОСЛАВ (1950 — 1979), ШАРЕНАЦ ДЕЛИВОЈ (1952 — 1980), ЂЕКИЋ ПРЕДРАГ (1951 — 1980), РАДИСАВЉЕВИЋ РАДЕ (1953 — 1980), ЗУБАЦ НИКОЛА (1952 — 1980), ДИМИТРОВСКИ ВЛАТКО (1956 — 1981), ГЕОРГИЈЕВСКИ ЉУПЧО (1957 — 1981).

Напомена: прва цифра у загради означава годину рођења а друга кад истиче уговор.

ВАРДАР Стоје: Сребров, Шаренац, Тодоровски, Андреевски, Грујевски
Чуче: Јовановски, Шујица, Спасовски, Рајчевски и Пауновски.

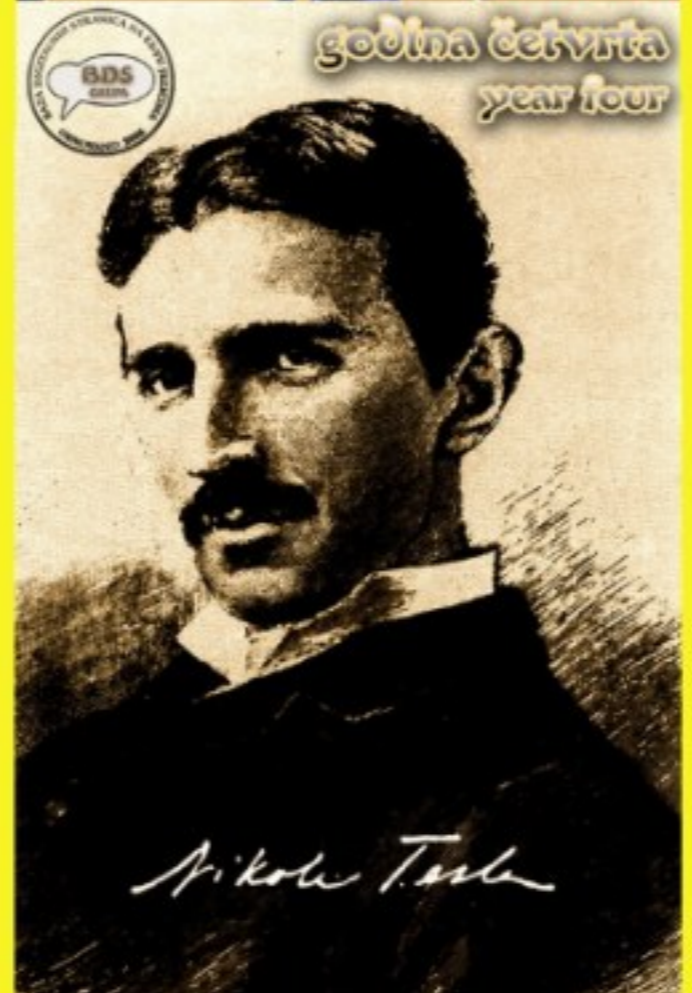
bd skenovi group

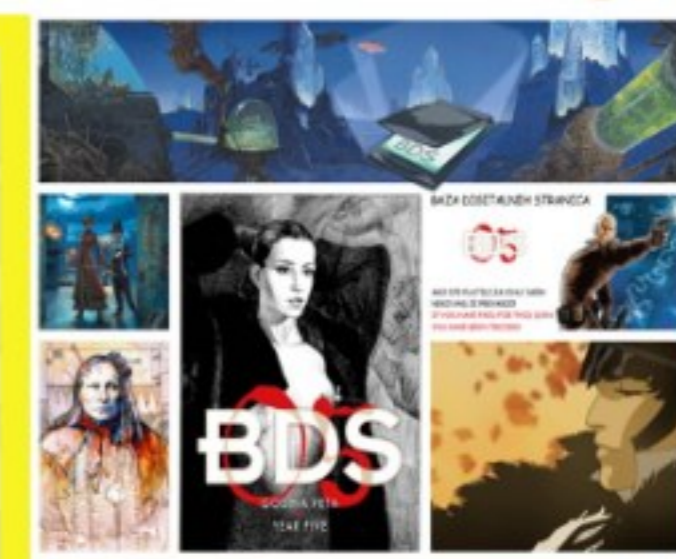
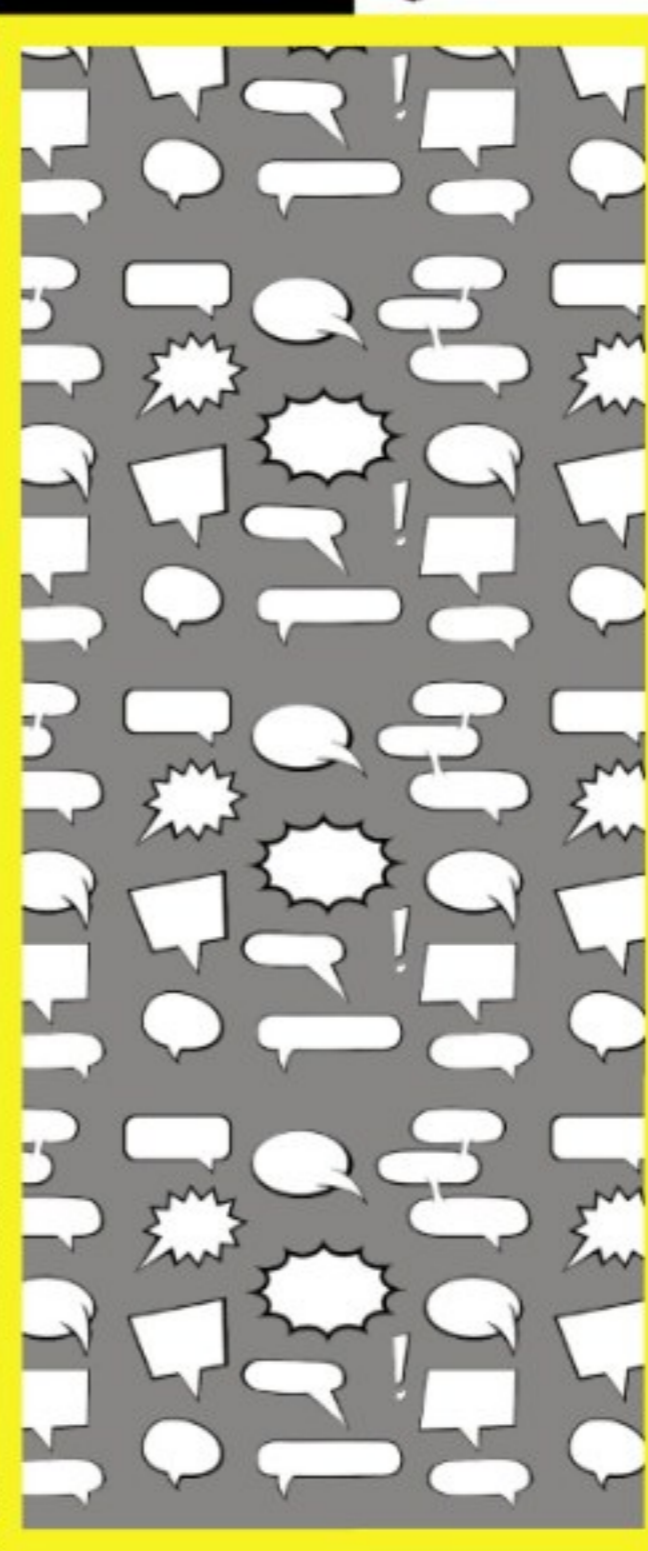
peta godina

GODINA ŠESTA IDEMO DALJE

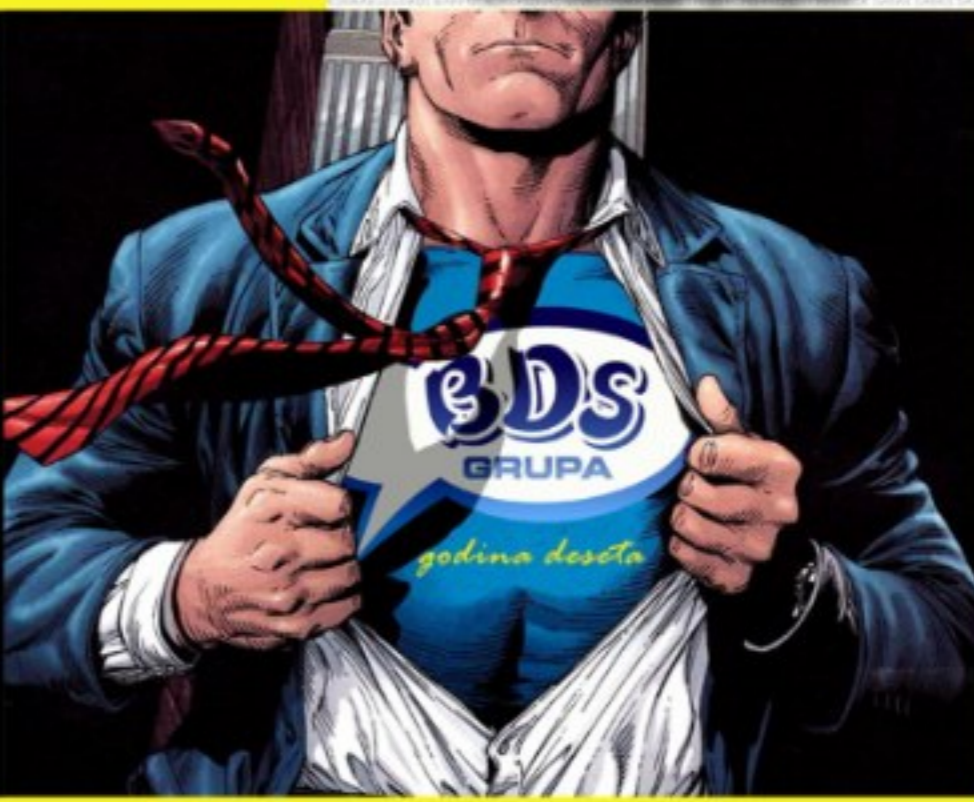
godina četvrta year four

BDS GODINA OSMA

godina deveta

godina deseta

GODINA SA VAMA

idemo dalje...

godina jedanaesta

ČAK I DA NEBO PADNE NA NAS: BDS FOREVER!!!

BDS GRUPA - I NAKON DESET GODINA S VAMA! IDEMO DALJE...